

1968 மார்ச் 22]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முடிவு காணவேண்டிய நிலை இல்லை. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்குள்ளும் இது வராது. அதிகாரிகள் இதில் தக்க கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

3. கவன ஈர்ப்பு

நெல்லை மாவட்டத்தில் சில வட்டங்களில் பருவமழையின்மையும் குடும்பக் கார்டு மூலம் உணவுப் பொருள்கள் வழங்கலும்

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : 1967-68-ம் வருடம் மழை பொய்த்துப் போய் நடப்பு பிசான நெல் மகசூலும், சங்கரன்கோவில் தென்காசி, செங்கோட்டை வட்டங்களில் பெரும்பகுதிகளில் தீய்வு ஏற்பட்டு, விவசாய மக்கள் பெருங் கஷ்டத்திற்குள்ளாயிருப்பதால் அவர்களுக்கு குடும்பக்கார்டு மூலம் அரிசி போன்ற தானியங்களை விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்பதுபற்றிய அவசரமும், பொது முக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 1967-68-ம் ஆண்டு பருவமழை பொய்த்ததால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோவில், தென்காசி, செங்கோட்டை வட்டங்களில் உள்ள மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை அரசு அறியும். அதிலும் நாங்குநேரி வட்டத்தில் இராதாபுரம் துணைவட்டத்திலுள்ள மக்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் அரசு அறியும். பாதிக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களில் வாழும் மக்களுக்கு அரிசி போன்ற உணவு தானியங்களை வழங்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து சங்கரன்கோவில் வட்டத்தில் 39 கிராமங்களுக்கும், தென்காசி வட்டத்தில் 46 கிராமங்களுக்கும், இராதாபுரம் துணை வட்டத்தில் 28 கிராமங்களுக்கும் குடும்பக்கார்டு மூலம் உணவுப் பொருள்கள் வழங்க அரசு அனுமதிப்பட்டுள்ளது. செங்கோட்டை வட்டத்தில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் ஏற்கெனவே குடும்பக்கார்டு மூலம் உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பருவமழை பொய்த்த எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடும்பக்கார்டு மூலம் அரிசி போன்ற உணவுப் பொருள்கள் வழங்க அரசு ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுள்ளது எனத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் 41-வது விதியின் கீழ் அறிவிக்கை கொடுத்திருக்கும் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் அவர்கள் இங்கே இருப்பிடத்தில் இல்லாத காரணத்தினால், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

4. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அனைத்து அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற சபைப்பின்பிழ் ரூ. 3,93,09,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்”

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : கொள்கைபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 20 — தொழில்கள் என்ற சபைப்பின்பிழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 3,93,09,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1968 மார்ச் 22]

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, to discuss about the measures to be taken to maintain peace and calm in the Industrial Sectors—I move the following cut motion:—

That the allotment of Rs. 3,93,09,100 under Demand No. 20—Industries be reduced by Rs. 100.’

திரு. சூ. கு. சுப்பையா : கிராமப்புறங்களில் சிறு தொழில்கள் தொழில் பேட்டைகள் அமைத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 20 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 3,93,09,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத்தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : “தமிழகத்தில் டிராக்டர் தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த—

“கோரிக்கை எண் 20 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 3,93,09,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத்தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : “கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளில் 6 ரூபாய்க்கு ஒரு டன் விற்க வேண்டிய மொலாஸஸ் 400 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்யும் போக்கைப் பற்றி” விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 20 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 3,93,09,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அ.நாநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 40 — தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,29,85,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இராமநாதபுரம் கிழக்குப் பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பும் சலுகையும் கொடுக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்ட—

“கோரிக்கை எண் 40 — தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,29,85,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். பூபதி : நெருக்கடியிலுள்ள பஞ்சாலகைகள், இன்ஜினீரிங் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 40 — தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,29,85,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1968 மார்ச் 22]

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, to discuss about the absence of Industrial developments during last year—I move the following cut motion :—

‘ That the allotment of Rs. 8,29,85,600 under Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.’

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு கோரிக்கைகளும், அவைகளுக்கான வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இரு மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய ஆய்வுரைகளும் இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்நிலில் முழு விவரக் குறிப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கனவே இருந்த நிலைமைகளைப் பற்றியும், இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றியும் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும், திட்டமாகவும் அவைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இனி நிலைமை எப்படி யிருந்தால் நல்லது, எப்படித் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெற முடியும் என்பதற்கு அவை உறுப்பினர்கள் தருகிற சீரிய கருத்துக்கள், எதிர்க்காலத்தில் நல்ல பல முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கின்ற வகையில் அவர்களுடைய கருத்துகள் பயன் படும் என்ற அடிப்படையில், சீரிய கருத்துக்களை வழங்குமாறு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு. நா. காரிமாணன் :** தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாடு, விவசாயத் துறையிலே அதிகம் நாட்டம் கொண்டு இருந்தது என்ற காரணத்தால்தான், தொழில் துறையில் தொழில் முன்னேற்றத்திலே, தொழில் வளர்ச்சியில் அதிகமான வாய்ப்புகள் ஏற்படாமல், தொழில் பொறுத்த வரை மற்ற மாநிலங்களோடு பின் சங்கிய நிலையில் இருந்தது. ஆனால், சென்ற 10, 15 ஆண்டுகளில் தொழில் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களும், முன்பு இருந்த அரசும், சீரிய முயற்சிகள் பல எடுத்ததன் காரணமாக தமிழ் நாடு சமீபத்திலே, இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது இடத்தைப் பெறும் அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்தது. வெகு காலமாக கடை நிலையில் இருந்த தமிழ்நாடு இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது இடத்தைத் தொழில் வளர்ச்சியில் பெற்றிருக்கிறது என்றால், முன்பு இருந்த அரசும், தொழில் அமைச்சர்களும் சரி, தமிழ்நாட்டில் உள்ள தொழில் அபிவிருத்தி சரி தொழிலாளர்களும் சரி நாட்டின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக பெரு முயற்சிகள் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். என்பது நன்றாக விளங்குகிறது. தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களும், தொழிலாளர்களும் மற்ற மாநிலங்களை விட, தங்களுடைய திறமையிலும், ஊக்கத்திலும் மற்றவர்களுக்குக் குறைந்தவர்கள் இல்லை, நல்ல விதத்தில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டால், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடுவார்கள் என்பதை ஒப்பொழுது நிரூபித்து விட்டார்கள். தமிழ்நாடு, Detroit of India என்று சொல்லப்படலாம் என்ற அளவிற்கு, மோட்டார் கார்சையும், மோட்டார் சாமான்சையும் உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத அளவிற்கு முன்னேறி இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் என்டீட்டென் ப்மென்ட், பல பல தொழிற்சாலைகளும் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காராலும், பல பெரும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இண்டக்ரெல் கோச் பாக்டரி போன்ற பெரும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஹைப்ரோஷர் பாய்லர், திருச்சியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி தமிழ் நாட்டில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் முதலீடு செய்து பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், தரதீர்ஷ்ட வசமாக தமிழ் நாட்டில் கனிவளம், மற்ற மாநிலங்களில் போல அதிகமாக இல்லாததால், பெரும் பெரும் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு தயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் சமீபத்திலே அருப்பிக் கோட்டை பகுதியில், கனிவளம் நிறைய இருப்பதாக கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள், அம்மாதிரியான இடங்களில் நல்ல விதத்தில்

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1968 மார்ச் 22]

தொழிற் சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அருப்புக் கோட்டைப் பக்கத்தில் லேம்ஸ்டோன் கிடைப்பதாகவும், கள்ளக்குறிச்சிப் பகுதியில், ஈயம், செம்பு, மாபண்டூர் பகுதியில் துத்துநாகப் படிவங்களும் கிடைக்கின்றன என்று சாறிப் பி லிருந்து தெரிய வருகிறது. நல்ல முயற்சி எடுத்து, தொழிற் சாலைகள் ஏற்படுத்தினால், மின்சாரத்திற்கு முக்கியத்துவம் வந்திருக்கும் காரணத்தால், செம்பு உலோகத்திற்கு கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி செமண்டிக் தொழிற்சாலைகளை அதி விரைவில் ஏற்படுத்தினால் நாட்டின் மண்ணேற்றம் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போலத்தான், பல்லடம், பொன்னாச்சி உளுந்தூர் போட்டைப் பகுதிகளில், லிப்சம், லேம்ஸ்டோன் இவைகள் கிடைப்பதாக இருப்பதால், அங்கு யெல்லாம் செமண்ட் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தினால், நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது சிமெண்டுக்கு நல்ல தேவை யிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், கட்டடம் கட்டவும், அணைக்கட்டு கள் கட்டவும், செமண்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கிராக்கி, அதிகமாக இருப்பதால், லேம்ஸ்டோன் கிடைக்கும் பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும். செமண்ட் கிடைப்பதோடு அல்லாமல், தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும்.

தொழில் துறைக்கும் கனிவளத்திற்கும் 1967-68-ல் 700 லட்சம் ஒதுக்குவதாக இருந்தது. அந்த ஆண்டு ரிவைஸ்ட் என்ட்மேட்டில் 609 லட்சம் என்று குறைத்து, இப்பொழுது 1968-69-ல் 570 லட்சம் என்று படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வர வர விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பணியாளர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஊதியமும், பஞ்சப்பட்டியும் அதிகமாகி, விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கிறபோது, இந்த இனத்திற்கு, தொழிலுக்கும் தொழில் துறைக்கும் கனி வளத்தைக் கொண்டு வந்தால், — தொழில் துறையும் கனி வள வேலைகளும் பாதிக்கப்படும். ஆகையினால், இதற்கு நிரம்பப் பணம் ஒதுக்கீடு செய்ய நல்ல வகையில் நாம் முன்னேற வாய்ப்பு வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நாட்டில் முன்னேற்றம் வரும். Large and Medium Industries and Village and Small-Scale Industries என்ற ஐட்டிற்கு, 574 லட்சம் ஒதுக்கவதாக இருந்தது. பின்பு ரிவைஸ்ட் என்ட்மேட்டில் 486 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது 1968-69-ல் 456 லட்சம் ரூபாய்க்கு குறைக்கிறார்கள். ஏதோ தேய்ந்து கட்டெறியு அனாத் போல, அதிகமாக ஆக்கப்படாமல், குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறையில் முதலீடு செய்வதைக் குறைத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லாமல் சொல்வது போல இருக்கிறது. அது நல்லதல்ல.

தொழில் முதலீடு பற்றி பல டெங்குகளில் அடிப் பிப்போர்ட்டுகளைப் படித்த போது, பல டெங்குகளில் மெலினிகளை வாங்கிப் போட்டு, அந்த இயந்திரங்கள் உபயோகப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 3½ லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இயந்திரங்கள் உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவரப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இயந்திரங்களை வரவழைத்த அதிதாரிகள் யார், எந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த இயந்திரங்களை வரவழைக்கால், அவற்றிற்கு வேலை கொடுக்க முடியுமா, கொண்டுவரப் பவைத்திருக்கும் டெங்குகளில் வேலை வாய்ப்பு கள் இருக்கின்றனவா, அதற்கான தொழில்கள் இருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சு பார்க்காமல், இயந்திரங்களை வாங்கவேண்டும் என்ற கிரே எண்ணத்தோடு செயல்பட்டிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட இயந்திரங்கள் வேண்டப்படாத டெடத்தில் இருப்பதால், வேண்டிய டெடத்தில் எல்லாமல் இருப்பதோடு அல்லாமல், பணமும் — மடங்கிக் கிடக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த டெடத்தில் இருந்தால் உபயோகப்படலாமோ அந்த டெடங்களுக்கு இந்த இயந்திரங்கள் கொடுக்கப்படாததால், வேலைச் சணக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்த டெடங்களுக்கு இவற்றை அனுப்பினால் அவை நல்ல விகிதத்தில் பயன்படுமோ அப்படிச் செய்ய வழிவகைகளைக் காண பரிசீலனை செய்ய

1968 மார்ச் 22]

[திரு. நா. காசிராமன்]

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இனிமேலாவது இந்த மாதிரி ஏற்படாமல் தடுக்கவும் வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். இந்த இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு முன்னால், இந்த ஏரியாவில் இன்னென்ன வேலைகள் இருக்கின்றன, இந்த அளவிற்கு இவை வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்த பின்னால்தான் இனிமேல் இப்படிப்பட்ட இயந்திரங்களை வாங்கவேண்டும் என்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதிகமாக தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவேண்டும் என்றால், அதிகமாக தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் ஏற்படும். தொழில் துறையிலும் தமிழ்நாடு முன்னேற்றவேண்டும். கட்டாயம் முன்னேறும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை.

தொழில்துறையில் ஈடுபடும்போது அமைதி இருக்கவேண்டும். தொழில் துறையில் அமைதி இல்லாவிட்டால், பொதுவாக யாருக்கும் ஒரு தயக்கம் ஏற்படும். புதிதாகத் தொழில்களில் ஈடுபடவும், ஏற்கெனவே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் தங்கள் தொழில்களை விஸ்தரிக்கவும் தயக்கம் காட்டுவார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்தில் அமைதி இருந்தால்தான் தொழில் வளர்ச்சி இருக்க முடியும்; முன்னேற்றமும் இருக்கமுடியும். இந்த நேரத்தில் தொழில் அமைதி இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதைக் கெடுக்க யார் காரணமாக இருந்தாலும், அரசாங்கம் நன்கு ஆராய்ந்து தொழில் அமைதி கெடாத வண்ணம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அந்த விஷயத்தை நன்கு பரிசீலித்து, தொழில் அதிபர்களோடும், தொழிலாளர்களோடும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளோடும் கலந்தாலோசித்து, இந்த மாதிரியான சூழ்நிலைகளை உடனுக்குடன் கவனித்து, ஏதாவது கேடுபாடுகள் வந்தால் அவற்றை முனையிலேயே களைந்து எரிந்தால்தான் தொழில் அதிபர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் இருக்கும்.

சமீபத்திலே பேப்பர்களிலே பார்த்தோம். காரணம் வேறு விதமானாலும், மொழிப் பிரச்சினைதான் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டது. அதன் காரணமாக, தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யப்பட்ட படங்களை வட நாட்டிலே, சினிமா தியேட்டர்களிலே காட்டத் தடை சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக நம் தொழில் அதிபர்கள், தங்கள் ஸ்டூடியோக்களை வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றிக்கொள்ளப்போவதாக யோசனை வந்திருப்பதாகப் பார்த்தோம். இம்மாதிரி நிலைகளில் அரசாங்கம் தலையிட்டு, அந்த ஸ்டூடியோக்கள் தமிழ் நாட்டிலேயே தொடர்ந்து இருக்கும் வண்ணம் செய்ய வேண்டும். அவை நம் மாநிலத்தை விட்டுப் போனால், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லை. நம் மாநில தொழிலாளர்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அந்த சம்பந்தப்பட்ட தொழில்திபர்களைச் சந்தித்து, சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, அவர்கள் இங்கேயே இருக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல சமீபத்திலே, 10, 15 நாட்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன். பேப்பரிலே பார்த்தேன். கைத்தறித் துணிகள் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. அதனால், அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் கைத்தறியாளர்கள் குடும்பங்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இங்கேயிருந்து வட நாட்டிற்குச் சென்று கொண்டு இருந்த கைத்தறித் துணிகளை அங்கே வாங்குவதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த மொழிக் கொள்கை தான், மொழி வித்தியாசத்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏதோ பிள்ளையா பிடிக்கப் போய் ஏதாகவோ முடிந்தது என்று சொல்வது போல, இன்றைக்கு கைத்தறி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால், படிப்படியாக தமிழ்நாடு தொழில்களையும், மாணவர்களையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு மொழிச் சிக்கல் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அதிகமாக வளர விடக்கூடாது. நேரிடையாக மொழிப் பிரச்சினைக்கும் தொழிலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றாலும், எந்த அளவிற்குப்

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1968 மார்ச் 22]

பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். லட்சக்கணக்கான—தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசினர் தகுந்த முறையில் கவனம் செலுத்தி, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தானாகச் சரியாகிவிடும் என்றால், தொழிலைப் பாதித்து, அதை அழிக்கக் கூடிய அளவிற்கு வந்து விடும், சரியான நிலை உண்டாகாது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சிறிய கைத்தொழில்கள் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே அதிகமான பேர் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயம் நடைபெறும் காலம் 6 மாதம் அல்லது 7 மாதம்தான் நடைபெறும். குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் உள்ளவர்கள் 7 மாதம் 8 மாதம் தான் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். மற்ற நாட்களில் விவசாயிகளுக்கு வேலை இல்லாமல் வீட்டில் சும்மா இருக்கிறார்கள். சும்மா இருப்பது அவர்களுக்கும் நல்லதில்லை. நாட்டுக்கும் நல்லதில்லை. 'An idle brain is a devil's workshop' என்று சொல்லுவார்கள். மனத்தைக் கண்ட வழிகளில் செலுத்துவதை விட சிறிய கைத்தொழில்களில் செலுத்தினால் அதனால் பெரிதும் நன்மை ஏற்படும். ஆகவே, சிறிய சிறிய கைத்தொழில்களைத் தாலுகாவாரியாகவும் மேஜர் பஞ்சாயத்து யூனியன் வாரியாகவும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், வேலையில்லாத நாட்களில் அப்பகுதி மக்கள் அத்தொழில்களிலே ஈடுபட்டு தங்களுடைய பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். வீட்டில் சும்மா பொழுது போக்க விவசாயிகளையும் மற்றவர்களையும் விட்டு விடுக்கூடாது. பயனுள்ள வகையில் நாட்டுக்குத் தொண்டாற்றியவர்களாக இருக்க ஆங்காங்கே சிறிய கைத்தொழில்களை அதிகமாக ஏற்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

நாம் தொழில்களுக்காக 1967-68-ல் பட்ஜெட்டில் 126 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். அது 1967-68-ல் ரிவைஸ்டு பட்ஜெட்டாக 123 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குக் குறைந்தது. 1968-69-ல் அது 114 லட்சம் ரூபாயாகக் குறைந்து விட்டது. சிறு கைத்தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை இவ்வாறு வருஷத்திற்கு வருஷம் 3 லட்சம், 9 லட்சம் என்று குறைந்து விட்டால் எப்படி கைத்தொழில்களை நாம் ஊக்கப்படுத்த முடியும்? இது கவலைப்படக்கூடிய நிலைமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு பூராவிலும், சென்ற காலத்தில் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. ஆர். வெங்கடராமன் அவர்களுடைய முயற்சியினால் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. கும்பகோணத்தில் கூட இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு ஆரம்ப வேலைகள் துவங்கப்பட்டு, கட்டிட வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. ஏதோ “மயன்” கட்டுவது போல, கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அனுமார் வால்போல நாட்கள் நீண்டுக்கொண்டே போகின்றன. நானும் அந்தக் கட்டிடங்களைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன்.

(திரு. பெ. மலேச்சாமி தலைமை)

கட்டிட வேலைகள் மிகவும் மெதுவாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. கட்டிட வேலைகள் சீக்கிரமாக முடிக்கப்பட்டு வெகு சீக்கிரத்தில் ஆரம்பமானால் நல்லது. அப்போதுதான் அரசாங்கம் செய்த முதலீடு செறிவடிக் கொள்ளும் பணத்திற்கு வருவாய் கிடைக்கும். அதே சமயத்தில் அங்குள்ள மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும் என்பதைத் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் பல கைத்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நடத்தி வருகிறது. பயிற்சிப் பள்ளிகளை நடத்துவதில் இன்னும் நாம் அதிக ஆர்வத்தைக் காட்ட வேண்டும். இன்னும் அதிகமான மாணவர்களைச் சேர்த்து, சிறிய சிறிய தொழில்களில் பயிற்சியளித்து தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். பெரிய இன்ஜினியரிங், டெக்னீஷியன் போன்ற தொழில்கள் நமது நாட்டிற்குச் சாத்தியப்பாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஃபிட்டர் மெக்கானிக், வெல்டர், கிரைண்டர், கார்ப்பெண்டர்

1968 மார்ச் 22]

[திரு. நா. காதிராமன்]

போன்ற சிறிய தொழில்களில் அன்றாடம் உபயோகப்படக் கூடிய தொழில் களில் பயிற்சியளித்தால், தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொள்வார்கள். மேலும் பயிற்சியளிக்கும் தொழில் பள்ளி கள் அரசாங்கத்தில் ஏற்பட வேண்டும். கும்பகோணம் நகரசபையிலிருந்த ஸ்கூல் ஆஃப் ஆர்ட்ஸ் அண்டு கிராப்ட்ஸ் என்ற பள்ளியை அரசாங்கத்திலே எடுத்துக்கொண்டார்கள். அந்தப் பள்ளி அன்று எப்படி இருந்ததோ, அதே நிலையில்தான் இன்றும் இருந்து வருகிறது. சென்ற தடவை இருந்த சர்க்கார் 1 லட்சத்து 86 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தது. நூற்று க்கு நூறு பங்கு அந்தத் தொகை செலவிடப்படாமல் இருக்கிறது. கட்டிடம் கட்டுவதற்காக வேண்டிய நிலங்கள் 5 ஏக்கர் அளவில், தன்னுடைய சொந்த நிலத்தைக் கொடுக்க நகரசபை ஒத்துக்கொண்டிருக் கிறது. கட்டிடம் கட்டி, ஸ்கூல் ஆஃப் ஆர்ட்ஸ் அண்ட் கிராப்ட்ஸ் பள்ளியை இம்ப்ரூவ் செய்ய இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட தாதத் தெரியவில்லை. அரசாங்கம் இதில் கொஞ்சம் அக்கறை காட்டி, அந்தப் பள்ளியை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சினிமாத் துறையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சினிமாப் படம் எடுக்கும் தொழில் ஒரு லாபகரமான தொழிலாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். நான் பத்து பதினைந்து நாட்களுக்கு முன் இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் என்று நினைக்கிறேன். பேப்பரிலே வருமான வரி பாக்கியாக இருக்கும் சில சினிமாக்கலைஞர் களுடைய பெயர்கள் வந்திருந்ததைப் பார்த்தேன். பேப்பரில் ஒவ்வொரு வரின் பெயருக்கு எதிரில் வருமான வரி பாக்கி இவ்வளவு லட்சம் ரூபாய் என்று போட்டிருந்தது. “வருமான வரி கட்டியது போக, பாக்கியே இவ்வளவு லட்சம் ரூபாய் என்றால் அவர்களுடைய மொத்த வருமான வரி எவ்வளவு இருக்கும்? அவர்களுடைய மொத்த வருமானம் எவ்வ ளவு இருக்கும்? நபிகர்களுடைய வருமானமே இவ்வளவு என்றிருந்தால், அந்தப் படத்தை எடுக்கக்கூடிய முதலாளிக்கு எவ்வளவு ரூபாய் லாபம் வரும்?” என்று கணக்குப் போட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். ஆகவே, சினிமாத் தொழிலை தேசிய மயமாக்கினால் அதன் மூலமாக நல்ல வருமானம் கிடைக்குமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் நமது நாட்டிலுள்ள கனி வளங்களை ஆராய்ந்து தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். நெய்வேலி நிலக்கரியையும், சேலம் இரும்பையும் கொண்டு பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்கவேண்டு மென்று கட்சி வித்தியாசம் பாராட்டாமல் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் முந்தைய அரசாங்கத்தாலாலேயே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கான நில ஆர்ஜிதம் 1964-ம் ஆண்டிலேயே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்திற்கு எடுத் துக்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் எங்கள் கட்சி ஆதரவு கொடுக்கத் தயார் என்று கூறிக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : நேரம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 8 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 8 நிமிடங்களுக்குள்ளாகவே தங்களளுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்து திரு. இரெ. இளம்வழுதி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலை வருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். “நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக தொழில் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலே பேசப் பட்டது. அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டினுடைய குறிப்பிட்ட வருவாயை வைத்துக்கொண்டு தமிழர்கள் எந்தெந்த அளவில் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தான் வளம் பெருகும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

[1968 மார்ச் 22]

மத்திய சர்க்கார், மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்கும் உதவியையும், அகில இந்திய ரீதியில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கும், முன்னேற்றம் காண்பதற்கும் என்னென்ன திட்டங்களைப் போட்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறோம்.

மத்திய சர்க்கார் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் போட்டுள்ள மூலதனம் 357 கோடி ரூபாய். 15 ஆண்டுகளாக 357 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு அவர்கள் ஸ்தாபித்த பெரிய தொழிற்சாலைகள் நெய்வேலி லிங்கனேட்டி கார்ப்பொரேஷன், இண்டக்ரஸ் கோச் பாக்கரி, ஹிந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸ், ஹெவி பிரஷர் பாய்லர் பிளாண்ட், ஆர்ட்னென்ஸ் பாக்கரி, சர்ஜிகல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் பாக்கரி போன்றவைதான். இன்னும் பல பல சிறு தொழில்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் 357 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே மத்திய சர்க்கார் உருக்காலை நிறுவுவதற்காக துர்க்காபூர், பிலாய் ரூர்கேலா ஆகிய மூன்று இடங்களில் மட்டும் 914 கோடி ரூபாய் மூலதனம் செலவழித்திருக்கிறது. கடந்த ஓராண்டிலே மட்டும் மூன்று இடங்களிலும் உள்ள உருக்காலைகளிலும் சேர்ந்து நஷ்டம் 73 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. மூன்று ஆலைகளுக்கு 914 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும் அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார், தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் 15 ஆண்டுக் காலத்தில் இதுவரை தொழில் துறையில் போட்டுள்ள மூலதனம் 357 கோடி ரூபாய் என்றால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் மாற்றாத தாய் மனப்பான்மையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நிச்சயமாக உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

அதுமட்டுமல்ல. பொக்காரோவையும் சேர்த்தால் ஆயிரக் கணக்கானகோடி ரூபாய்களை வடக்கேயுள்ள உருக்காலைகளில் போட்டு மத்திய சர்க்கார் செயல்பட்டு வருகிறது. அதேநேரத்தில் நம்முடைய தமிழக அரசு தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் எல்லாக் கட்சியினரின் ஆதரவோடும் நிறைவேற்றிய சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை மத்திய அரசு இதுவரை கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு ஆகிறது. நமது தமிழக அரசும் இதுபற்றி சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறபோதெல்லாம் வற்புறுத்தி வருகிறது. எப்படியும் இதை நிறைவேற்றித்தர தமிழக அரசு முன்வந்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சேலத்தில் உருக்காலை ஏற்படுத்தப் பட்டால் தமிழகத்தில் தொழில்வளம் பெருகும் சேலம் உருக்காலைத் திட்டமும் நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டமும் இணைந்தால், கடலூர் துறைமுகத்தின் மூலம் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் பெருகுவதற்கான நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால் தான் எப்படியும் சேலம் இரும் பாலுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தவேண்டும், சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. மத்திய சர்க்காரிலே ஆளும் கட்சியாக இருப்பது காங்கிரஸ் கட்சி. அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். இங்கே சட்டமன்றத்திற்குள்ளே பேசி பயன் இல்லை. சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்பதாக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் தீர்மானம் போட்டு இங்குள்ள காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் அதை டெல்லிக்கு எடுத்துச் சென்று அங்குள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களுடன் பேசி இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு எடுத்துச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சட்டமன்றத்திற்குள் பேசுகிறார்களே தவிர வெளியில் சென்றால் அவர்களுடைய பேச்சு வேறு மாதிரியாகவே போய்விடுகிறது. எனவேதான் இந்தத் திட்டத்தைப் பேச்சளவில் நிறுத்திவிடாமல் உண்மையாகவே செயல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைக் கணவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இப்படியொரு தீர்மானத்தைப் போட்டு டெல்லிக்கு எடுத்துச்சென்றார்கள் என்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய அவர்களது நண்பர்களும் இதை வலியுறுத்தும்படி செய்யலாம்.

1968 மார்ச் 22]

[திரு. இ.ரெ. இளம்பழுதி]

அதுமட்டும் அல்ல. கடந்த 6 மாதகாலமாக தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தைப் பற்றி ஒருவிதமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், புதுத் தொழில்கள் எதுவும் வளரவில்லை, புதிய தொழிற்சாலை ஏற்படவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு இத்துறையில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று பேசப்படுகிறது. இதில் உள்ள உண்மையை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமான தொழில் விவசாயத் தொழில். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டு காலமாகவே நமது தமிழ்நாட்டில் பஞ்சமும், பட்டினியும் பலவிடங்களில் தலைவிரித்தாடியது. தமிழ்நாட்டு நெற்களஞ்சியமாகிய தஞ்சை மாவட்டத்திலே உணவுப்பொருள் கிடைக்காமல் மக்கள் கடைகடையாகச் சென்று அவதிப்பட்ட நிலையைப் பார்த்தோம். இந்த அவல நிலையை மாற்றுவதற்காகத்தான் இந்த அரசு ஓராண்டுகாலமாக விவசாயத் துறைக்கு முதலிடம் கொடுத்து உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த செயல்பட்டு வந்திருக்கிறதே தவிர தொழில்களை எல்லாம் முடக்குவதற்காக அல்ல.

அது மட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டில் மழைவளம், மண்வளம், கனிவளம் எல்லாம் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள நமது அரசு செயல்பட வேண்டும்.

அடுத்து, தொழில்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் குழுவில் சிறந்த பொருளாதார நிபுணர்கள், பேராசிரியர்கள், தொழிலதிபர்கள் ஆகியோர்களை இடம் பெறச் செய்து அவர்களிடத்தில் திடீர்வட்டமான அறிக்கையைக் கேட்டு, அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் செயல்பட நம் அரசு முன் வந்தால் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியை மேம்படுத்த முடியும்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியான கடலூரில் இந்த ஆண்டு ஒரு தொழிற்பேட்டை நிறுவப்பட இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் பார்த்தேன். கடலூரில் தொழிற்பேட்டை நிறுவப்படுவது மிகமிக முக்கியமாகும். மாவட்டத்தின் தலைநகராகிய அந்த நகரம் இதுவரை எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் காணவில்லை. அங்கே தொழிலும் இல்லை, தொழிற்சாலையும் இல்லை. ஆகவே, அங்கே தொழிற்பேட்டை நிறுவுவதை நான் வரவேற்கிறேன். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட கடலூருக்கு வந்து அந்த தொழிற்பேட்டையை எந்த இடத்தில் ஏற்படுத்தலாம் என்பதை பார்த்தார்கள். கடலூர் புது நகருக்கும், கடலூர் முது நகருக்கும் இடையேயுள்ள நெடுஞ்சாலைப் பகுதியில், அந்த நெடுஞ்சாலைக்கு இரு மருங்கும் அந்த தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்படுமானால் மிகவும் நல்ல முறையில் இணக்கமாகச் செயல்படும் என்று கருதுகிறேன். போக்குவரத்து வசதிகள் இருக்கின்றன. ரயில்வே ஸ்டேஷனும் அருகில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இடத்தில் அது நல்ல முறையில் செயல்படும் என்று சொல்லி கடலூரில் இந்தத் தொழிற்பேட்டையை இரண்டு நகரங்களுக்கும் இடையில் உள்ள நெடுஞ்சாலைப் பகுதியில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தொழில்மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. எம். ராஜா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் வளர்ச்சி கடந்த ஓர் ஆண்டில் நல்ல முறையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இயங்க முடியாத நிலையில் இருந்த நூற்பாலைகளுக்கு சற்றேறக்குறைய ஒரு கோடியே பத்து லட்சம் கொடுத்து அவற்றை இயங்க வைத்திருப்பதில் இருந்து, இந்தப் புதிய தமிழக அரசு தொழில் துறையிலும், தொழிலாளர்களின் நலனிலும் எந்த அளவுக்கு அக்கறையோடு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்தமாதிரியான நிலையைக் காணமுடியாது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்ட வேண்டும்.

[திரு. ஏ. எம். ராஜா]

[1968 மார்ச் 22]

அதே நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு முக்கியமான காரியத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளாகவே தமிழகம் மத்திய அரசினரால் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எனக்கு முன்பாகப் பேசிய உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபோல தமிழகத்தில் கடந்த 15 ஆண்டுகளில் தொழில்துறையில் மத்திய அரசு போட்டுள்ள மூலதனம் 357 கோடிதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் வடக்கே இருக்கிற மாநிலங்களில் எவ்வளவோ ஆயிரம் கோடிகளைக் கொட்டியிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் அங்கே தொழில்வளம் ஏற்பட்டதா, லாபம் ஏற்பட்டதா என்பதை இப்போது நாம் கவனிக்க வேண்டியதில்லை. அது அவர்களுடைய பிரச்சினை. உண்மை என்னவென்றால் மத்திய அரசு எப்போதுமே தமிழகத்தை ஓரவஞ்சனையுடன்தான் நடத்தி வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஓர் உதாரணத்தைக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1964-இல் தமிழகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தது காங்கிரஸ் கட்சிதான். மத்தியிலும் காங்கிரஸ்கட்சிதான் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தது. இருந்தும் அந்த நேரத்திலேயே தமிழகம் எவ்வளவு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டவிரும்புகிறேன்.

நாஷனல் ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகிறது. மத்திய அரசுக்குத் தேவையான பண்டங்களை அது ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள சிறுசிறு தொழில்சாலைகளில் இருந்து வாங்கி வருகிறது. அது எந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டுப் பண்டங்களை வாங்கியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

ம. ப.
11-00

The State-wise distribution of contracts secured during the month under review since 1st April 1963 is given below :—

State.		Total value of Value of contracts contracts from April for February 1964. 1963 to February 1964.	
		RS.	RS.
West Bengal		73,31,042-00	6,54,22,259-93
Uttar Pradesh		93,66,821-18	6,27,91,661-31
Punjab		1,02,31,016-37	9,55,97,655-23
Delhi		38,96,296-90	3,99,74,967-74
Maharashtra		5,58,761-60	4,14,96,663-21
Madras		1,24,520-00	53,58,913-00

தமிழகத்தில் பிப்ரவரி மாதத்திலே 1 லட்சத்து 24 ஆயிரத்து 520 ரூபாய் என்றளவிலும் 1963-64-ல் 53 லட்சத்து 58 ஆயிரத்து 913 ரூபாய் என்ற அளவிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறுபாடுகள் உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இங்கே சில இலட்சங்கள் வடக்கே பல கோடிகள். ஏன் இந்த வேறுபாடு. மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் காங்கிரஸால் ஆளப்பட்ட பொழுதே தமிழகம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னகம் எப்பொழுதுமே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வடக்கே வளமாக்குகிறார்கள், தெற்கே உள்ளவர்கள் தேய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் எங்களைக் குறை சொல்கிறார்கள். நீங்கள் ஆண்ட காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள்தான் இவை. இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளுங்கள் தமிழகம் என்றும் புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை.

சேலம் உருக்காலை பற்றி பல ஆண்டு காலமாகப் போராடி வருகிறோம் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1957-லே எப்படியும் வந்தே தீரும் என்று கூறினார்கள். இன்றுவரை வரவில்லை. காரணம் என்ன? இதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 22]

[திரு. எ. எம். ராஜா]

சேதுகால்வாய்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் இராமநாதபுரம் திரு நெல்வேலி மாவட்டங்களிலே எக்ஸ்போர்ட் ஓரியன்டட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்படுத்தமுடியும். அதன்மூலம் 120 கோடி ரூபாய் வரை அன்னியச் செலாவணி நமக்குக் கிடைக்குமென்று நேஷனல் கவுன்சில் ஆப் எக்ஸ்ப்ளோரேஷன் அண்டு ரிஸர்ச் என்ற குழு கூறியிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு இன்னும் அதை நிறைவேற்றவில்லை, இன்னும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு மனம் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை, அதற்கு முயற்சி எடுப்பதாகவும் தெரியவில்லை. ஆகவே தமிழகத்தில் இப்படி ஏற்றுமதிக்கான பொருள்களை தயார்செய்யும் தொழிற்சாலைகளை உடனடியாக நிறுவ மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தமிழக அரசே நிறுவவேண்டுமென்று அவசியமில்லை. தமிழகத்திலிருந்து பல கோடி ரூபாய்கள் வரியாக மத்திய அரசுக்குச் செல்கிறது. வளமான வருமானங்கள் வருகின்ற துறைகள் அனைத்தையும் மத்திய அரசே வைத்திருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி ஏற்றுமதிக்கான பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைத் திட்டத்தை தமிழகத்திலே நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

***திரு. எ. பாலகணபிரமையன் :** தலைவர் அவர்களே, எட்டு நிமிஷத்தில் பேசுவது என்பது அசாத்தியம். ஆகவே கொஞ்சம் அவகாசம் அதிகமாக அளிக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பைலைக் கொளுத்துவதிலே நிபுணராக இருக்கிற அதிகாரி இந்த இலாகாவிலே இருப்பதாக அறிகிறேன். மாஜி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த அதிகாரி ஒருவர் இருப்பதாக அறிகிறேன்.

கிண்டியிலே இருக்கக்கூடிய அயர்ன் அண்ட் ஸ்டீல் ஸ்டோரில் 10 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இரும்புச் சாமான்கள் காணாமல் போய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. இதைப்பற்றி ஒரு ஊடுருவு விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலே நடந்த உலகக் கண்காட்சியில் தமிழகத்தின் சரப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஸ்டாலில் பெயின்ட் ஏற்பாட்டுக்காக 9 டெண்டர்கள் கொடுக்கப்பட்டன என்றும், குறைந்த டெண்டர் 55 ஆயிரத்திற்கும் மிக உயர்ந்த டெண்டர் 59 ஆயிரத்திற்கும் இருந்தது என்றாலும் அவையனைத்தையும் புறக்கணித்துவிட்டு 84 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வேறு யாருக்கோ கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது, இதை விசாரிக்க வேண்டும், ஆரம்பத்திலேயே போக்கக் கூடிய முறையில் கிள்ளியெறியவேண்டும், வளர்விடக் கூடாது.

தொழில் வளர்ச்சிகளைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது நாட்டிலே தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உலக முதலாளித்துவ நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. டெல்லியில் நடக்கும் UNCTAD மாநாட்டிலே நடப்பது என்ன? ஓநாய்களையெல்லாம் ஆட்டுக்குட்டிகள் அழைத்து, எங்களை வளர்த்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிற கூத்து தான் நடக்கிறது. பெரிய முதலாளித்துவ நாடுகள், பின்தங்கிய நாடுகளை வளர்விடமாட்டார்கள். அந்தப் பெரிய நாடுகளை நெருக்கடியில் இருக்கின்றன. பவுண்டை எடுத்துக் கொண்டால் நெருக்கடி, டாலரை எடுத்துக் கொண்டால் நெருக்கடி, இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியைத்தான் நாம் இப்பொழுது பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவரையொருவர் விழுங்கும் வேலையில் இருக்கக்கூடிய பெரிய திமிங்கலங்கள் அவை. நம்முடைய நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் அவர்களை நம்பி வளரலாம் என்று நினைக்கின்றனர். தொழில் வளர்ச்சி இந்தப் பாதையில் கட்டாயமாகக் கிடையாது. மேன்மேலும் வேதனைகளைத் தான் வளர்த்துக்கொள்கிற நிலையிலே கஷ்டங்கள் அதிகரித்து அதன்மூலம் பொருளாதார நெருக்கடி தொடர்ந்து இருக்கத்தான் இருக்கும். ஏற்றுமதிச் சந்தையிலே நம்மை அடித்து அடித்து அவர்கள் விரட்டி வருகிறார்கள். டெவலப்மென்ட் டிபேர்ட் என்று சொல்லக்கூடிய பத்து ஆண்டுகளில் மேன்மேலும் வளர்ச்சி குறைந்து கொண்டதான் வருகிறது. பெயர் என்னவென்று கேட்டால், “டெவலப்மென்ட் டிபேர்ட்” என்று பெயர். நம்முடைய நாட்டுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யவிடாமல் செய்து அதே சமயம் நம்முடைய நாட்டிற்குள்ளே புகுந்து அவர்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற வேதனையான

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 22]

நிகழ்ச்சிதான் நடந்துவருகின்றன. இந்த உறவை அறுத்துவிடாமல், அதற்கு இன்னும் இடம் கொடுத்தால் நாம் தொழில் மந்தம் இல்லாத வளர்ச்சிக்குப் போகமுடியாது. நம்முடைய நாட்டு மக்கள்தான் நமக்குச் சந்தை. ஏறத்தாழ 50 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட சந்தை இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலே 3½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை விட்டுவிட்டு இந்தச் சந்தையை விட்டுவிட்டு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து விட்டால் என்பது பற்றி கவவு. சில சர்க்குகள் இருக்கின்றன. அவை போகத்தான் வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சி செம்மையாக இருக்கவேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டுச் சந்தையை வளர்ப்பது என்பதைப் பொறுத்தது. இதில்தான் நிலச் சீர்திருத்தம் போன்ற விஷயங்கள் வருகின்றன. பாட்டாளியின் கையில் நிலம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது இந்த வளர்ச்சிக்காகத் தான். அன்னியச் சுரண்டல், உள்நாட்டுச் சந்தை சுருங்கி வருவது இவற்றை அப்புறப்படுத்தாவிட்டால் தொழில் மந்தம் தொழில் நெருக்கடி நிரந்தரமாக இருக்கும். இவைதான் கஷ்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றன.

பஞ்சாலை நெருக்கடி என்று பேசப்படுகிறது. அது ஓரளவுக்கு உண்மை தான். ஆனால் அது மிகைப்படுத்தப்படுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். 1968-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 5-ம் தேதியில் நாடாளுமன்றத்தில் துணை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ரமணி அவர்கள் கேள்வி கேட்டதற்கு எழுத்து மூலமாகப் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். இரண்டு வார ஸ்டாக் தான் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “தி சிச்சுவேஷன் இஸ் நாட் அலாரிம்” என்று, அஞ்ச வேண்டிய நிலை யில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் அமைச்சர் கூறுவது அப்படியிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே முதலுக்குப் போட்டுக்கொண்டு சாவோம் என்றும், ஆலைகளை முதல் தேதி முதல் மூடப்போகிறோம் என்றும் இங்கே மிரட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். லாபம் வருவதைக் காட்டாமல், திரட்டி வைத்திருக்கின்ற முதலீடுகளை இதரத் தொழில்களில் போட்டு, டெவலப் பிங் ஏற்பாடுகளிலே போட்டு பயன்படுத்தாமல் பழைய இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய இயந்திரங்களைக் கொண்டுவராமல் மேன்மேலும் லாபத்தையே பெரிதாகக் கருதி லாபத்தையே பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் செய்கின்ற ஒரு நிலைதான் இதற்கெல்லாம் காரணம். அவர்களுடைய கணக்குகளை இந்த அரசு நம்பக் கூடாது. இதிலேயும் ஊடுருவு விசாரணை நடத்தவேண்டும். பெரிய நஷ்டம் வருகிறது என்று அவர்கள் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அப்படிச் சொல்வதை நம்பினால் அவர்கள் அதற்காக இயற்கையாகச் செய்வது தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைப்பது, பஞ்சப்படியை வெட்டுவது, வேலைப் பளுவை ஏற்றுவது இவைகளைத் தான் செய்வார்கள். இரண்டாவது சம்பள போர்டை ஏமாற்ற முனைகிறார்கள். இந்த முறையில் நூற்பாலை அதிபர்கள் நிலைமைகளைப் பயன்படுத்துக் கொள்கிறார்கள், இதை அனுமதிக்கக்கூடாது.

தனியார் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னிடம் அந்தப் பேப்பர் இன்னும் இருக்கிறது. சேஷ சாயி பேப்பர் மில்ஸ் பள்ளிப்பாளையத்தில் இருக்கிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் அந்த முதலாளிகள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அதை “அரசாங்கமே நடத்தட்டும், நாங்கள் நடத்தமுடியவில்லை” என்று சொல்லி கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது தொழிற் சங்கங்கள் எல்லா வற்றையும் கையெழுத்துப் போடச் சொல்லி “நாங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு கோடி ரூபாய் அரசுப் பணம் இருக்கிறது. நஷ்டம் நஷ்டம் என்று கணக்கு காட்டப்படுகிறது. உண்மையிலே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், பிறகு என் திருப்பி நாங்களே எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று எழுதுகிறார்கள்? இதற்குள்ளே தவறான நடவடிக்கைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று எங்களுக்குத் தகவல் இருக்கிறது. இது ஒன்று.

இப்போது இந்தியாவிலேயே எடுத்துக் கொண்டால் ஐந்தாறு சிராமிக் தொழிற்சாலைகள் தான் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்று வடலூர் சிராமிக் இன்சுலேட்டர் தொழிற்சாலை. இதிலே உள்ள விசேஷம் என்னவென்றால்,

1968 மார்ச் 22]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

சிறப்பு என்னவென்றால், கனிமண் பாகங்கள் செய்யப்படுவதோடு ஹார்டு வேர்ச்சம் செய்யப்படுகின்றன. ஐந்து லட்சம் ரூபாயாக இருந்த அவுட்டர்ன் 14 லட்சமாகி 20 லட்சம் அளவுக்கு உயர்த்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகரிக்க அதிகரிக்க சம்பளம் உயர்த்திக்கொடுக்கப்படும் என்கிறார்கள். உற்பத்தி அதிகரித்தும் அங்கே நஷ்டம் என்று கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். அதிலே, எல்.ஐ.சி. பணம், பிளான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் பணம், ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்த பணம் ஏராளமாக இருக்கிறது. தனியார் துறையில் சிறப்பான நிர்வாகம் என்றும் நஷ்டமே வராது என்பதும் எவ்வளவு பொய்யான வாதம் என்பது, பஞ்சாலேகன், பேப்பர் மில், இந்த சிராமிக் தொழில் ஆகியவையே எடுத்துக் காட்டாகும். சர்க்கார் பணம் போட்டிருக்கும் பேப்பர் மில்லையும், இன்சுலேட்டர் தொழிலையும் சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டு அங்கு நடக்கும் குறையாடலைத் தடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் இயந்திரத்தைச் சிறு தொழில்களில் புகுத்தார்கள். குறிப்பாக, தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பாதிக்கும் வகையில் இயந்திரத்தைப் புகுத்தி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை வளர்ப்பது வேதனையான காரியமாகும். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஆண்டுதோறும் வேலை இழந்து வரும் நிலையில் தோல் பதனிடும் தொழில் போன்ற சிறு தொழில்களில் இயந்திரத்தைக் கொண்டு வராது தடுப்பதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் புதிய வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்ற வேலையில் உள்ள வேலை வாய்ப்பைக் குறைப்பதற்கான வழியைத் திறந்துவிடக்கூடாது.

அரசு நடத்தக்கூடிய தொழில்கள் இருக்கின்றன. சிறு தொழில்கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. 66 யூனிட்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் தொழிலாளர் அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அவைகளின் சம்மேளனம் இருக்கிறது. நான் அதன் தலைவர் என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்களிடம் 1967-ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 20-ம் தேதி மெமோரண்டம் கொடுத்திருக்கின்றேன். அதில் கூறியிருக்கும் விஷயங்களைக் கூர்ந்து உன்னிப்பாகக் கவனிக்குமாறு வற்புறுத்துகிறேன். இது லாபம் சம்பாதிக்க ஏற்பட்ட தொழில் அல்ல. வேலை வாய்ப்பு உண்டாக்குவதற்காக ஏற்பட்ட தொழில். அதிலே பத்து கோடி ரூபாய் மூலதனம் இருக்கிறது. 66 யூனிட்களில் ஆறாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலேயே ரொம்பக் குறைந்த சம்பளம் அங்கேதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அது அரசுத் துறையில் நடக்கிறது. கச்சாப் பொருள்களை வாங்குவதில் முறைகேடான நடவடிக்கைகள் இருப்பதாகப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. நிர்வாகிகளில் சிலர் தனிப்பட்ட முறையிலே உறவினர் பெயரிலோ, மற்றப் பெயரிலோ இதே தொழிலை நடத்திக்கொண்டு கச்சாப் பொருள்களைத் திருப்பிவிட்டு தங்களுடைய சொந்தத் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற புகார் இருக்கிறது. யூனிட்களுக்கு வரக்கூடிய ஆர்டர்களை எல்லாம் தனியாருக்குத் திருப்பிவிடக் கூடிய ஏற்பாடும் இருக்கிறது. கழிவுப் பொருள்களை விற்பதிலே ஏராளமான மோசடிகள் இருக்கின்றன என்ற தகவல் இருக்கிறது. பல இடங்களிலே தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கைக்கும் நிர்வாகிகள் எண்ணிக்கைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. போதனூரில் 17 பேர் உற்பத்தியில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள், நிர்வாகிகள் 9 பேர். அதிலே லாபம் இல்லையென்றால், உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிலாளியின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டு தொழிலாளர் வேலை இல்லாமல் பாதிக்கப்படுகிறான். நாகர்கோவிலில் தொழிலாளர்கள் 32 பேர், நிர்வாகிகள் 19 பேர். அங்கு ஒரு ஃபோர்மன், ஒரு சூப்பர்வைசர் போதும். இந்த நிலைமை பல யூனிட்களில் இருக்கிறது. தொழில் லாபமாக நடக்கவில்லை என்றால், அதற்காகத் தொழிலாளியைக் குறைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படக் கூடாது. சிக்கனம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதை எப்படிச் செய்வது என்று

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 22]

ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இதுபற்றி ஒரு மெமோராண்டம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

பெரிய மோசமான காரியங்கள் சாதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டாத காரியங்கள் நடக்கின்றன. நாகர்கோயிலில் இரண்டு பெரிய பீரோக்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போனதைத் தொழிலாளர்கள் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்த காரணத்தால் அந்தத் தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்பட்டார்கள். இன்னொரு இடத்தில் பில்பிங் ட்ரெஸ்ஸை எடுத்துக் கொண்டு போனதைக் கண்டு பிடித்த தொழிலாளியும் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் அலட்சியமாகப் பார்க்கக் கூடாது. பொதுச் சொத்தைச் சூறையாடிக் காரியம் நடக்கிறது. இதெல்லாம் முன்னாலேயே ஏற்பட்டு நடந்து வருகின்ற ஒன்று என்று கூட, நாம் வந்து விட்ட பிறகு அந்தப் பழக்கம் மாறும் வகையில் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பொதுத்துறையைக் காட்டி தனியார் துறையினர் தங்கள் தவறுகளை மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த விஷயங்களை அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது. உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். பஞ்சாலைகளுக்காக ஐந்து கோடி ரூபாய் கிராண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று பஞ்சாலைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இன்று மத்திய சர்க்கார் ஐந்து கோடி ரூபாயை முதலாளியிடம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக தேங்கியிருக்கும் நூலில் 2½ கோடி ரூபாய் அளவுக்காவது வாங்கிக் கொள்ள முன்வரவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் என்றைக்கு முடிப்பது, என்றைக்கு விமோசனம் ஏற்படுவது? பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் திண்டாடுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டு சர்க்கார் கூடிய விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதிலே, முதலாளிகள் காட்டுகின்ற கணக்கைத் தயவுசெய்து ஒப்புக் கொண்டு விடக்கூடாது என்பதை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய சர்க்காரோடு, நம்முடைய சர்க்காரும் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளும், முதலாளிகளும், சந்தித்து இதிலே ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டும். பேசுவதற்கு விவரம் அதிகமாக இருந்தாலும் அதிகமான நேரம் போய்விடும் என்ற காரணத்தால் இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என் சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசியவர்கள் கடந்த காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி நல்ல முறையில் ஏற்பட்டதன் காரணமாகத்தான் நம் தமிழ்நாடு இப்போது தொழில் துறையில் மூன்றாவது ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். கடைசியாக பேசிய நண்பர் நம் நாட்டில் இப்போது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த காலத்தில் மத்திய அரசிலிருந்து 357 கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பின்னரும் கூட நம் நாட்டில் தொழில் பெருக்கம் இருந்தும் கூட நம் தமிழகத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதுதான் என் கருத்து. இதுவரை கையாண்ட கொள்கையின் மூலம் தொழில் துறை முன்னேற்றத்தின் பலன் ஏழை எளியவர்களுக்கு கிடைத்துள்ளதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள தொழில் துறை வளர்ச்சியின் மூலம் நம் நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு பெருநூதராய் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால்

1968 மார்ச் 22] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

அப்படி அவர்களுக்குக் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. அதை ஆராய்ந்து பார்த்து நம் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியில் என்னென்ன முறைகளைக் கையாண்டால் அதன் பலன் ஏழைகளுக்கு கிடைக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து அந்த முறைகளைக் கையாண்டால் சிலாக்கியமாக இருக்கும். முன்பிருந்த அரசாங்கம் தொழில் துறையில் கையாண்ட முறைகள் தவறானவை.

காந்தி அடிகள் 1948-ல் என்று நினைக்கிறேன். நம் நாட்டிலுள்ள கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக வேண்டுமென்றால் நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் துணிகள் யாவும் கைத்தறி மூலம் உற்பத்தியாக வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், நம் நாட்டில் இருக்கும் மனித சக்தி ஏராளம். - மற்ற நாடுகளுக்கு இல்லாத ஒரு செல்வம் நமக்கு இருப்பது இந்த மனித சக்திதான். மற்ற நாடுகளில் மனித சக்தி குறைவு. ஆகவே அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக இயந்திரங்கள் துணை கொண்டு குறைந்த மனித சக்தியில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கி வருகிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டிலே மனித சக்தி ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆகவே எந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டாலும், தொழில் வளர்ச்சியில் நாம் நம் நாட்டில் உள்ள மனித சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் தொழில்துறைக் கொள்கைகளை மாற்றிக்கொண்டால் தான் நாம் சுபிட்சம் அடைந்து நம் நாட்டின் சுபிட்சத்தையும் அதிக மாக்கலாம். இல்லையென்றால் போகப் போக கிராமங்களில் பெருக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நாம் நிச்சயமாகப் போக்கமுடியாது. அதோடு நான் கூற விரும்புவது, பெரிய பெரிய ஆலைகள் இருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு வீடும் எப்படி ஒரு கலைக்கூடமாக விளங்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோமோ அதேபோல் ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு தொழில் கூடமாக ஆக வேண்டும். நம் நாட்டில் 15 கூட்டுறவு ஆலைகளை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம். இதனால் நாம் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். இன்று ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் ஸ்பின்டில்கள் இருந்தாலும் இதனால் எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் லாபம் அடைகிறார்கள்? எவ்வளவு கைத்தறி நெசவாளர்கள் லாபம் அடைகிறார்கள்? என்று பார்த்தால் நாம் செலவு செய்யும் பணத்தின் அளவிற்கு அதிகப்படியானவர்கள் பயன்படுகிற நிலை இல்லை. நாம் மனித சக்தியை போதுமான அளவிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வில்லை. ஆகவே நம் நாட்டில் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரை ஒரு பெருக்கத்தைக் காணவேண்டுமென்றால் குடிசைத் தொழில் முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஒவ்வொரு குடிசையையும் ஒரு தொழில் கூடமாக மாற்றியமைக்கப்படுகிற முறையைக் கையாள் வேண்டும். அம்பர் சர்க்கா கூட ஒவ்வொரு வீட்டையும் ஒரு தொழில் கூடமாக அமைக்கும் முறைதான் பல நூற்பாலைகள் இருப்பதைவிட ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு அம்பர் சர்க்கா வைப்பதால் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு தொழில் கொடுக்க முடியும். இந்த நாட்டில் இன்றை தினம் உள்ள தொழில் மந்த நிலை காரணமாக தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்புகளை இழக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு வீட்டையும் ஒரு தொழில் கூடமாக மாற்றும் விதத்தில் முறைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி தொழில்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் இனிமேல் கைத்தறித் தொழில் விட்டு விட்டு வேறு தொழிலுக்கு மாறிவிட்டால் நல்லது என்று ஒரு கூட்டத்தில் சொல்லப்பட்டேன். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது.

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி] [1968 மார்ச் 22]

இப்போது நம் மாநிலத்தில் 5½ லட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. கைத்தறி நெசவாளர்கள் 35 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிற ஐயத்திற்கு இப்போதே விடை கூறிவிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதுபற்றி பத்திரிகைகளில் தவறாக வந்தது. அது பற்றிய திருத்தம்பற்றி நான் என் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 75 சத வீதம் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்த தொழிலாக இருப்பது கைத்தறித் தொழில். இந்த இரண்டு தொழில்களும் வாழ்க்கையை ஈடுகட்டுகிற அளவிற்கு, வருமானத்தைத் தேடி தருகிற அளவிற்கு இல்லை. மேலும் வேறு வகையில் தொழில் வளர்ச்சி பெறுகிற நாடுகளில்தான், வாழ்க்கைத் தரம் உயருகிறது. அந்த முறையில் பார்த்தால் அமெரிக்காவில் 7 சத வீதம் பேர்கள்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் குண்டுகி முதல் அணுகுண்டு தொழிற்சாலை வரையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அது பொருளாதாரத்தை வளர்க்கிறது. நாளாவட்டத்தில் இந்த இரண்டு தொழில்களிலும் இருப்பவர்கள் அப்படிப்பட்ட தொழில்களில் ஈர்ப்பதன் மூலம் நம் வாழ்க்கைத் தரம் வளர வழி ஏற்படும் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் பொருளாதார நிலையை விளக்கினேனே தவிர இதை விட்டு விட்டு வேறு ஒன்றை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்வேனானால் அவர்கள் உடனே 'எங்கே தொழில் வைத்திருக்கிறாய்? அதைக் காட்டி விட்டு இதைச் சொல்' என்று என்னைக் கேட்பார்கள். மற்ற தொழில்களில் ஃபிடர் மெக்கானிக் போன்ற தொழில்களில் 3, 4 ரூபாய் தினம் கிடைக்கக் கூடிய நிலை நாளாவட்டத்தில் வர வேண்டுமென்ற தன்மையைத்தான் விளக்கினேன். இவற்றை விட்டு விட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லி யிருந்தால் அவர்கள் 'எந்த வேலையைப் பார்க்கச் சொல்கிறாய், இதை விட்டுவிட்டு?' தினம் ஐந்து ரூபாய் கிடைக்கக்கூடிய வேலையை காட்டு என்று என்னக்கேட்பார்கள். அதற்கான முயற்சிகள் ஒரு பக்கத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற கொள்கையைத்தான் விளக்கினேன். இவற்றை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. வேறு வாய்ப்புகள் ஏற்பட வேண்டுமென்ற அவசியத்தைத் தான் வற்புறுத்தினேன்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி : அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு என் நன்றி. அப்படி அவர்கள் சொல்லியிருந்தால், இவர்களுக்கு வேறு என்ன வேலை வாய்ப்பு தரப்போகிறார்கள் என்று கேட்பதாக இருந்தேன். அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கம் இல்லாதிருந்தால் அதைக் கேட்டிருப்பேன். 35, 40 லட்சம் மக்களிடையே அவர்கள் மனதில் தாங்கள் அடுத்த வேலை என்ன செய்யவேண்டும். இந்தத் தொழிலை விட்டுவிட்டுப் போனால் வேறு என்ன வேலை தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. என்பது பற்றி அவர்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் 7 சத வீதம் மக்கள்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் நம் நாட்டில் மனித சக்தியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு தொழில் வளத்தைப் பெருக முயற்சிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வீட்டையும் ஒரு தொழில் கூடமாக அமைக்க வேண்டும் 12,000 ஸ்பின்னடில்கள் கொண்ட ஒரு மில்லை விட 12,000 ஈடுகளில் ஒரு சிறிய இயந்திரம் அமைத்துக் கொடுத்தால் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தொழில் நடக்க வாய்ப்பிருக்கும். அந்த முறையில் நாம் நம் நாட்டில் தொழில் வளத்தை அமைக்க வேண்டும்.

1968 மார்ச் 22] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

Sir, I request that some more time may be given in view of the intervention of the Honourable Minister.

கைத்தறிக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு வேண்டும். இடையில் தற்காலிக பாதுகாப்பு வேண்டும். என்னென்ன முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் சட்ட சபையில் பத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக பேசப்பட்டுவரும் கொள்கையைத்தான் இப்போது திரும்பவும் கூறுகிறேன். 60-ம் நம்பர் நூலுக்கு கீழே யுள்ளவற்றிற்கு எக்ஸைஸ் வரி இருப்பது கூடாது என்று மத்திய அரசாங்கத்தை இந்த அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் அதை நீக்க முயற்சிக்க வேண்டும். 60-ம் நம்பர் நூலுக்குட்பட்ட சேலைகள், வேட்டிகள், இவற்றைக் கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டும். இதையும் நம் அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்த வேண்டும். இக்கோரிக்கை பல ஆண்டுகளாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு இந்தக் கோரிக்கைகள் குறித்து அரசு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தம் பதிலில் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடிக்கடி இம்மாதிரியாக மில்கன் மூடப்படுவதன் காரணமாக கைத்தறிக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே, மில்கன் மூடப்பட்டாலும் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் ஏற்படாத வகையில், நூல் விலை எறினாலும் இறங்கினாலும் அதனால் கைத்தறித் தொழிலுக்கு எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லாத முறையில் ஒரு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். கரை போட்ட வேஷ்டிகள் சேலைகள் இவற்றை கைத்தறிக்கு ஒதுக்கவேண்டும். என்று முன்பே கோரிக்கைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது, என்ன முறையை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய சர்ப்ளஸ் ஸ்டாக் ஏராளமாக இருப்பதால் கைத்தறித் தொழிலில் மந்த நிலை இருக்கிறது. முன்பு பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிடப்பட்ட அதை ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விலைக்கு வாங்கி கைத்தறித் தொழிலில் ஏற்பட்டிருக்கும் மந்த நிலையை போக்க உடனடியாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலுக்கு வேண்டிய கலர் காரண்டியாக இருப்பதற்காக கூட்டுறவுத் துறையில் டையிங் ஃபாக்டரி அமைத்துத் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்தால் நல்ல முறையில் தரமான சேலைகள் கிடைக்கும்.

சென்ட்ரல் பேடர்னிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலமாக கைத்தறித் தொழிலுக்கு நல்ல முறையில் டிசைன்கள் கிடைக்க ஒரு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். கைத்தறித் தொழிலைப் பற்றி இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கா. வேழவேந்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தொழில் மானியத்தின் மீது அதை ஆதரிக்கும் முகத்தான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மு. ப. 11-30

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1968 மார்ச் 22]

தொழில் மானியத்தைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிற நாம் இந்த ஆண்டு தமிழகத்தின் மிகச் சிறப்பான அளவில் நடைபெற்ற தொழில் கண்காட்சியைப்பற்றியும் நினைவு கூற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தமிழகத்தில் புதிய அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பின்னர் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே முதலீடு செய்திருக்கிற தொழில் அதிபர்களுக்கு ஏதேனும் ஆபத்து வருமோ என்று சில பேர் அஞ்சிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் இந்த அரசு தன்னுடைய முழு ஒத்துழைப்போடு சீரிய வகையில் மிகப் பெரிய தொழிற் கண்காட்சியை நடத்தி இந்தியாவில் இருக்கும் மாநிலங்கள் மட்டுமல்ல, உலகத்தில் இருக்கும் மற்ற நாடுகள் எல்லாம் போற்றிப் பாராட்டும் அளவுக்குச் செயலாற்றி இருக்கிறது.

அந்த தொழிற் கண்காட்சியைத் துவக்கி வைக்கும் நேரத்தில் தமிழக முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய தொழிற் கொள்கையைப்பற்றி மட்டுமல்லாமல் மற்ற பகுதிகளிலும் எப்படி தொழில் வளர வேண்டும் என்று ஆற்றிய சீரிய உரையைக் குறித்து வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்த பிரதிநிதிகளெல்லாம் போற்றிப் பாராட்டியதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிற தொழில் அமைச்சரவர் களைப்பற்றியும், அவர்களிடையே முழு ஒத்துழைப்பைப்பற்றியும் மிகப் பெரிய தொழில் அதிபர்கள் எல்லாம் தங்கள் வாயார், மனமார் வாழ்த்தியதை இந்த நேரத்தில் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

மொத்தத்தில், இங்கே தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட வேண்டும். மூல தனம் இன்னும் அதிகமாகப் போடப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் தரப்பிலிருக்கிற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாளை இந்த நேரத்திலே சில விவரங்களோடு ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடந்த இருபதாண்டே காலமாக, ஏன், இந்த 21-வது ஆண்டு முடியும் வரையில், தமிழகத்தில் பொதுத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு போட்டிருக்கும் முதலீடு 357 கோடி ரூபாய்தான். நாசிக்கில் அவர்கள் அச்சடிக்கிற ரூபாய் நோட்டுகளைப் பார்க்கும்போது ஓராண்டில் அடிக்கிற அந்த நோட்டுகளினுடைய அளவுக்குக்கூட இல்லாமல், சென்ற 21 ஆண்டுக் காலத்தில் 357 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மட்டுமே அவர்கள் தமிழகத்தில் பொதுத் துறையில் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் சொன்னார்கள். மிகப் பெரிய இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை இல்லையா? என்னார்கள். அந்த விவரங்களைக்கூட எடுத்துப் பார்த்தால், நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் மிகப் பெரிய திட்டம். அதற்கு 166 கோடி ரூபாய்தான் முதலீடு போட்டிருக்கிறார்கள். பொம்பூர் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலைக்குப் போட்டிருக்கக்கூடிய முதலீடு 21 கோடி ரூபாய். நந்தம்பாக்கத்தில் இருக்கும் தொழிற்சாலைக்கு 4 கோடி ரூபாய். இந்துஸ்தான் ஃபோட்டோ ஃபிலிம் தொழிற்சாலைக்கு 10 கோடி ரூபாய். திருவெறும்பூரில் இருக்கும் கொதிகலன் தொழிற்சாலைக்கு 23 கோடி ரூபாய். அதேபோல, எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை எண்ணூரில் இருக்கிறது. அதற்கு 44 கோடி ரூபாய். சென்னை உரத் தொழிற்சாலைக்கு 55 கோடி ரூபாய். இப்படி மொத்தத்தில் எடுத்துப் பார்த்தால், 357 கோடி ரூபாய் மட்டுமே மத்திய அரசு தமிழக மாநிலத்தில் முதலீடு செய்த தொழில்களுக்குத் - தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறது.

ஆனால், அண்மையில் நாம் பார்த்தோம். பொக்காராவில், இந்திய மதலமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்று திறந்த தொழிற்சாலைக்கு மட்டும் ஏறக்குறைய 600 கோடி ரூபாய், 700 கோடி

1968 மார்ச் 22]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

ரூபாய் அளவுக்கு ஒரே நேரத்தில் முதலீடு போட்டு, மிகப் பெரிய தொழிலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பைத் தந்து மத்திய அரசு அங்கே செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால், அதே நேரத்தில், நாம் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி வருகிற சேலம் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் ஒழுங்கான பதில் வந்தபாடிಲ್ಲ. அடிக்க அடிக்க அம்மியும் நகரும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், அடித்துக்கொண்டே இருக்குகிறோம் தவிர, மத்திய அரசு நகரவே மறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், ஏன் இங்கே தமிழக அரசு ஒதுக்கியதில் 140 இலட்சம் குறைந்துவிட்டது? ஏன் அங்கே 1½ இலட்சம் குறைந்துவிட்டது என்று எங்களைப் பார்த்துக் கணக்குக் கேட்கிறவர்கள், “ஏன் மூலதனம் அதிகமாகப் போட மத்திய அரசு மறுக்கிறது?” என்று அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்க மறுக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. இதிலெல்லாம் கட்சி வேற்றுமை தேவையில்லை, நாமனைவரும் இணைந்து நின்று போராடுவோம் என்று முதல் வரவு செலவுத் திட்டத்தில், ஆற்றிய, அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய உரையை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் சேலத்தில், தமிழ்த் தாய் தன்னுடைய மடியில் இரும்புக் கனிச் செல்வத்தை வைத்துக்கொண்டு, காத்திருக்கிறாள். எடுத்துக்கொள்ளாமட்டோமா? என்றும் எங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். ஆனால், எடுப்பதற்குக் கொஞ்சங்கூட நாதி இல்லாமல், கையகப் படுத்தப்பட்ட பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இன்றையதினம் வெறுமனே நின்று கொண்டிருக்கிறது. திட்டங்கெல்லாம் அப்படியே போட்ட வண்ணத்தில் இருக்கின்றன. நமக்கு வேண்டிய வழி விடப்பாடிಲ್ಲ. இதை நினைக்கும்போதுதான் உண்மையிலேயே எந்த வார்த்தைகளால், அந்த அரசாங்கத்திடம் எடுத்துச் சொல்லாத காங்கிரஸ் நண்பர்களைப்பற்றி, எடுத்துச் சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

மொத்தமாக, நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மூலதனங்கள் போடப்பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளைக் குறித்து எடுத்துக் கொள்ளால், போதிய அளவு சீரிய முன்னேற்றம் இல்லை. நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்ட தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அங்கே 1969-இலேதான் 600 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்றும், அதற்குரிய இயந்திரங்கள் இன்னும் வந்தபாடிಲ್ಲ என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைக்கே கூட, இன்னும் புதிய இயந்திரங்கள் வரவழைக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதே மாதிரி, மற்ற மற்ற தொழில்களைப் பொறுத்தும் இன்னும், வேலைகள் அதிகம் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் செய்யப்படுமாலை, தமிழ்நாட்டில் திண்டாடுகிற இலட்சக்கணக்கான வாலிபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். சாதாரணமாக, பல குஞ்சுகளை அடித்தாலும் சட்டி நிறையாது என்று சொல்லுவார்கள். தமிழ்நாட்டில் தமிழக அரசாங்கம் இதுவரையில் 220 கோடி, 250 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரவு செலவுத் திட்டம் வெளியிடுகிறதென்றால், இதில் எத்தனை தொழிற்சாலைகளைத் திறந்து, எந்த அளவுக்குத் தொழில் வாய்ப்புகளையோ, மற்றவைகளையோ கொடுக்க முடியும்? ஆனால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நோட்டுகளை அச்சடித்திருக்கும் மத்திய அரசு மனம் வைத்தால்தான், இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை நிறுவ முடியும் என்று நான் மறுபடியும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முந்திய அரசாங்கம் செய்த தவறின் காரணமாக, தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான நூற்பு ஆலைகளை நிறுவப்பட்டு, இன்றைக்கு நூலை வாங்குகிற அகமதாபாத், பம்பாய் போன்ற

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1968 மார்ச் 22]

மாநிலங்கள், எங்களுக்குத் தேவை இல்லை" என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால், ஏராளமான நூல்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அதனால், பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல ஏற்பாடு தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே பரவலாக நெசவாலைகள் (வீலிங் சென்டர்ஸ்) திறக்க வழிவகை செய்தாக வேண்டும்.

கைத்தறிப்பற்றி நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக, இதற்கு முன்னால் இருந்த தொழிலமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மேல்நாடுகளுக்குச் சென்று, எப்படி யெல்லாம் தமிழ்நாட்டினுடைய கைத்தறித் துணிகளை மேல்நாடு களுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அங்கு நல்ல மார்க்கெட்டுகளை உருவாக்குவது என்ற விவரத்தைக் கொண்டுவந்து மத்திய அரசுக்கு சமர்ப்பித்திருப்பதாக அறிந்தோம். ஆனால், அதற்குரிய நடவடிக்கையை மத்திய அரசு எடுத்ததா என்றால், இல்லை.

1965-ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வண்ணம் மாறும் கைத்தறித் துணிகள் ஏறக்குறைய 800 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இன்றைக்கு என்ன நிலை? 6 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள துணிகள்தான் ஏற்றுமதி செய்ய முடிந்திருக்கிறது. ஆக, 594 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள துணிகள் ஏற்றுமதி குறைந்து விட்டிருக்கின்றன. இது யாரால்? ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது? கைத்தறி நெசவாளிகள் கண்ணீர் விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்கியது யார்? டில்லி அம்சா? தமிழ்நாட்டு அரசா? இதைத் தயவுசெய்து சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, இதை நமது தொழிலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்ன நேரத்தில், என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும் நெசவாளர் பெருமக்களின் பிரதிநிதிகளையும் கைத்தறி இயக்குநரையும் அழைத்து, ஏறக்குறைய அரை நாள் இதற்கு என்று ஒதுக்கி, எப்படி அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பது என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்து, ஓர் அறிக்கையைத் தயாரிக்கச் சொன்னார்கள். அதற்காக நமது தொழிலமைச்சரவர்களுக்கு என்னுடைய மனமாற்றத் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் அதை அதிகாரிகள் இன்னும் செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அதை விரைவிலே செயல்படுத்தி வேலையிழந்த, வண்ணம் மாறும் கைத்தறித் துணிகளை நெய்யும் நெசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான கும்மடிப்பூண்டி ஆந்திர மாநிலத்தின் ஓரத்திலேயிருக்கிறது. அங்கு நெசவாளர்கள் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி வேலைவாய்ப்பில்லாமலிருக்கும் அந்த நெசவாளர் பெருமக்களுக்காக சாயத் தொழிற்சாலைபொன்றை மத்திய சர்க்காரின் உதவியோடு நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகம் தொழில் வளர்ச்சியில் எதிர்காலத்தில் தலைநிபிர்ந்து நிற்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு முன்னால் தொழிலமைச்சரவர்கள் திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியை நமக்கு அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்பில்தான் இன்றையதினம் தொழில் வளர்ச்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நமது அரசு ஏற்று நடத்துகின்ற தொழில்

1968 மார்ச் 22] [திரு. நா. செனத்தரபாண்டியன்]

களின் வளர்ச்சி கடந்த ஆண்டு எந்த நிலையிலிருந்ததோ அந்த நிலையில் தான் இந்த ஆண்டும் இருக்கிறது என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் அரசு அதில் தக்க கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதுதான். எனவே தொழில் வளர்ச்சியில் அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தனியார் துறையிலும் பல நல்ல தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்து வந்தன. ஆனால் கடந்த ஆண்டு நல்லதொரு வளர்ச்சியை அது அடையவில்லை. அதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழகத் தொழிற்சாலைகளெல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரேயிடத்தில் அமைந்திருப்பதால் மாநிலத்தில் பரவலாகத் தொழில்கள் வளர்வதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகவே தொழில்கள் மாநிலம் பூராவும் பரவலாகப் பரவுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில தொழில்கள் இருந்தாலும் கூட அந்தத் தொழில்கள் பரவலாகப் பிந்தங்கிய பிரதேசங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று ஆராயும் பொழுது அவைகள் பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அதிலும் முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். திருநெல்வேலி மாவட்டம் வள்ளியூரைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வாய்ப்புக்கள் இருக்கிறது என்று அரசாங்கக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. மூன்பிருந்த அரசாங்கம் பொதுத் துறையில் எடுத்து நடத்த ஏற்பாடு செய்திருந்தது. பிறகு தனியார் ஒருவருக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டு அவர் அதை ஏற்று நடத்தவில்லை. எனவே, அதைப் பொதுத் துறையில் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்று நடத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இலங்கையிலிருந்து பெருவாரியான அகதிகள் இங்கே வரவிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ராதாபுரம் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமான அகதிகள் வரவிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இராதாபுரம் பின்தங்கிய பிரதேசம். அந்த அடிப்படையில் அரசு அங்கு ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தொழில் வளர்ச்சியில் பின்தங்கிய பிரதேசமாக இருப்பதாலும் தொழில் வளர்ச்சியில் ஆர்வமுள்ள பலர் திசையன்விளையில் இருப்பதாலும், அங்கு ஒரு தொழிற்பேட்டை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, கதர்த் துணிகளுக்கு நிதி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. கதர்த் துறையில் பல லட்சம் பேர்கள் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்குத் திட்டம் தீட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் நிலையில் இதை என் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

கிராமத் தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இந்திய அரசின் மானியத்துடனும், கடனுடனும், நமது மாநிலத்தில் மூன்று இடங்களில் அதாவது ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நாங்குனேரி ஆகிய மூன்று இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கைக் கணக்குப்படி இந்திய அரசு 1964-65-ல் 3.83 இலட்சமும் 1965-66-ல் 10 இலட்சமும், 1966-67-ல் 11 இலட்சமும், 1967-68-ல், 11.70 இலட்சமும் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இங்கே அவைகளுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது, 1965-66-ல் 6 இலட்ச ரூபாயும்,

[திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்] [1968 மார்ச் 22]

1966-67-ல் 5,38,700 ரூபாயும் ஆகும். ஆனால் 1967-68-ம் ஆண்டிற்கு 1,82,000 ரூபாய் மட்டும் கடனாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்கார் வழங்கும் கடன் தொகை ஒரே மாதிரியாக இருந்தும், இவ்வாறு கடன் கொடுக்க என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. எனவே இதை அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த மூன்று பகுதிகளிலும் மத்திய சர்க்கார் தனியாக ஒரு திட்டம் தீட்டி தொழில் நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் நம் மாநில அரசுக்கு நிதி ஒதுக்கி வைத்தது. ஆனால் மாநில அரசாங்கம் அதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. இப்படிப்பட்ட பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் தொழில்துறையில் உயர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் மத்திய சர்க்கார் கடனாகவும், மானியமாகவும் பல லட்ச ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறது. இதற்குத் திட்டவட்டமாக நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த, 2, 3 வருஷங்களாக இப்பகுதிகளில் நடைபெற்று வந்த பல பயிற்சிப் பள்ளிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாகப் பெண்களுக்குப் பல பயிற்சிப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகள் இன்று மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. தொடர்ந்து அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், பயிற்சிப் பள்ளிகள் நிறுவ கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு அந்தக் கட்டிடங்கள் பயனற்ற நிலையில் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தொழில் வளர்ச்சியானது நாட்டின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், வருமானத்தை அதிகமாக்கவும் இருக்கிற காரியமாக இருப்பதால், இந்த அடிப்படையில் கடந்த ஆண்டு எத்தனை பேர் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள், எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப் பட்டது, இதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் என்ன, தொழில் வளர்ச்சியிலே என்ன கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளுக்கு விவரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. கி. ஜெயராமன் : தலைவரவர்களே, இங்கு கெர்ணடுவந்துள்ள தொழில்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் புதிய தமிழக அரசானது எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருந்தது என்று சொல்லும் நேரத்தில் உணவு உற்பத்தித் துறையில் அல்லது போக்கு வரத்துத் துறையில் அல்லது சிறு பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்துவதில் மற்றும் கல்வித் துறை உட்பட ஓராண்டிலே மக்கள் தெளிவாக அபிவிருத்தியைக் கண்டுள்ள முடியும். ஆனால், தொழில் துறையிலே அவ்வளவு சீக்கிரமாக, ஓராண்டிலேயே நல்ல முறையில் நடத்தி பெரிய வெற்றியைக் காண முடியாது. வேறு ஒரு காரணமும் கூட. அதாவது உலக முழுவதும் ஏற்பட்டிருக்கிற மந்த நிலை. இந்த மந்த நிலையிலும் கூட கடந்த ஆண்டிலே நம் தமிழக அரசு தன்னுடைய அளவுக்கு அபிவிருத்தியைச் செய்துதான் இருக்கிறது. கடந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும் நேரத்தில், இங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசின் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு தொழில் துறையில் மந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது, அதற்கு தைரியமில்லை, அஞ்சி ஓடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. மானியக் கோரிக்கைக்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், கடந்த காலத்தில் கூட, காங்கிரஸ் அரசு கூட தனியார் துறைக்குத்தான் அதிகமான வசதிகள் செய்துகொண்டிருந்தது. மாநில அரசு அதிக அளவில் ஈடுபடாமல் இருந்தது என்ற விவரங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதே போல் வெளி மாநிலங்களில், ஆந்திரா, மைசூர்,

1968 மார்ச் 22]

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

மாநிலங்களில் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து தனியார் அதில் ஈடுபட எதத்தன் பேர் முன்வந்தார்கள் என்டஸ்தையும், நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில் முறைமையைப் பொறுத்தவரையில் தனியார்கள் தங்கள் தொழிலை நடத்த வேகமாக முன் வந்திருக்கிறார்கள் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் என்ற விளக்கத்தையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இருக்கும்பொழுது இங்கே சொல்லுக்கிறார்கள், இங்கேயிருப்பவர்கள் வெளி மாநிலத்திற்கு ஒழுகுர்கள், இங்கே ஆபத்திருக்கிறது, சட்டமும், அமைதியும் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு மாறாக, அண்மையிலே மேற்கு வங்கத்தில் இருந்த ஒரு கம்பெனி தங்களுடைய அலுவலகங்களை இங்கே மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். இங்கே வருவதற்கு அவ்வாறு அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்த பிப்ரவரி மாதத்தில் 11 கம்பெனிகள் முதலீடு செய்யும் வகையில் வந்து செய்துகொண்டிருக்கின்றன. கடந்த ஒரு மாதத்திலே முதலீடு செய்த தொகையைப் பார்த்தால், சேறையாதத்தில் 40 இலட்சமாக இருந்தது இந்த மாதக் கடைசியிலே அதாவது பிப்ரவரி மாதக் கடைசியிலே 52 இலட்சமாக முதலீடு செய்யும் நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். கிட்டத்தட்ட அதிகமாக 10 இலட்சம் வரை அதிகமாகிறது. இங்கு பயிருக்கிறது, ஆபத்திருக்கிறது என்று இவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் மேலும், மேலும் இங்கே தொழில் முதலீடு அதிகமாகும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். இத்தனையையும் பார்த்த பிறகு, இங்கு தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிக முதலீடு செய்ய வேண்டும், அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இப்பொழுது தற்காலிகமாக மத்திய அரசு மேற்கொண்ட ஏற்பாட்டைப் பாராட்ட வேண்டும். இதிலே, குறிப்பாக, மெட்ராஸ் ரைபைனரிஸ் லிமிடெட், மெட்ராஸ் பெர்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட், போன்ற தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் இங்கே ஆரம்பிப்பதற்காக அவர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் முக்கியமாக எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் சொன்னதபோல், டீஸ்காலம் நாம் எடுத்துக் கூறியும், மற்ற வசதிகள் இல்லை, நீதி வசதி இல்லையென்று கூறி தட்டிக் கழிக்கிற அதே நேரத்தில் பொக்காரோலுக்கு அதிகமான, கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்குகிற அதே நேரத்தில் சேலம் உருக்காலையை அவர்கள் ஏற்படுத்த முன்வராதது குறித்து இதற்குக் காரணம் நிதி நிலை அல்ல; அரசியலும் காரணம் என்று நான் மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வெளிநாடு செல்லுகின்ற நேரத்தில், ஜப்பானுக்குச் செல்லுகின்ற நேரத்திலே, இந்தத் தொழிலைப் பற்றி அதிகமான அளவுக்கு உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தாலே, அதற்கான முறைகளை அவர்கள் மேற்கொள்ளுவார்கள் என்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல நான் கடைப்பிடித்திருக்கிறேன், அதே நேரத்தில், அங்கே செல்லுகின்ற பொழுது, அவர் இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். இங்கே கூட, கடந்த காலத்தில், எரியாத வீடுகளைக் கட்டுகிற நேரத்தில் செங்கற்கள் கிடைக்கவில்லை; செங்கற்களுக்கு அதிகம் செலவாகிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே, ஜப்பானில், குப்பை கூளங்களிலிருந்து செங்கற்கள் தயாரிக்கிற முறையை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதையும் அவர்கள் ஆராய்ந்து வருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கேற்ற நிலையிலேயென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரச்சாரம் செய்வது இட்டுக்கட்டிச் செய்கின்ற பிரச்சாரம்தான். இதை உண்மையில் பார்க்கப்போனால், நார்டன் கிப்பிங் என்பவர் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே இருக்கின்ற தொழில் நிலைமையைப் பற்றி ஆராய்கின்றபொழுது. வங்காளத்தைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் பெரும் முதலீடு செய்யலாம்—குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டில் என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை கொடுக்கிற நேரத்தில் அவர் மத்திய அரசைத்தான் பற்றொரு முறையும் குற்றம் சாட்டியிருக்கின்றார்கள். இங்கே இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே சென்ட்ரல் எக்ஸலஸ் என்று சொல்லுகின்ற மத்திய ஆயத் தீர்வை அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, தொழில் அபிவிருத்தி அடைய முடியவில்லை. அதைக் குறைப்பதன் காரணமாக, அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்ற முறையிலே அவர்கள் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கி. ஜெயராமன்]

[1968 மார்ச் 22]

இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். கைத்தறியைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம், கலர் போட்ட சேலையையும், கரை போட்ட வேஷ்டியையும் கைத்தறிக்குத்தான் ஒதுக்க வேண்டும் மற்ற மில்காரர்களுக்கோ அல்லது பவர் லூமுக்கோ அதை ஒதுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நமது அரசு பொறுப் பேற்ற பிறகு, அதிலும் குறிப்பாக, நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய தொழிலமைச்சர் அவர்களோடு பேசிய பிறகு கடந்த 1967-ம் வருஷம் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டு டெக்ஸ்டைல் கமிஷனர் ஆபீஸிலே ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அதன் மூலமாக, கலர் போட்ட சேலையையும், கரை போட்ட வேஷ்டியையும் மில்களோ, அல்லது பவர் லூமோ தயாரிக்கக் கூடாது; அதைக் கைத்தறியில்தான் தயாரிக்க வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அந்த உத்தரவு நிச்சயமாக அமலுக்கு வருகின்றதா என்று பார்க்கின்ற பொறுப்பு மாநில அரசிடம் இல்லை. காரணம் அது சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் என்று சொல்லுகிற மத்திய ஆயத்தின் கீழ் உள்ளது. மத்திய ஆயம் மத்திய அரசினுடையது. ஆகவே, இதிலே மாநில அரசு யிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வழக்கமாக அவர்கள் ஒதுக்குவதைப்போல் இதையும் ஒதுக்குகிறார்கள். இதில் நமது அரசு கவனம் செலுத்தி, அதை அமலுக்குக் கொண்டுவருமானால், அது கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும். கைத்தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள 20 இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு அதிஷ்டமாகக் கூட இருக்கும். அந்த முறையில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும். ஆகவே, இந்த அரசு நிச்சயமாக தலையிட்டுப் பாதுகாக்கும் என்று சொல்லி இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

*THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Chairman, Sir, I rise to support the Demands placed before the House by the Hon. Minister for Industries. Since the time at my disposal is very short and at the same time very precious, I will confine my speech to certain problems relating to my constituency. I represent the Hosur taluk of the Dharmapuri district. Though it has got a fine climate, rich soil and agriculturists who know the art of agriculture, unfortunately it has been neglected for the last so many years. The only industry that has been encouraged by the Government of Madras in Hosur is the sericulture industry. Perhaps due to loss of Kollegal and other sericulture areas to Mysore, they were compelled to establish at least one industry. Sericulture experts there say that Hosur Farm is an ideal farm not only for our State but also for the entire country. But unfortunately it has been neglected. It is stated in the brochure that financial assistance to the tune of Rs. 93,000 is proposed to be given during 1967-68 by way of loan and subsidy to sericulturists for sinking of wells and construction of rearing sheds. This is a hilly area. It requires at least five thousand rupees for sinking a well. In Talavadi firka, which has got similar physical conditions, the cultivators are given five thousand rupees and fifty per cent subsidy. A sum of two thousand rupees for Hosur Taluk, which has got similar physical conditions, is not adequate. I request the Hon. Minister for Industries and the Hon. Minister for Agriculture to bestow their kind attention on this and enhance the amount.

Coming to the question of the distribution of land, about thirteen thousand acres of waste lands under the control of the Revenue Department has been given for distribution to people who are interested in rising mulberry plantation there. Distribution work

1968 மார்ச் 22]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

is entrusted to the Revenue Department. Everything is in the hands of the Sub-Collector. But the distribution, as far as I understand, is not properly done. The distribution work should be entrusted not entirely to the Revenue Department, but to a committee consisting of Revenue Department people, sericulture experts and some local people so that the land can be given to suitable persons who are interested in mulberry cultivation and who may take up the work earnestly.

Mulberry cultivation will help agriculturists to a large extent, because it is a part of agriculture. A cultivator who cultivates an acre of mulberry will get about five hundred rupees a year. This will supplement his income from agriculture. Therefore Government should come forward to allot more funds. I am glad that this Government has provided in the budget for 1968-69 a sum of Rs. 2.5 lakhs for sinking wells and the construction of rearing sheds. This shows that the Hon. Minister for Industries has given his attention to this important industry. There can be developed in the Hosur Taluk not only agricultural industries but also forest industries also. Plenty of raw materials both forest and agricultural are available there. Nobody has taken care to study the nature of raw materials available there. Fortunately we are going to have an industrial seminar in the Dharmapuri District very shortly. The Collector and the officers of the Industries Department have taken great efforts to conduct it there and they are collecting materials. I think in that seminar they will be able to come to some conclusions as to the nature of the industries that can be encouraged in Dharmapuri District including the Hosur Taluk. After that is done, I request the Government to give their kind attention and sanction adequate amounts for the development of that backward area industrially.

Sericulture farm has been recently started in Kolatti of Hosur Taluk. The extent of the farm is 867 acres and only 40 acres have been brought under mulberry cultivation. Not only at Kolatti, but so many other places in Hosur Taluk can be brought under mulberry cultivation. The whole area can be considered as a sericulture zone. Another point is that it is very near Mysore. Agriculturists of Hosur Taluk have got some knowledge of mulberry cultivation, they understand the technicalities and can do mulberry cultivation.

In Talavadi Firka cultivators of mulberry are allowed to cultivate about two-fifths of the land with mulberry and the remaining land with other crops. In Hosur Taluk the cultivators are expected to cultivate fifty per cent of land with mulberry.

So, I request the Government to issue the same orders as existing in Talavadi.

The next point is with regard to the need for the posting of a senior officer who has got technical knowledge in Sericulture. I hear that the post of a Joint Director is going to be filled up soon and I think for that post, in the interest of the development of Sericulture it would be better and also profitable to appoint a person who knows the subject and who would be able to improve the conditions there,

நண
பகல்
12-00

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1968 மார்ச் 22]

Another thing that I want to stress is that I searched for books on Sericulture in our Library here but I have not been able to get even a single book. That itself shows that the attention that is needed in this Department has not been given and I hope the authorities will supply books on the subject.

With regard to weavers, in the Housr Taluk, we have got excellent weavers. In places like Bagal r which is noted for textiles, for want of encouragement and for want of other facilities, sometime back many weavers were forced to go to Bangalore. The people who had not been able to carry on business here, after they went to Bangalore got encouragement there and I am proud to say that they have been producing excellent varieties of textiles and are supplying them to other parts of India and also to U.S.A. and other countries. They are now earning lakhs and lakhs of rupees. Suppose these intelligent weavers had been retained here alone, I think our State would have made greater development in that direction. Even now there are a number of families there who are carrying on the weaving industry but they do not have good facilities and financial assistance. So, I would request the Hon. Minister for Industries to make a special study of that area with regard to weaving and encourage those people so that we can stop the migration of weavers to Bangalore or other areas and make them take up the industry here itself and produce better things and thus improve the economic condition of the State. With these words, I resume my seat.

* **புலவர் பொ. பொன்னம்பலம் :** மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய சில கருத்துக்களை அவைக்கு முன்னால் வைக்க விழைகின்றேன். கஸ்தோன்றி, மஸ்தோன்றிக் காலத்தே வானொடு முன் தோன்றிய மூத்த குடி தென்னகத்துக் குடி என்பதை இலக்கியம் நமக்கு எடுத்துச் சொல்லும். தமிழகத்துக் குடி அன்றைக்கு வாழ்ந்த வரலாற்றையும், இன்று தாழ்ந்து இருக்கக்கூடிய நிலையையும் எண்ணிப் பார்க்கிறபொழுது நாகரீகத்தினுடைய உச்சியிலிருந்து வழக்கி விழுந்ததைப் போல அமைந்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு ஊடை கட்டி வாழ்ந்தவர்கள் முதன் முதலாக இந்தத் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்கள் என்று சொன்னால், கொஞ்சம்கூட யிலை என்டதை நிச்சயம் சொல்ல முடியும். அந்தக் கைத்தறித் தொழிலின் நலன் காப்பதற்கு அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கு அவர்களுக்குத் தெளிவுபட்டி, தெம்புபட்டி, வழிகாட்டி, வலியூட்டி, வந்த நிலையெல்லாம் இந்தத் தமிழகம் அன்றைக்கும் மறக்கூடாது. அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் அமைந்திருக்கும் இந்த அமைச்சரவை இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வலிவூட்டுவதற்குத் தயங்காது என்டதைக் குறித்து, ஒரு சில நன்றிகளை அவர்களுக்குச் செய்து தர வேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விழைகின்றேன்.

தேசிய நெருக்கடி காரணமாக, அவர்களுக்கென்று வீட்டு வசதித் திட்டங்களை முன்னால் செய்து கொடுத்தவர்கள் நிறுத்திவிட்டார்கள். தேசிய நெருக்கடி காரணமாக நிறுத்தப்பட்ட அந்தத் திட்டங்களை மீண்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பயனும் வகையிலும் ஆவன செய்தால் நலன் பயக்கும் என்ற கருத்தை இங்கே வைக்க விழைகின்றேன்.

1968 மார்ச் 22] [புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்]

அடுத்து, சாயப் பொமசனையும், ரசாயனப் பொருள்களையும் பொறுத்த வரையில், வெளியிலே இருந்து இறக்குமதியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தமிழகத்திலேயே, இந்த நாட்டிலேயே இதற்கான மூலப் பொருள்களை வேளாண்மை வகையிலே உற்பத்தி செய்து, அவுரிச் செடி போன்ற செடிகளை உற்பத்தி செய்து, அவற்றின் மூலம் இங்கேயும் சாயத்தையும், மற்றைய ரசாயனப் பொருள்களையும் தயாரிப்பதற்குத் திட்டத்தை உருவாக்கித் தயாரித்தால் நலன் பயப்பதாக அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, நெசவாளர்களுக்கு என்று கொடுக்கப்படக்கூடிய கழிவுத் தொகையைப் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அதன் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்ட நெசவாளர் குடும்பத்தினருக்கு இந்தக் கழிவுத் தொகையால் நன்மை விடக்கூடியதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பற்பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்து, நெசவாளர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்று நாம் திட்டத்தை வகுத்தாலும், நெசவாளர்களிடையே ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வளரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்குப் பயன்படாமல், தனிப்பட்டவர்கள் வைத்து நடத்தக்கூடிய நிறுவனங்களுக்கு, தனிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் பயன்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட நெசவாளர் குடும்பங்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் அந்தத் திட்டம் அமைந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சரதுகிறேன். பொதுவாக நெசவாளர் குடும்பங்களைத் தனித்தனியே எண்ணிப் பார்த்தால், அந்தக் குடும்பத்தில் எவ்வளவு வயது அடைந்தவர்கள் இருந்தாலும், எவ்வளவு முதிர்ந்தவர்கள் இருந்தாலும், அவர்களும் வேலை செய்தால்தான் வயிறு வளர்க்க முடியும் என்ற இக்கட்டான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்ய இயலாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால், நோயாலோ, நொமயாலோ பாதிக்கப்பட்டுவிட்டால், இரப்பு எந்தியாக வேண்டும் என்ற நிலையைத் தவிர, அவர்கள் மீண்டும் ராழ் முடியாத இக்கட்டான சூழ்நிலை நெசவாளர்கள் குடும்பங்களின் இடையிலே காணப்படுகிறது. எனவே அப்போது போக்குவதற்கு, எந்த வகையில் இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ, அந்த வகையில் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்குப் பலன் கிட்டக்கூடிய வகையில் திட்டங்களை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய திருமயம் தொகுதிபற்றிச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அது ஓர் ஆற்றிடைக் குறையாக அமைந்திருக்கிறது. ஆற்றிடைக் குறைக்கப் பக்கத்தில் வெள்ளம் செல்லும். இவ்விய பேரிய திட்டமாக அமைந்திருக்கும், வெள்ளத்தினால் அந்தத் திட்டிற்குப் பலன் இராது. அசைப் போல் திருமயம் ஓர் ஆற்றிடைக் குறையாக அமைந்து விட்டது. எனவே இன்றைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த அரசு உதை ஆற்றிடைக் குறையாக ஆக்கிவிட்டால், நல்ல டெனைச் செய்து தரம் என்று நம்புகிறேன். திருமயம் தொகுதியில் மூன்று பொது வசதி நிலையங்கள், வேளாண்மைக் கருவிகளைப் பழுது பார்த்துத் தர வசையில் மூன்று பொது வசதி நிலையங்களை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏதாவது ஓர் இடத்தில் திருமயத்திலோ, பொன்னம்பலத்திலோ ஒரு தொழில் பேட்டை அமைத்துத் தந்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதனையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய காட்டுப் பகுதியில் நிறைய மயில் குழாங்கள் வாழ்ந்தனவென்று சொல்கின்றன. மயில்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளித்து, மயில்களின் தொகைகளை எடுத்து ஏதாவது சிறு தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்றைக்கு இம்மாதிரி தொகைகளும், மீள்கும், இன்னும் பல இயற்கை பொருள்களும் ஏற்றுமதி

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்]

[1968 மார்ச் 22]

செய்த நாடு இந்தத் தமிழகம் என்பதை இலக்கியம் நம்சுக்குச் சொல்கின்ற காரணத்தினால் நான் இங்கே அதனையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பொதுவாக, சிறு தொழில்கள், கைத்தறித் தொழில் ஆகியவைகளைப் பார்த்ததற்குப் பின்னாலே நாட்டு வளத்தையும், நலத்தையும், பேணத்தக்க வகையில், பெரும் தொழில் வளர்ச்சி நம்முடைய நாட்டில் தேவை. அந்த வகையில் சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பல ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகும் பயன் கிட்டவில்லை. அதற்காக எழுச்சி நாளை இந்த அரசு மேற்கொண்ட நேரத்தில் எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடிய அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அன்றைக்கு ஆதரவு அளிக்கவில்லை. ஆனால், பின்னாலே அவர்கள் எதற்கோ உரிமை நான் கொண்டாடினார்கள். நாட்டு நலனையும், நாட்டு வளத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு போராட எழுச்சி நாள் தேவை என்பதாகக் கருதி, அந்த விழாவைக் கொண்டாடி, அந்த வேதனைக்குரிய நீலமையை டெல்லிக்குத் தெரியப்படுத்தி, அதன் மூலம் பலன் கிடைக்குமா என்று கருதின காலத்தில், அன்றைக்கு அவர்கள் ஆதரவு தரவில்லை. பின்னாலே எதற்கோ உரிமை நான் கொண்டாடினார்கள். அவர்களும் இத்தகைய தொழில்களுக்கு ஆக்கம் தர வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எ. புவராகன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மன்றத்தின் முன்னே வைக்கப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில சருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் முடைய தமிழ் நாடு விவசாய அடிப்படையில் அமைந்து இருந்தது என்ற ஒரு நிலை மாறி, ஒரு தொழில் மயமான நிலை, ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது ஒன்றும் மிகையாகாது. விவசாயத்தை நம்பி விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் தேடிக் கொடுக்கப் பட்டன; நாட்டின் முன்னேற்றம் எந்த அளவிற்கு அதிகமாகப் படித்தவர்களுக்கும், பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கிறதோ, அதை ஒட்டிப் பாரக்கும்போது, தமிழ் நாட்டில் நன்றாய் வேலை வாய்ப்புக்கள் இருக்கும் வகையில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால், அதை நாம் வரவேற்கத்தான் வேண்டும்.

கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக, தமிழ் நாடு நல்ல முறையில் தொழில் வளர்ச்சி கண்டு இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று பாரக்கும் போது, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் உரிய பங்கைப் பெற்றிருக்கிறது. மூன்று திட்டங்களிலும் தொழில் அடிப்படையில், நல்ல முறையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், அதற்கென்று ஒரு கவுன்சில் நியமித்தார்கள். அந்த கவுன்சில் இங்கே வந்து பார்த்துவிட்டு, நம்முடைய மாநிலத்தில் எந்த எந்த தொழில்கள் வளர்ச்சிப் பட்டிருக்கின்றன என்பதெல்லாம் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணங்கள் என்னென்ன என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக, தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்று சொன்னால், நல்ல உறுதியான ஆட்சி, அபைதியான ஆட்சி, திறமையான ஆட்சி நடைபெற வேண்டும்; தொழிலிலே முதலீடு போடுகிறவர்கள் உற்சாகமாக வருகிறார்கள்; தொழிலாளர்கள் அபைதியான முறையில் தொழிலில் ஈடுபட்டு நல்ல முறையிலே பணி புரிய வேண்டும்; பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு இருக்க வேண்டும்; போதுமான மின்சாரம், இடம், ஈண்ணீர், நீதி செதி முதலியவை இருக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டுக்கொண்டார்கள். இவை யெல்லாம் போதுமான அளவிற்கு இருந்தும் சில இல்லாதிருந்தும் மூன்று திட்டங்களிலேயும், சொழில் தறையிலே, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நன்றாக, வளவிற்கு பெருமைப்பட்ட கூடிய அளவிற்கு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டுக்கொண்டார்கள். நான் காவது திட்டத்தில் மேலும் என்னென்ன காரியங்களில் கவனம் செலுத்த

1968 மார்ச் 22]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

தப்பட வேண்டும், அப்படிக்கவனம் காட்டி எந்த முறைகளில் முன்னேற்றுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும், எவ்வளவு முதலீடு போடுவது என்பனவெல்லாம் செய்ய வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று அந்த அறிக்கையிலே அவர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, மொத்தமாக நான்காவது திட்டத்திலே நாம் கிட்டத்தட்ட 585 கோடி ரூபாய்க்கு, மேலே தொழில் வளர்ச்சியில் முதலீடு போடலாம் என்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன என்றும் குறித்திருக்கிறார்கள். முதலீடு போடுவதில் நம்முடைய அரசாங்கமும், மத்திய சர்க்காரும், அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களும், 226 கோடி ரூபாய்க்கு வழி செய்யக் கூடிய வாய்ப்புக்கள், சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன என்றும், பாக்கி தனிப்பட்ட முறையில் தொழில்துறையல் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் முதலீடு போட வசதிகள் செய்தால் எவ்வளவு வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும், எவ்வளவு தூரம் பயன்படும், என்றெல்லாம் அவர்கள் குறித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்குறித்து இருக்கும்போது எப்படிப்பட்ட தொழில்கள் நம் இராச்சியத்திலே வருவதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் கூட அந்த அறிக்கையில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி கொடுத்திருக்கும்போது, அதிலே திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கிட்டத்தட்ட 95 தொழில்கள் ஏற்படுத்த முடியும், ஒவ்வொரு வகையிலும் அந்தத் தொழில்கள் முன்னேற்றம் அடையச் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன என்றும் குறித்து இருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் கவனத்தில் வைத்து, அதற்குத் தகுந்தவாறு நம்முடைய தொழில் விஸ்தர்ப்பு, வளர்ச்சி அதிகமாக இருக்க வேண்டும். அதிலே அதிகமாக அந்த இலாகாவிலே இருக்கிறவர்கள் கவனம் காட்டி, உற்சாகம் எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக அடிக்கடி நம் மன்றத்திலே நாங்கள் பேசுவதற்கெல்லாம், முதல் அமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும், பதில் சொல்வது, "தொழில் அமைதி கெட்டுவிட்டது என்றால், அது எப்பொழுதும் வழக்கந்தான். தீபாவளி சமயத்தில் அது மாமூல் ஆக ஏற்படும் நிகழ்ச்சி" என்ற போக்கில் சொன்னால், தொழிலில் முதலீடு செய்பவர்களுக்கு என்ன மனநிலை ஏற்படும் என்று பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் சொல்லும் கருத்தெல்லாம், முதலீடு போடுவதற்கு, மேலும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இல்லையே என்கிற கருத்துத்தான். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகலாம் என்று எண்ணக் கூடிய அளவில் தொழிலில் முதலீடு போடுகிறவர்களுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அப்படி அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டு இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். முன்பெல்லாம் இருந்த நிலைமை என்னவென்றால், வேறு மாநிலங்களில் இருந்து, இங்கே வந்து, இந்த மாநிலத்தில் நல்ல முறையில் தொழில் நடத்தலாம், அரசாங்கத்தார் தங்களை நல்ல ஒத்தழைப்புக் காட்டுவார்கள், தொழில் அமைதி இருக்கிறது, போதுமான உற்சாகம் இருக்கிறது என்று இங்கே தொழில் நடத்த வந்தார்கள். ஆனால், அந்த நிலை இன்றைய தினம் மாறுபட்டு இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கிறோம். அதற்கான காரணங்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். குறைபாடுகளை நீக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படத்தக்க காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான், இன்றைய தினம் மற்ற இராச்சியங்களோடு நாம் சரிநிகராக நிற்க முடியும். வெட்டு பெங்கால், மகாராஷ்டிரா போன்ற இராச்சியங்களோடு நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்றால், ஒருமுறை பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள், தொன்று தொட்டு வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இந்தமூன்று இராச்சியங்களிலும், ஒன்றோடொன்று போட்டிபோடும் மனப்பான்மையில்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். புதிதாக காங்கிரஸ்காரர்கள் வந்து தமிழகத்தை ஒன்றும் வளர்த்துவிடவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள். அது பொறுத்தமானது ஆகாது. நன்றாகப் படித்தவர்கள் பொருளாதாரத்தை உணர்ந்தவர்கள் மற்ற இராச்சியங்களின் நிலைகளை அறிந்து இருப்பவர்கள், வெள்ளைக்காரன் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த தொழில் வளர்ச்சிக்கும், வெள்ளைக்காரனிடமிருந்து சுதந்தரம் பெற்ற பிறகு காங்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 22]

கிரஸ் ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தமிழ்நாடு வளர்ந்திருக்கும் வளாச்சி ஒரு பெரிய வளர்ச்சி, நல்ல வளர்ச்சி, நல்ல முறையில் வளாச்சிகளை நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அறிக்கையில் கூட பெருமைப்படக்கூடிய அளவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “இம்மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு பொதுத்துறை ஆற்றியுள்ள பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “இம் மாநிலத்தில் ரூ. 357 கோடி முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றும், விவரமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒன்றிலுமே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை, முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை, முன்னால் இருந்த சர்க்கார் அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள், மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய தமிழகத்தைப் புறக்கணிக்கிறது, போதுமான அளவிற்கு உதவிகள் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கையில் தொழில் துறை அமைச்சர் கூட எது எது செய்ய உதவிகள் கொடுக்க வில்லை என்று விளக்கங்கள் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசு உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள், பெருமைப்படுகிறேன் என்றுதான் சொல்கிறார்.

நான்காவது திட்டத்திலே நாம் குறிப்பிட்டிருப்பது, மணலியிலே எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையும், கல்பாக்கத்தில் அணு மின்சாரம், அரசு கோணத்தில் வார்ப்படத் தொழிற்சாலையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெய்வேலியிலும், இரண்டாவது திட்டத்தையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்ட திட்டத்திற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. மூன்றாவது திட்டத்திலே எந்த வகையில் உதவிகள் அளிக்கப்பட்டதோ, அதே போன்று நான்காவது திட்டத்திற்கும் உதவிகள் அளக்கும் அளவில் செயல்பட்டு, அதே பிரகாரம் நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு, விரைவாக எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் ஏற்படுத்துவதற்கு, நம்மை நாம் தயார் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நெய்வேலியில் இரண்டாவது திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று 45 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்தோம். இந்த அரசாங்கமும் அந்த வகையிலேயே வற்புறுத்தும் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் அளவிற்குத் தொடர்ந்து தொழில்கள் நடக்க வேண்டும். மொத்தமாக நினைக்கின்ற அளவிற்கு லாபம் இல்லை என்றாலும், வருகின்ற காலத்தில் நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று பார்க்கும் போது, வற்புறுத்தி, நெய்வேலியில் இரண்டாவது திட்டத்தைக் கொண்டு வர முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்றும், மேலெழுந்தவாரியாக இருந்துவிடக்கூடாது என்றும், நம் இராச்சியத்திற்கு வருங்காலத்தில் வேலைவாய்ப்புகள் கிடைக்கும், அதை ஒட்டிய ஏராளமான சிறு தொழில்கள் வளரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை இழந்துவிட்டவர்கள் ஆவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலம் இரும்பாலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி முன் பெல்லாம் பேசப்பட்டது. “முன்பிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவில்லை. இப்பொழுதாவது காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு தீர்மானம் போட்டும், எல்லோரும் சேர்ந்து வற்புறுத்தவோம்” என்று சொன்னார்கள். சேலம் இரும்பாலைக்கு காங்கிரஸ் தீர்மானமே வேண்டாம். ஏனென்றால் அது திட்டத்திலே இருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற பிரச்சினை யெல்லாம் பணந்தான். எவ்வளவு ரூபாய் போடுவது? யார் போடுவது? யார் ஆரம்பிப்பது போன்ற பிரச்சினைகள்தான். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கு ரிபோர்டுகள் கூட தயாராகியிருக்கின்றன என்ற விஷயம் எட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நம்முடைய சட்டமன்ற நூல்நிலையத்திலேகூட அந்த அறிக்கைப் புத்தகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடங்கள் எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டன. இப்பொழுது இரும்பு இடல்லாம் பணப் பிரச்சினைதான். பொறுப்பில் இருக்கும் அரசாங்கம் சென்ற

1968 மார்ச் 22]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

ஆண்டும் இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், இந்த ஆண்டும் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கு திட்டவட்டமாக வழிவகை காணப்படவில்லை. முக்கியமாக நாம் என்ன எண்ணியிருந்தோம் என்றால், மத்திய அரசாங்கத்திலே 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு வழி வகை செய்யவில்லை யென்று சொன்னால், அந்தத் திட்டத்தை மாநில அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இருந்தோம். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், இதுபற்றி நன்றாகத் தெரியும். மாநில அரசாங்கம் 100 கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்துவது கஷ்டம் என்றாலும், நாம் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே ஆண்டில் அவ்வளவு கஷ்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. பத்து ஆண்டுகளில் திட்டம் உருவாகிவிடும். பத்தாண்டுகளில் வேலைகள் தொடர்ந்து நடக்கும். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவாகுமோ அதை ஒரு பத்தாண்டுகளில் செலவழித்துக்கொள்ளலாம். அந்நியச் செலாவணி கொடுப்பதற்குக் கூட அண்டை நாடுகள் தயாராக இருக்கின்றன. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி அனுமதியைக் கேட்டுப்பெற முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

முதலாவது நாம் அதை வற்புறுத்திப் பெற வேண்டும். இரண்டாவதாக அந்தத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் எடுத்து நடத்துகின்ற அளவிலே இல்லாமல் நாமே எடுத்து நடத்துகிற அளவில் இருக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளைக் காண பட்ஜெட்டிலே தெளிவாக ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதை இப்படியே விட்டுவிடுவது நல்லது அல்லவென்று கூறிக் கொள்கிறேன். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் நிறைவேற்றினால் நல்ல வேலைவாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களை ஏமாற்றிக் கூடாது. நம்முடைய மாநிலத்திலே பெரிய தொழில்களிலே முதலீடு போட வாய்ப்புக்கள் இல்லை. உண்மைசூட அதுதான். ஆகவே, சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய முதலீட்டைக் கொஞ்சம் போட்டு இத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆலங்குளம் பகுதியில் சிமெண்டுக்கும், அரக்கோணம் வார்ப்பதொழிற் சாலைக்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் போட்டிருக்கிறோம். சேலம் இரும்பாலை ஒன்றுதான் நம்முடைய மாநிலத்தில் பெரிய திட்டமாக இருப்பதால், இது ஏற்பட வழிவகை காண வேண்டும்.

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு நீண்ட கடற்கரை இருக்கிறது. சென்னைத் துறைமுகமும் வசதியாக இருப்பதால் நம் நாட்டு உற்பத்திப் பொருள்கள் இங்கிருந்து அண்டை நாடுகளுக்கு அனுப்பினால் நல்ல கிராக்கி ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடிய பொருள்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன, எம்முறையில் அவைகளை உருவாக்கி வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பலாம் என்பதில் தொழில் துறையில் இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பொதுத் துறையானாலும், தனியார் துறையானாலும் நல்ல பொருள்களை உற்பத்தி செய்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தொழில் துறையில் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்கள் இந் நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையை மேம்படுத்துவதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். தமிழ்நாடு அரசாங்கமும் தக்க உதவிகளைச் செய்துதர வேண்டும். மேலும் பல சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க மத்திய சர்க்காரின் அனுமதிக்காகக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை.

நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம், தோல் பதனிடும் தொழிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தோல் பதனிடும் தொழில் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. சென்னைத் துறைமுகத்தின் மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள தோல் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. நாம் இந்தத் தொழில்களை யெல்லாம் சரிவரப் பாதுகாக்காவிட்டால் வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விடுமோ என்று அச்சப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் நாம் கொஞ்சம் அதிகமாக வரியை அதன்மேல் ஏற்றிவிட்டோம். எனவே, இத் தொழில்கள் எல்லாம் வேறு ராஜ்யங்களுக்குப் போகக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஒருவேளை வேறு மாநிலங்களுக்குத்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 22]

தொழிற்சாலைகளை மாற்றிக்கொண்டுபோனால், இங்கிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே, அமைச்சர்களும், தொழிலதிபர்களும், ஒன்று கூடிப் பேசி, என்னென்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை எப்படித் தீர்ப்பது என்று ஆராய்ந்து தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நம் மாநிலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் கனிவளங்கள் இருக்கின்றன. நாம் அவற்றை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் போகிறோம் என்பதை நல்ல முறையில் ஆராய வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மேற்கு காரைக்குடிப் பகுதியிலே நிலக்கரி 90-லிருந்து 120 அடி மட்டத்தில் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காட்டுவாக்கம் என்ற இடத்தில் 50 அடியிலிருந்து 60 அடி ஆழத்தில் நிலக்கரி கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். (மாண்புமிகு முதலமைச்சர்—குறுக்கீடு) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாக இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். இந்த இரண்டு இடங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து சிறிய அளவுக்கு “மைன்” ஏற்படுத்தலாம். இந்தச் சிறிய தொழில்களுக்கு தமிழ்நாடு அரசாங்கமே பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளலாம். எந்த அளவுக்கு இதைச் செய்வது, எவ்வளவு முதலீடு போட வேண்டும், எவ்வளவு நாட்களில் இதை எடுக்க முடியும் போன்றவைகளை ஆராய்ந்து நிலக்கரியை எடுத்து, எரிபொருளாகச் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். குறைந்த செலவில் ஏற்படுத்தலாம் என்று கணக்குக்கூடக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, கள்ளக்குறிச்சிக்கு அருகில் மாமண்டூரில் செம்பு கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து வந்த நிபுணர்கள்கூடப் பார்த்தார்கள். அந்தச் செம்பு கனிவளத்தை ஆராய மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் அப்படியே விட்டு விட்டால், தொழில் துறையிலே அதிக கவனம் செலுத்தாதவர்களாக ஆகிவிடுவோம். எனவே, அந்தக் கனிவளத்தையும் நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

சிமெண்டு உற்பத்திக்கு வேண்டிய கச்சாப் பொருள்கள் கிடைக்கின்ற இடங்களை யெல்லாம் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெரிய தொழிற்சாலை நிறுவ முடியாத நிலைமை இருந்தாலும், குறைந்த தூரமுள்ள பகுதிகளில் கிடைக்கின்றவற்றை இணைத்து, சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்நாடு அரசாங்கமே முதலீடு போட்டு இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்த வேண்டும். சில லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு போடும் தொழிலிலாவது தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கவனம் காட்டவில்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

ஆக, சரியான முறையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருந்தும், அதற்கான பரிசீலித்த நிலைமைகள் முடிந்திருந்தும் அவற்றில் பணத்தை முதலீடு செய்வதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். இதனால் வேலை வாய்ப்பு பெருகுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்கிற நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து விவசாயத்தை ஒட்டிய பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. அகாவது பருத்தி ஆலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நிதி நிலை அறிக்கையில் பார்த்தேன். புதிதாக 3 சர்க்கரை ஆலைகள். வர இருப்பதாகக் குறித்துள்ளார்கள். அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அவை தனியார் துறையில் வர இருக்கின்றனவா, கூட்டுறவுத் துறையில் வர இருக்கின்றனவா, எந்த எந்த இடத்தில் ஏற்படப் போகின்றன. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தனியார் துறையில் ஏற்படுத்தினாலும் சரி, கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தினாலும் சரி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திருவெண்ணைநல்லூர், திருக்கோவிலூர் தாலுகாவில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் கரும்பு விளைகிறது என்றாலும் இந்தப் பகுதியில் விளையக்கூடிய கரும்பில் சர்க்கரை

1968 மார்ச் 22]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

சத்து அதிகமாக இருப்பதாக விவசாய இலாக்காவே கண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 3 சர்க்கரை ஆலைகளில் ஒன்றை அங்கே ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் நான்காவது சர்க்கரை ஆலையையாவது அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்வேன்.

இன்னும் கரும்புச் சக்கை இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு கார்ட்போர்டு தயாரிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தால் கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவுக்கு—லாபகரமாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கும் இப்போது அதிகச் சர்க்கரை ஆலைகள் இருப்பதனால் சக்கைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இப்போது கரும்புச் சக்கையை எல்லாம் எறிந்துவிடுகிறார்கள். சிலர் எரிப்பொருளாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே கரும்புச் சக்கையைப் பயன்படுத்தி கார்ட்போர்டு தயாரிக்க இத்துறை யினர் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கவேண்டும். தனியார் துறையிலேயே கார்ட்போர்டு இண்டஸ்ட்ரி ஆரம்பிக்கக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லை என்றாலும் கூட்டுறவுத் துறையிலோ, அரசாங்கத் துறையிலோ ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அதேபோன்றுதான் இன்றைக்கு ஏராளம் அரிசி மில்கள் வந்துவிட்டன. தவுட்டில் இருந்து எண்ணை எடுக்கலாம். அதிகமான அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நெல் உற்பத்தியும் அதிகமாயிருக்கிறது. ஆகவே தவுட்டில் இருந்து எண்ணை எடுப்பதற்கும் இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். அதுபோலவே பின்னணிக் கில் இருந்தும் எல்லா எண்ணையும் எடுக்கப்படுவதில்லை. அதில் உள்ள எல்லா எண்ணையும் எடுக்கப்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்த வேண்டும். (மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அறிக்கை, அறிக்கை என்று சொல்வது டாக்டர் லோகநாதன் அறிக்கைதானே ?) ஆம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : டாக்டர் லோகநாதன் அறிக்கையில் தவுட்டில் இருந்து எண்ணை எடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நானும் அறிவேன். 1957-58-இல் நானே இந்த அவையில் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். 1957-58-க்குப் பிறகு 1967-வது ஆண்டுவரை ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து வந்தது அவர்களுடைய கட்சி. அவர்கள் காலத்தில் என் தவுட்டில் இருந்து எண்ணை எடுக்க முயற்சிக்கப்படவில்லை என்கிற காரணத்தை நான் கேட்கவில்லை. 1957-ல் நான் சொன்னேன். 1968-ல் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையில்தான் இந்தத் தொழில் போக்கு இருந்து வருகிற தென்பது என் நினைவுக்கு வருகிறது.

திரு. கோ. பூவராகன் : 1957-ல் நெல் உற்பத்தி இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அளவில் இல்லை. தற்போது ஒரு போகம் இரண்டுபோகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு போகம் மூன்று போகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போதிருந்ததைவிட இப்போது பலமடங்கு நெல் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்த விவரம் தவுட்டில் இருந்து எண்ணை எடுக்கக் கூடிய தொழிற்சாலையை இன்னும் எத்தனை வைக்கலாம் என்ற வளர்ச்சியைத்தான் காட்டும். அப்போதிருந்த உற்பத்திக்கு ஒன்றிரண்டு ஆலைகளையாவது வைத்திருக்கலாம். டாக்டர் லோகநாதன் அது தெரிந்துதான் எழுதியிருக்கிறார்.

திரு. கோ. பூவராகன் : அவருக்குத் தெரிந்துதான் எழுதியிருக்கிறார். ஒன்றும் தெரியாதவராக இருந்தால் அனுப்பியிருக்கமாட்டார்கள். ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பது என்றால் அது லாபகரமானதாக இருக்க வேண்டும். இப்போது ஆரம்பிப்பது லாபகரமாக இருக்கும்; நெல் உற்பத்தி அதிகம் பெருகியிருக்கிறது. நிறைய நெல் அரைக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போது சொல்லப்பட்டவைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. சேலம் இரும்பாலைப்பற்றிக் கூடச் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறோம். இன்னமும் உருவாகவில்லை. எந்தத்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 22]

தொழிலையும் ஆரம்பிப்பது என்றால் அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வேண்டும், சூழ்நிலை வேண்டும். இப்போது தவுட்டில் இருந்து எண்ணை எடுக்கக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க நிறைய சந்தர்ப்பமும், வாய்ப்பும், இருக்கிறன்றை. முன்பு இல்லாததைவிட அதிக வசதியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இப்படிச் சொல்வது தவறு உடையது என்று சொல்லவில்லை. முன்னாள் அமைச்சராக இருந்த ஒருவர் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் பேசுகின்றபோது தவுட்டில் இருந்து எண்ணை எடுக்கும் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று முன்பிருந்தே வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு அப்போதெல்லாம் சந்தர்ப்பம் இல்லை. இப்போது சந்தர்ப்பம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அவர் வகித்த பொறுப்பான பதவிக்கு உகந்ததாக இருந்து இருக்கும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : முன்னாலே யார் சொன்னார்கள், எப்போது சொன்னார்கள் என்பதை எல்லாம் சிலரைப் போல குறிப்பெழுதிக்கொண்டு பேசுகிற வழக்கம் இல்லை. இப்போதிருக்கிற நிலைமையில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்; எதிலே கவனம் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மறுபடியும் இன்னொரு தவறைச் செய்கிறார்கள். சிலரைப் போல படித்துப் பார்த்து பேசுகிற வழக்கம் இல்லை என்றார்களே தவிர நல்லவேளையாக எதையும் படிக்கிற வழக்கம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இனிமேல் அதையும் படிக்குமாறு நட்புணர்ச்சியோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : எனக்கு அவைகளைப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. முன்னாலேயேதான் அப்படிச் சொன்னதாக அவர்கள் சொன்னாலேயே போதும். இந்த ராஜ்யத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரே தாம் முன்பு அப்படிச் குறிப்பிட்டேன் என்று சொன்னால் அதைப் படிக்காமலேயே ஏற்றுக்கொள்கிற தயாராய் இருக்கிறேன்.

ஆகவே இது போன்ற சிறு தொழில்களில் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கச்சாப் பொருள்களை எந்த எந்த வழிகளில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பது பற்றி ஆராய்ச்சிகளின் முடிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள யோசனைகளைச் செயல்படுத்த பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். தொழில்களை அதிகம் ஏற்படுத்தி வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, நான் முந்திரித் தொழிலைப் பற்றிச் சொல்லப்போனாலும் முன்போலவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 1957-58-இல் எங்கள் பகுதிகளில் இருந்த அளவுக்கு இப்போது முந்திரிக் காடுகள் இல்லை. அங்கங்கே இருந்த சிறு சிறு காடுகள் எல்லாம் அழித்துவிட்டு முந்திரித் தோப்பு வளர்த்திருக்கிறார்கள். பத்தாயிரம் ஏக்கரா, பதினைந்தாயிரம் ஏக்கரா முந்திரிக் காடுகள் இப்போது நல்ல பலனை அளிக்கின்றன. ஏற்கனவேயே முந்திரிக் கொட்டையில் இருந்து எண்ணை எடுக்க கோளாவில் இருப்பதைப் போன்று தட்டில் நாட்டில் பண்ணுட்டிப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தார்கள். அப்போது போதுமான அளவு முந்திரிக் கொட்டை கிடைக்காது என்ற காரணத்தினால் அதை எடுக்கவில்லை. இப்போது நிறையக் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் இப்போது அதை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும் தொழில்பேட்டைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். சில தொழில் பேட்டைகளில் முழு அளவுக்கு கட்டிடங்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். குறிப்பாக வாடகை அதிகம் இருப்பதனால் பலர் வரத் தயங்குகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. வாடகையைக் குறைத்

1968 மார்ச் 22]

[திரு. கோ. புவராகன்]

தாவது முழு அளவுக்குக் கட்டிடங்களைப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலே கைத்தறித் தொழில் இருக்கிறது. இந்தக் கைத்தறித் தொழில் விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்த படியாக இருக்கிறது. ஏராளமான நெசவாளர்கள் இன்றையதினம் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாம் நூற்பாலைகளை ஏராளமாக வைத்து இருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு தேக்க நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆலைகள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக மூடப்பட்டுக் கொண்டுவருவதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு பக்கம் திறப்பதற்கு முயற்சி இருந்தாலும், மற்றொரு பக்கம் மூடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவற்றைத் திறப்பதற்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்ய வேண்டும். பாங்கிலே கியாரண்டி கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவிகள் செய்தாலும் அந்த ஆலைகளை நடத்துவதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். சில இடங்களில் சில மில்களுக்குப் பாங்குக்காரர்கள் பணம் கொடுப்பதற்கு அச்சப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த மந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய எட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலை வாய்ப்புக்களை இழக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இன்றையதினம் வெளியில் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். மேலும் இந்த நிலைமை வளர்ந்துவிடுமோ என்று பயந்து ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் கிளம்பிவிட்டார்கள். 1964-விருந்து 1966 வரையில் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட துணிகள் இன்றைய தினம் பாதியாகக் குறைந்திருக்கிறது. அதிலே எப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒன்று நம்முடைய பீனீடிங் மெட்ரால், வண்ணம் மாறும் துணி அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட துணி, அதன் தரம் முன் மாதிரியாக இல்லை என்ற குறை சொல்லப்படுகிறது. அடுத்ததாகச் சொல்லும்பொழுது, ஜப்பானிலிருந்து நம்முடைய, துணியைப் போன்ற துணிகள் அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்து மார்க் கேட்டைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. குறைந்த விலைக்கு அவர்கள் கொடுப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட இரண்டு மூன்று குறைகள் சொல்லப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இங்கிருந்து ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி எதனாலே அப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். மற்ற நாடுகளுக்கும் சென்று கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். தொழில் அமைச்சராக இருக்கிறவர்கள் கைத்தறி விழாவிலே பேசும்போது சொன்னதாகப் பத்திரிகையிலே செய்து பார்த்தேன். இனிகேயில் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுவது நல்லதல்ல, வேறு தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டிய நிலைமை வந்து விட்டது. இந்தத் தொழிலையே நம்பிக் கொண்டிருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமா என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையிலே செய்தி பார்த்தேன். இந்தத் தொழிலையே நம்ப வேண்டாம் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு எல்லாம் வேறு வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட கருத்தை வெளியிட்டதாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்ததாகத் தெரிவித்தார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்திருந்த செய்தியையும் பத்திரிகையிலே படித்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. புவராகன் : அப்படி அவர்கள் சொல்லவில்லை என்று சொன்னால் நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். வேறு தொழில்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று அவர்களுடையெல்லாம் அச்சப்படுத்துகின்ற அளவிலே குறிப்பாக ஒரு பொறுப்பிலே இருக்கிற அமைச்சர் சொல்லக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : முன்பே திற செளடி சுந்தர பாரதி அவர்கள் இதைப் பற்றி எழுப்பியபோது நான் விளக்கம் தந்திருக்கிறேன், பொருளாதார நிலைமை எப்படி இருக்க வேண்டும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1968 மார்ச் 22]

என்று மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற அளவிலேதான் சொன்னேன். அவர்கள் அந்தத் தொழிலை விட்டுவிட்டுப் போக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை போக வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் என்னத் தான் கேட்பார்கள் எந்தத் தொழிலுக்குப் போகச் சொல்கிறீர்கள் என்று. ஆகவே, பொருளாதாரம் எப்படி வளர வேண்டுமென்ற வரலாற்று நிலையைத்தான் எடுத்துச் சொன்னேனே தவிர அவர்களை அந்தத் தொழிலை விட்டுப் போக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திரு. கோ. பூவராகன் : வரவேற்கிறேன் அதை. வேறு தொழிலுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தப் பிரச்சனை அவர்களிடத்தில் தான் வரும். இந்தத் தொழிலிலே லட்சக் கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை நாமே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியதாக ஆகிவிடும். ஆகவே சங்கடங்கள் இதில் இருந்தால் அவற்றைப் போக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ரிபேட் முறை வைத்திருக்கிறோம். அதனாலே தீர்ந்தாப் பரிசாரம் கிடைத்து விடும் என்று எண்ணக் கூடாது. மாற்று வழிகளையும் காண வேண்டும். தேங்கியிருக்கிற துணிகளை வெளி மாநிலங்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்ற அண்டை நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அண்டை மாநிலங்களுக்குத் துணி இங்கிருந்து செல்ல முடியாத சூழ்நிலை இரண்டு மூன்று மாதங்களாக இருந்தகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன என்னமோ காரணம் சொல்கிறார்கள். எந்தக் காரணம் இருந்தாலும் சரி அதைக் கொண்டு தக்க பரிசாரம் கண்டு துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு முயற்சி செய்து இந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு பிரிண்டிங் மெஷினரி போன்ற தொழில்களிலே சிறு சிறு தொழில்களிலே அதிகமாகக் கவனம் காட்டி அந்தத் தொழில்களை ஊக்குவித்து, நல்ல முறையிலே ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

உணவுத் துறையைச் சேர்ந்த சில பொருள்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள் பிஸ்கட், வீட் பிளவர் செய்வதற்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலே தொழில் வசதிகள் அதிகமாக இல்லையென்று காண்கிறோம். அதே போன்று கெமிக்ஸைச் சேர்ந்த தொழிற்சாலைகள் மிகக் குறைவாக இங்கு இருக்கின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நிறைய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. அதையும் செய்ய வேண்டும் உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு சிறிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினாலே நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது, அவர்களுடைய நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டேன் என்று கருதுகிறேன். தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் நிறைய முதலீடுகள் போட்டு, ஏராளமான வேலை வாய்ப்புத் தேடிக் கொடுப்பதற்கும் அதிகமான தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கும் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிறிய பெரிய தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள், கச்சாப் பொருள்கள் கிடைக்கின்ற நிலைமைகள் இவற்றையெல்லாம் பார்த்து நல்ல தொழிலில் வளர்ச்சி தொடர்ந்து இருப்பதற்கான முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் :** தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தொழில் மானியத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் இப்பொழுது புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு ஒரு ஆண்டுக் காலமாகவதற்குள்ளாக ஏதோ பத்து ஆண்டுகாலம் ஆட்சி நடத்தி எத்தனையோ குறைகளை விட்டு வைத்திருப்பது போல் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ஆனால், நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றபதற்கு முன்பாக நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொண்டு

1963 மார்ச் 22]

[திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌவுடர்]

இருந்ததையும், கைத்தறி நெசவாளிகளுக்கு உதவுகின்ற முறையில் அந்தத் துணிகளைத் தோளில் சுமந்து விற்பதையும் அறிவிர்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்குக் காட்டும் அக்கறையும் அன்பும் தன்மையும் தமிழக அரசுக்கு இல்லாதது வேறு யாருக்கும் இருந்துவிட முடியாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே நல்ல பல தொழில்களை யெல்லாம் சீரிய முறையில் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக முயற்சித்துக் கூடுமான வரையில் முடித்தும் வருகிறார்கள் அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சி ஆய்வுரையின் கடைசிப் பக்கத்தில் கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் படம் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நீலகிரியிலே 9 கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. சிறு தோட்டக்காரர்களுக்கு அது மிகவும் நல்ல முறையில் உதவுகின்றது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். அங்கே இன்னும் சில பகுதிகளிலே சிறு தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் அப்படிப் பட்ட கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளுடன் தொடர்புகொள்ள முடியாத நிலை இருப்பதால் இன்னும் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அதிலே ஆர்வம் காட்ட முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை அங்கே இன்னும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்பதில் அரசு முனைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு உதவும் முறையில் உரிய காலத்தில் தேயிலைச் செடிகளுக்கு உரம் மற்றும் ஏனைய உதவிகளை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தரும் தேயிலைத் தொழில்கள் செழிக்கும் வகையில் அந்தத் தொழில் பெருகும் வகையில் வேண்டிய உதவிகளை மத்திய அரசிற்கும் தேயிலை வாரியத்திற்கும் சிபார்சு செய்ய வேண்டுகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் தொழிற்பேட்டை ஒன்றை நிறுவ அரசு முன்வர வேண்டும். தொழிற்பேட்டையை நிறுவுவதால் பல தொழில்கள் வளரவும், வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கவும் வழி ஏற்படும். குன்னூரில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளியை விஸ்தரிக்க வேண்டும். மகனீர் கூட்டுறவு நிலையங்கள் மூன்று இருப்பதை மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும். இந்தத் துறைகளில் எல்லா அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு சறுசுறுப்பாக பணியாற்றினார்கள். அந்த அதிகாரிகளின் சேவையைப் பாராட்டி, மேலும் நல்ல முறையில் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கான பணிகளை அவர்கள் ஆற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தொழில்கள், தொழில்கள் முன்னேற்றம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மூலம் 12½ கோடி ரூபாய் கோரியுள்ளார்கள். அது பற்றிச் சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் கை நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு இடங்களில் வேலை வாய்ப்புக்கிடைக்காத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி 1963-ம் வருஷத்திலே கை நெசவுத் தொழிலாளர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலிருந்து பட்டினிப் பட்டாள யாதத்திரை தொடங்கினார்கள் அந்த நிலை தற்போது உருவாகி வருகிறது. சென்னை சைதாப்பேட்டையில் வேலை செய்கிற ஆறாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் கை நெசவுத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, மற்றொரு பக்கத்தில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக பஞ்சாலைகளை மூடிக்கொண்டிருக்கிற நிலை வளர்ந்து வருகிறது. குறிப்பாக, பஞ்சாலை முதலாளிகள், நூல் தேக்கம் அதிகமாகிவிட்டது, பஞ்சாலைகளை மூட வேண்டும் என்பதற்காகப் பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு யோசனை கூறுகிறார்கள். உங்கள்

[திரு. எம். பூபதி]

[1968 மார்ச் 22]

ஓய்வு லீவை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், பணம் கிடைக்கும், நஷ்டம் ஏற்படாது என்று அவர்களுடைய காரியத்தை முடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே அவர்களுக்குப் பெரிய அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. பஞ்சாலை முதலாளிகள் நஷ்டம் என்று சொன்ன காரணத்தால் அவர்களுடைய பாலன்ஷ்ட் பல்வற்றை நாங்கள் பரிசீலனை செய்து போனால் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக கோர்ட்டில் தாவா செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த அமைச்சு தனியாக ஒரு ஆடிட்டரை நியமித்து, அவற்றைப் பரிசீலனை செய்வது உதவிகரமாக இருக்கும். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், இ.ஐ.டி. பாரி கமபெனியைப் பற்றி 20-ம் தேதி எக்ஸ்ப்ரஸ் பத்திரிகையில் எச்.வி.ஆர். ஐயங்கார் அவர்கள் சரித்திரம் காணாத அளவுக்கு அதிகமான லாபம் கிடைத்திருக்கிறது என்று கூறுகிறார். ஒரு பக்கத்தில் இந்த நிலை இருக்கும்போது மற்றொரு பக்கத்தில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். பஞ்சாலையினாலே நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்வது உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு உண்மை என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பரிசீலனை செய்து ஏற்பட்டிருக்கும் நோய்க்குத் தக்கபடி மருந்து கொடுக்க வேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார் நமக்குப் போதுமான உதவி செய்யவில்லை, செய்வதில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சேலம் உருக்காலையை அமைக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் போது அதற்கு மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அன்றையதினம் சேலம் உருக்காலை நிறுவப்பட வேண்டுமென்று உரிமை தினம் எல்லாம் கொண்டாடினோம். ஆனால் இன்னும் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் எந்தவித பதிலையும் கூறவில்லை. அந்த சேலம் உருக்காலைத் தொழில் நம்முடைய நாட்டில் உருவாவதன் மூலமாக உப தொழில்கள் உருவாக முடியும். அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் பெருக முடியும். ஆகவே, மத்திய சர்க்காரை மேலும், வற்புறுத்தி அந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய நாட்டிலே ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக இன்றைக்கு வெளிநாடுகளில் இருந்து உதவிகளைப் பெற முயற்சிக்கலாம் என்றால், அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் டாலர் நெருக்கடியும், ஸ்டர்லிங் நெருக்கடியும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் உதவி கிடைக்காது. சோஷலிச நாடுகளை அணுகினால் நல்ல முறையில் உதவி கிடைக்கும். குறிப்பாக, சிம்கு ஜெர்மனியை அணுகுவதன் மூலம் நாம் பலன் பெற முடியும். நம்முடைய நாட்டில் எப்படி நெய்வேலி நிலக்கரியும், சேலம் இரும்பும் அருகருகே கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறதோ, அதே போன்ற நிலையில் சிம்கு ஜெர்மனியில் பல்வேறு உருக்காலையகளை வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்களை அணுகுவதற்கு மத்திய சர்க்காரை எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து வற்புறுத்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் மத்திய சர்க்காரும் உறுதுணையாக இருக்கச் செய்ய முடியும். கேரள சர்க்கார் கூட இது போன்று மத்திய சர்க்காரிடம் ஒரு உதவியைக் கோரியபோது மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

சர்க்கார் நடத்துவது பல்வேறு சிறு தொழில்களின் நிலைமையைப் பற்றி பேசிய எங்கள் தலைவர் தோழர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி தொழில்களில் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு அதிகமான அதிகாரிகள் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புள்ளி விவரத்தோடு கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த கால காங்கிரஸ் ஆட்சி அதிகாரிகளை நம்பிய காரணத்தினால்தான் பல்வேறு தொழில்களில் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. பல்வேறு தொழில்களுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் களுடாகவும், மானியமாகவும் கொடுக்கப்படும் அவர்கள் செய்தது என்ன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பாரத் சேவக் சமாயம் கடன் பெற்றது 90 ஆயிரம். கிராண்ட் ஒரு லட்சத்து 23 ஆயிரம் ரூபாய். ஐயாயிரம் ஹோட்டல்கள் செய்வதாகவும், ஒவ்வொன்றும் ரூ. 18.25-க்கு விற்பனை செய்வதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இறுதியாக உற்பத்தி செய்தது 1,872. விற்பனை 816.

1968 மார்ச் 22]

[திரு. எம். பூபதி]

வலை ரூ. 7.25 வீதம். இதிலிருந்தே எந்த அளவுக்குத் தவறான முறையில் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் தோல்வியடைந்திருக்கின்றன என்பது தெரியும். 1957-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அவர்களுக்குக் கொடுத்த டை.தலைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்தது. 1967 நவம்பர் மாதம் வரையில் அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்ய முடியவில்லை. அதிகாரிகளை மருமம் நம்பி தொழில்களை நடத்துவதன் மூலமாகத்தான் இந்த நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, தொழிலாளர்களை நம்பி, தொழிலாளர் கமிட்டிகளை உருவாக்கி அந்த அடிப்படையில் தொழில்களில் ஈடுபட்டால் வருங்காலத்தில் லாபகரமாக நடக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு முடிய பஞ்சாலகைத் திறக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, to-day we are discussing the Demand—Industries. According to me, it is the most important Demand probably next to Agriculture. The way this Government are going to function hereafter with regard to increased productivity and employment potential, depends on the satisfactory solution that they are going to find for it and the industrial policy that they are going to formulate. Today it is a fact that we are in the midst of a tremendous recession and nobody can deny it. But we have to examine the causes of this recession. The main causes of recession, according to me, relate to two factors. The first is with regard to the Fourth Five-Year Plan. We have not pumped in as much money as we originally promised for the Fourth Plan. When I say 'We' I mean the Central Government. The Central Government have stated to the people that the total Outlay of the Fourth Plan for both the Public and Private sectors would be about Rs.22,000 crores. that was a conservative amount, but to-day it has come down to nearly Rs. 15,000 crores. Now, Sir, our Party is against pumping in too much of money into the Plan. Our party has got a solution. The solution that we suggest is that the Government should create an incentive among the private entrepreneurs and the shareholders to invest their money for increasing productivity instead of the tax-payers' money being invested for that purpose. Neither this has been done nor the original Outlay of the Fourth Plan of Rs. 22,000 crores has come into operation. Now, what is the position? We have no money to pump into the public sector and we have also no private money to circulate. Now we are in the midst of a recession and what is the role that the State can play, is the only subject matter that is now before the House. As far as our State is concerned we are in doldrums. But we have taken up schemes of quasi-nationalization. For instance, the State Government have taken up schemes of nationalization of transport and subsidizing of rice and so they cannot divert their limited funds to any other State enterprise. Unless they are prepared to tax people it will make the ruling Party unpopular they cannot start any new enterprise. So, the Government are not prepared to tax more and they also do not have funds to be invested in a public enterprise because they have adopted the policy of nationalization. Therefore, the possibility of the State Government directly coming to our rescue in the solution of the staggering unemployment problem both among the educated and the uneducated is rather bleak. What is

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 22]

the only inevitable solution? Exploiting the private sector to the benefit of the masses. How, is the next question? By creating an attractive and healthy industrial climate. Now, we have to address ourselves to this particular question. Have we got good industrial climate? What is the role that each party has got to play in the interest of Tamil Nad, is the only question first and foremost. Let us forget our party politics and let us not try to get a little popularity by shouting that there is no industrial climate and there is no law and order. Now we have to consider what contribution that we have to make. Let us all combine together in the name of Tamil Nad to get out of the rut. We must stop shouting and that is the most important point. Let us strengthen the hands of the Hon. Chief Minister and let us strengthen the hands of the Ruling Party to see that a proper industrial climate is not only maintained but also an impression of industrial climate is created in different parts of the country. Now unfortunately in many States like West Bengal, there is an absence of industrial climate and there are a number of entrepreneurs who are hesitant and who do not know what to do and where to invest. It is here that we should be in a position to point out that we have got a first-class industrial climate and we should also highlight the political stability of our Government with 137 Members of the Ruling Party and with no possibility of crossing the floor. This has got a direct bearing on the problems of lakhs and lakhs of people who are under-employed and unemployed. So, I would request the leaders of all parties including the hon. Leader of the Opposition to come to the help of the Ruling Party and see that such a climate is created.

பு. ம.
1-00

Then I come to the next point. Now there is a sense of despair among the electrical, mechanical and civil engineers. There is no particular solution to the unemployment problem. What is the feeling of the B.E. students? Recently I put one or two questions in the House and we agree with the fact that unless there is a reduction in the number of seats, we will not be in a position to get jobs for them. Now there is a sense of insecurity among the uneducated persons that they will not get jobs. This is a point that has to be borne in mind.

Then I come to the next point. So far as the expansion programme is concerned, we will not be in a position to expand. If only we make a serious study of the Budget that has been presented to us, we can really understand that in respect of these two Demands, the allotment for this year is less by about half a crore and three-fourth crore of rupees respectively. That means we are spending less to the extent of more than a crore of rupees for development projects. That also shows that we have no funds to invest. But we must find some funds to invest in the interest of the people.

I come to the next point. The only hope for us, therefore seems to be to follow the Punjab way especially with regard to the cottage industry. These cottage industries increase productivity and if there is increased productivity it would add to the prosperity of the State. For instance, if there is a large turnover of industrial

1968 மார்ச் 22]

[Dr. H. V. Hande]

projects, a huge amount of sales-tax could be collected. If I remember aright, on account of increased production in the Aluminium Industry in Mettur, one crore of rupees of sales tax has been collected. We need not increase the rate of sales tax but we can get a huge amount of sales tax if there is increased production at all levels. It is possible to concentrate on cottage industries but the Industries Department cannot do much in this field. The only persons who can do it are the small mechanics or persons who have got small machine to ls. In this connection, I want to point out that the extension of the Factory Act to the small petty shops and cottage industries will stunt the growth of the industries in our State.

Now I come to the next point. In Tamil Nad we have got 31 Industrial Training Institutes. They are financed by the Government of India and the State Government. 60 per cent of the expenditure is met by the Government of India and 40 per cent by the State Government. There are nearly 3,000 employees including L.M.Es. working in these institutions and they do not get a lot of publicity. It is these who train a number of turners and mechanics. They are holding a key position in these institutions and are thus contributing to the industrial growth of our State. They have got a lot of grievances to be redressed and they had also submitted a memorandum to the Hon. Minister for Education and Industries on 4th February 1968 and I request the Hon. Minister to consider it dispassionately and favourably since the 60 per cent of the expenditure is met by the Government of India and only 40 per cent by the State Government. The structure of pay scale of these employees existing in this State is as follows:—

Craft Instructor—Rs. 125—225.

Supervisory Instructor—Rs. 175—375.

Foreman Instructor—Rs. 225—375.

The structure of pay scale recommended and approved by the Government of India is as follows:—

Craft Instructor—Rs. 180—280.

Supervisory Instructor—Rs. 210—380.

Foreman Instructor—Rs. 320—530.

As 60 per cent of the expenditure is met by the Government of India, I request the Hon. Minister to consider their demands for Central pay scales also sympathetically, keeping in view their contributions for the industrial growth of the State.

There are certain complaints against the Department. I request the Hon. Minister to carefully go into the complaints. There is a complaint for instance—I do not know whether any Committee of the Assembly has taken it up—that there is a shortage to the tune of about Rs. 7,29,624.79 in 111 iron and steel items in the Central Stores of the Industries Department at Guindy. These are vague complaints. But I am saying this with some fairly good authority. I request the Hon. Minister for Industries to call for the files and examine it.

[Dr. H. V. Hande]

[1968 மார்ச் 22]

Some tenders were called for to paint the Tamil Nad stall in the Industrial Trade Fair. Nine tenders were received. The lowest tender was for Rs. 52,000 and the highest was for Rs. 59,000. But finally the work was given for Rs. 84,000. I request the Hon. Minister for Industries to look into these things and see that all minor points are properly trimmed and the Industries Department conducts itself in a proper manner.

We are very particular in stressing that this is the most important Demand next to Agriculture. I request once again all the Members of the Congress Party to stop shouting that there is no industrial peace, that there is no law and order. By such shouting you are actually bringing discredit to Tamil Nad.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 'செள' 'டிங்' 'செள' 'டிங்' என்று அவர்தான் "செள" செய்திருக்கிற தவிர நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய வில்லை.

Dr. H. V. HANDE : Even if I shout, it is not heard as much as your whisper is heard. You have got the capacity, you have got the wherewithal and you have got co-operation outside. I am trying to shout a little louder so that my plea may also be heard and some good done to Tamil Nad.

I request the Leader of the Opposition not to say that there is no law and order, that there is no industrial peace. The present position is good. If the present Chief Minister cannot infuse confidence in the minds of the industrialists and other people of Tamil nad I do not know where we have to look for in the entire country for a Chief Minister who can infuse confidence. There is extraordinary political stability in the State such as there never was before and we must cash it for the growth, upward trend and buoyancy of the State.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவரவர்களே, சிறு விளக்கம் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கட்டவாக்கத்தில் நிலக்கரி கிடைப்பதைப் பற்றி நாம் ஆராயவில்லை, அதற்கு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய திரு. புவராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். டாக்டர் லோகநாதன் அறிக்கையில் கட்டவாக்கத்தில் நிலக்கரி கிடைக்கக்கூடும், கிடைக்கலாம் என்றெல்லாம் தெரிவித்ததை அவர் தம்முடைய பேச்சுக்கு ஆதாரமாகக் காட்டினார்கள்.

The Geological Survey of India did detailed drilling about five years. Their investigations indicated that the formations were not generally coal-bearing. The Geological Survey of India therefore gave up further drilling.

ஆகையால் அங்கே கிடைக்காது என்று "ஜிபலாஜிகல் சர்வே" சொன்ன பிறதும் இந்த அரசு அதில் ஈடுபடவேண்டுமென்று அவர்கள் வலியுறுத்துவார்கள் என்று கருதுகவில்லை. "நீங்கள் முன்னாலே சொன்னதைப் படிக்கவில்லை, படிக்கத் தேவையில்லை, நீங்கள் சொன்னால் நம்புகிறேன்" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் படிக்காது விட்டது அது மட்டுமல்ல. டாக்டர் லோகநாதன் அறிக்கைக்குப் பிறகு அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்த காலத்தில் என்னென்ன முயற்சிகள் எடுத்தது என்பதையும் படிக்கத் தவறி, விட்டார்கள் என்பதைத் தான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜியாலாஜிகல் சர்வே ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு போதுமான அளவு நிலக்கரி கிடைக்காது என்று தெளிவுபடுத்தப்பட்டது.

1969 மார்ச் 22]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இன்னொன்று தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். திருவாரூரில் ஆரம்பிக்க தனிப்பட்ட கம்பெனிக்காரர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அது ஆரம்பப் பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே தனியார் துறையிலே அந்த எண்ணெய் எடுக்கும் தொழிற்சாலை துவக்கப்பட்டு சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்று கூறி சர்க்கார் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னது ஒன்று நிலக்கரி கிடைக்காத இடத்தில் நிலக்கரி தேடச் சொன்னார்கள், மற்றொன்று நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரியத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கோ. பூபராகன் : கட்டவாக்கம் என்ற இடத்தில் நிலக்கரி இருப்பதாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ரிடப்போட்டில் இருக்கிறது. ஜப்பாலாஜிகல் சர்வே ஆராய்ச்சி செய்து கரியில்லாத இடமென்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட நிலக்கரியில்லாத இடத்தில் தேட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தமாட்டேன். அவ்வாறு வற்புறுத்துவதும் பொருத்தமாக இராது.

அதேபோன்று தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பது என்று சொல்லும் பொழுது அது ஏற்கெனவே நடத்தவில்லை. அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. போதுமான அளவிலே அதில் கவனம் காட்டவில்லை, போதுமான தவிடு கிடைக்கவில்லை. அதை நம்முடைய அரசாங்கம் ரெத்தது நடத்தினால் நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்று கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

***திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தொழிலமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆராய்ந்து என்னுடைய சருத்தங்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று சருத்தினை இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காரிராமன் அவர்கள் கடந்த இருபதாண்டு காலமாக ஏற்கெனவேயிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தொழில்துறையில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் காரணமாகத்தான் தமிழ்நாடு இன்றையதினம் புன்னணியில் இருக்கக்கூடிய பருதியாக மாறியுள்ளது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேரவைத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1965-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 17-ம் தேதியன்று இதே சட்டப் பன்றத்திலே காங்கிரஸ் உறுப்பினராக இருந்த டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள், "இந்த ஆண்டு ரமது தொழில் வளர்ச்சிக்கும், இன்று அகில இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் வேற்றுமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நமது தொழில் வளர்ச்சி கிட்டத்தட்ட 5 சதம் தான் இருக்கிறது. துல்லியமாகச் சொன்னால், 4.8, 4.9 என்று அட்டித் தான் இருக்கிறது. அகில இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி 9 சதம் ஆகும்." என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இதே பன்றத்திலேயே காங்கிரஸ் உறுப்பினர் கூட அகில இந்தியாவிலேயுள்ள தொழில் வளர்ச்சியின் புள்ளி விவரங்களையும், தமிழகத்திலேயுள்ள தொழில் வளர்ச்சியின் புள்ளிவிவரங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தும் நேரத்தில் தமிழகம் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கக் குறிப்பிட்டார்கள். அதே போல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூரவான் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் இது வரையில் 357 கோடி ரூபாய் தமிழகத்தில் முதலீடு செய்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தமிழகத்தில் 20 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 357 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் அதே மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்கு பிலாலிலும், தூக்கப்பூரிலும், ஸ்ரீசேலாலிலும் செலவிடத் திருக்கும் தொகையை ஒப்பிடக்கூடிய நேரத்தில் நம் தமிழகம் இன்று பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக அந்தக் குறிப்புகள் காட்டுகின்றன என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1968 மார்ச் 22]

அதேபோல இன்று நமது அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றவடன் கோவைப் பகுதியில் பஞ்சாலையகளைத் திறக்கவும், அங்கு பணியாற்றிடவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கவும் நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் இன்றைக்குப் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலிருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பில்லாமல் பாதிக்கப்பட்ட நிலையைப் போக்கக்கூடிய நிலையும் நமது அரசாங்கத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அரசு பொறுப்பை யேற்றவுடன் தொழில் துறையில் வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக 100 தொழில்களைப் புதிதாக அமைக்க நம்முடைய அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது.

அதே போன்று எண்ணெய்த் தூய்மைப் படுத்தும் தொழிற்சாலை உற்பத்தியை 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது. அரசாங்கம் அதை எவ்வளவு விரைவுபடுத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவுபடுத்த மத்திய சர்க்காருக்குச் சொல்லி விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே போன்று சென்னை உரத் தொழிற்சாலையில் 1970-ம் ஆண்டு உற்பத்தி துவங்கும் என்று கூறப்படுகிறது. அரசாங்கம் முயற்சி யெடுத்த மிக விரைவில் உற்பத்தியைத் துவங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அறிக்கையில் சிறு தொழில்கள் சம்பந்தமாகக் கோவை மாவட்டம் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை பகுதிகளில் கூட்டுறவுத் தொழில்களைக் காக 16 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த இரண்டு இங்ளிலும் கட்டிடங்கள் தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர வேலை செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அந்தக் குறைபாட்டையும் விரைவில் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உடுமலைப் பேட்டை, பொள்ளாச்சி, பல்லடம் ஆகிய பகுதிகளில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க வாய்ப்பிருப்பதாக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கான காரியங்களையும் மிகக் விரைவிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் இன்று சமீபமாகத் தில் பல்வேறு நூற்பாலைகளில் சராசரியாக 12,000 கதிர்கள் இருந்தாலும் அந்த 12,000 கதிர்களும் வேலை செய்யாமல் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே கதிர்கள் இப்பி் வருவதாகத் தெரிகிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 8,965 கதிர்கள் வேலை செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் 11,538 கதிர்கள் வேலை செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடிய நிலையில்லாமல் பஞ்சாலையகளுக்கெல்லாம் தகுதியான அதிகாரிகளை நியமித்து, ஊக்குவித்து எல்லாக் கதிர்களுக்கும் வேலை செய்யக்கூடிய நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதே போல உடுமலைப் பேட்டையிலே அமராவதி சர்க்கரை ஆலை ஓராண்டு காலத்திற்கு மேலாகவே மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலும், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஆலையைத் துவக்கி வேலை நடத்துவதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பொதுவாக, பொதுத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் அதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த பொதுத்திறை இப்படி இருக்கின்ற நிலையிலே தான் நம்முடைய நாட்டிற்கு சோலியத் நிபுணர் குழு ஒன்று இங்கே வந்தது. அங்கு சோலியத் குழு இந்தியா முழுவதும் சென்று பார்த்து, இங்குள்ள பொதுத்துறையைப் பற்றி ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின் காரணமாக, பொதுத் துறையில் என்ன காரணத்தால் தொழில்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. அசோடு, தொழில் துறை என்ன இப்படி நடைபெறுகிறது என்பதற்கு அவர்கள் "நல்ல அணைவரும் திறமையும் வாய்ந்தவர்கள் இதில் இல்லை" என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

1968 மார்ச் 22]

[திரு. சு. துரைசாமி]

இன்றைக்கு நாம் அதைத் தான் பார்க்கிறோம். சர்க்கரை உலையாக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவுப் பஞ்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மெய்யு் எந்தப் பொதுத் துறையினாலும் சரி, இந்தத் துறையில் ஏற்கெனவே அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள், திறமை வாய்ந்தவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் தான் இந்த வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தான் இன்றைக்கு சோவியத் நிபுணர் குழு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இன்னொன்றும், அப்படிப்பட்ட அமைப்புகளுக்கு ஐ. ஏ. ஸி. அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். அந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்தத் தொழிலில் ஏற்கெனவே அனுபவம் இருக்குமா? இந்தத் தொழிலில் திறமை இருக்குமா? அவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலில் அனுபவமும் திறமையும் இல்லாத காரணத்தினால் தான், அப்படிப்பட்டவர்களை இந்த மாதிரி நியமிக்கப்படுவதால் இன்றைக்கு இத்தகைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்குத் தொழிலில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களை, திறமை வாய்ந்தவர்களை வேலையில் நியமித்தால் இந்தக் குறைபாடுகள் போவதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதையும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு மத்திய அரசிடம் ஏறத்தாழ 500 கோடி ரூபாய் வருமானம் வர பாக்கி இருக்கிறது. அதே போல் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்தாமல் இருக்கிற 96 பேர்களுக்கு, "நங்கள் டீமை கட்ட வேண்டாமென்ற" முறையில் அவர்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் உடைபட்டவர்களுக்குத் தான் மெய்யான சலுகை அளிக்கிறதே தவிர, இன்று நமது நாட்டிற்கு இன்றியமையாத தேவை என்று கருதப்படுகின்ற செலம் இருப்பதால் தொழிற்சாலை துவக்குவதற்கு அரசாங்க காரணங்களுக்காக செலவிட மறுக்கிறது. அதையும் வரைவாங்க வரங்குவதற்கு நமது அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குப் பொதுவாக பஞ்சாலையைப் பற்றி டல் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குப் பஞ்சாலையைக் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒரு நெருக்கடியான நிலையைப் பார்த்தால், அந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக டல் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. உடனடியாக அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில் ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் பஞ்சுக்கு 2 சத விதம், டஞ்சு நூலுக்கு 2 சத விதம் ஃபைபர் நூலுக்கு 3 சத விதம் என்று வரி வதிக்கிறோம். ஆனால், அண்டை மாநிலத்திலே இன்னும் குறைவாக வரி இருப்பதையும் நாம் அறிவிக்கிறோம்.

மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1961-ம் ஆண்டு முதல் 1,000 கே. வி. ஏக்கு ரூ. 6 என்று இருந்தது. ஆனால் 1964-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதி முதல் 500 கே. வி. ஏக்கு ரூ. 8 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. நம் மின்சாரத் துறையிலே தனிப்பட்ட வேறு சில வரிகள் காரணமாகவும் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய நெருக்கடி இந்த பஞ்சாலையேத் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு காரணம் நாலாகத்தினுடைய குறைபாடாகவும் இருக்கலாம். இந்தத் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கு நாம் இந்தக் கட்டண அளவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் படுகின்ற நெருக்கடியைப் போக்க ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு அவர்களுக்குச் சலுகை அளித்து, அதைத் தள்ளி வைத்து அவர்களுக்கு ஒரு வழியைக் கொடுப்போமானால் இந்தத் தொழில் ஓரளவு நகங்காட்டலுக்கு வழி ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்றுமதியைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய அரசாங்கம் அதிக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு, துணி, நூல், டன்ட் போன்ற பொருள்கள் இங்கு அதிக அளவில் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதை உடனடியாக ஏற்றுமதி செய்ய நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். நம்முடைய திருப்பூர் நகரத்தில் ஏராளமான பணியின்களை வடநாட்டுக் கம்பெனி

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1968 மார்ச் 22]

கள் வாங்கி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்புகின்ற நிலையில் இருப்பதால், நம்முடைய மாநில அரசே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று இன்றும் அதிக அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல, விசைத் தறிகளைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் தயாரிக்கின்ற நூல்களைக் கொண்டு, மகாராஷ்டிராவில் நெசவு செய்கிறார்கள். அதையும் மாற்றி நாம் இங்கேயே நூற்று அதிகமான வேஷ்டிகளைத் தயாரிக்க அதிகமான விசைத் தறிகளை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அவை முன் இருக்கும்படியான இந்த மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில், உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்”.

என்று பாரதியார் அவர்கள் சுதந்திரத்தைப் பெற்றதற்குப் பிறகு நம் நாட்டினுடைய எதிர்காலம் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். உழவும் தொழிலும் இன்னும் சரியாக இயங்கினால் தான் நாட்டில் பொருளாதார சுபிட்சம் இருக்கும் என்பதை அன்றே அவர் வலியுறுத்திச் சொன்னார். உழவு இருக்கவேண்டும். உழவு சீராக நடைபெற்று உற்பத்தியைப் பெருக்கனால் தான் தொழில் வளம் நன்றாக இருக்கமுடியும். தொழில் வளம் நல்ல முறையில் இருந்து, தொழில் அமைதியாக இருந்தால் தான் நாட்டினுடைய மக்கள் பொருளாதார நிலை உயரமுடியும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். அதோடு மட்டும் அல்ல; நாட்டிலே என்னென்ன தொழில்களைச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள்.

“குடைகள் செய்வோம், உழு படைகள் செய்வோம் ;
கோணிகள் செய்வோம், இரும் பாணிகள் செய்வோம் ;
நடையும் பறப்புமுனைர் வண்டிகள் செய்வோம் ;
ஞாலம் நடுங்கவரும் கப்பல்கள் செய்வோம்.”

என்று சொன்னார்கள். அவர் எதிர்பார்த்த—கனவு கண்ட முறையில் சுபிட்சம் பெறுவதற்கு சுதந்திரத்தைப் பெற்றதற்குப் பிறகு ஓரளவு தொழிலில் வளர்ச்சியை செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சுதந்திரத்தைப் பெற்றதற்குப் பின்னாலே—இரண்டு மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே முடிந்த அளவுக்கு மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் செய்துகொண்டு தான் வருகிறது. நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் 9-வது மாநிலமாக கைத்தொழிலிலே இருந்தது. நமது கைத்தொழில், 10, 15 வருஷ காலத்திலே, காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்தில், குறிப்பாக திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் கைத்தொழில் அமைச்சராக இருந்த சமயத்தில் வெகுவாக முன்னேறி இருக்கிறது. அது 2-வது, 3-வது இடத்தைப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு—அவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. 1956-57-ம் ஆண்டில் 560 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரம் தொழிற் பணிகளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த 1966-67-ம் ஆண்டு 1773 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்த அளவுக்கு சிரமப்பட்டு காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் அப்படிச் செய்திருக்கிறார் என்று சொல்லும்போது, தற்சமயம் அவர் பிளானிங் கமிஷன் அங்கத்தினராக இருக்கிறார் ; ஆனால், அவர் தமிழகத்திலே தொழிலமைச்சராக இருந்த சமயத்திலே அரியதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி பாரதியார் கண்ட கனவினை நிறைவேற்றி இருப்பதற்கு நாம் நன்றி செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது. அதை விட்டு விட்டு, குறை சொல்ல வேண்டுமென்றால் எதற்கு வேண்டுமானாலும் குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். எதற்கு வேண்டுமானாலும் உடனே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மத்திய சர்க்காரை குற்றம் சாட்டும் அவர்களுடைய பாணியிலே தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1968 மார்ச் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கிரூர்களே தவிர, அதையொட்டி எழுந்துள்ள நல்ல நிலைமைகள் பற்றியாரும் போற்றுவதில்லை. ஆனால் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளை எல்லோரும் போற்றுவார்கள்.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது, காங்கிரஸ்காரர்கள் முதலாளிகளுக்காக “ஷவுட்டிங், ஷவுட்டிங்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வேண்டுமானால் முதலாளிகளுக்காக ஷவுட் பண்ணிக் கொண்டிருக்கலாம். தொழிலாளிகளுக்காகதான் நாங்கள் ஷவுட் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் முதலாளிகளை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் இருக்கக் கூடாது என்னும் நிலையில் ஷவுட் பண்ணுவதோடு அது தான் அவர்கள் கட்சியினுடைய திட்டம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களிடம் இருக்கிற தலைவர் தொழிலாளர்கள் வாழக் கூடாது. முதலாளிகள் வாழ வேண்டும் என்னும் தலைவர். அப்படிப்பட்ட தலைமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆண்டவன் படைப்பில் எல்லோரும் வாழ வேண்டும். ஆகவே, முதலாளிகளும் வாழட்டும் என்ற அவர்கள் கூற்றிலே மிகவும் பொருளிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய இலட்சியம், சுதந்திரப் போராட்டத்தினுடைய நோக்கம் இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் சமத்துவ வாழ்விலே இருக்க வேண்டும் என்பது. ஐனநாயக முறையிலே சமத்துவம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற இலட்சியத்திலே நாங்கள் ஓரளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்வதிலே நாங்கள் வெட்கப்பட வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. ஆனால் ஒரு வருஷத்திலே என்னென்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல நாங்கள் வரவில்லை. அவர்கள் முடிந்தவரை செய்து, தொழில்கள் கெடாத வரையில், அமைதியான முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் எங்களுடைய ஆலோசனை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே எப்படி இது முடியும் என்றால், ஒரு கட்சியினாலோ, அல்லது அவர்கள் வைத்திருக்கிற கொள்கையினாலோ மட்டும் அல்ல; நாட்டினுடைய மக்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளுடைய பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதன் மூலம் தான் நம் நாட்டிலே நல்ல ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பல இடங்களிலே, உலகத்திலேயிருக்கிற பல பாகங்களைப் பார்க்கிற சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது எனக்கு. அந்த நாடுகளில் எல்லாம் எப்படி முன்னேறினார்கள், எப்படி அவர்கள் பொருளாதார சபிட்சத்தை உண்டாக்கினார்கள் என்று நாம் கவனிப்போமானால் நமது நாட்டிலே துரதிருஷ்ட வசமாக நல்ல முறையிலே, சரியாக நம்முடைய மக்கள் அமுலாக்கவில்லை யென்று தான் நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1966-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் நான் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்தேன் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கு போனதை நான் பெருமையாகச் சொல்வதாக யாரும் கொள்ள வேண்டாம். அந்த நாட்டிலே எப்படி விவசாயத் தொழிலிலே அவர்கள் முன்னேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். டென்னஸி பள்ளத்தாக்கை சுற்றிவரும்படியான சமயத்தில் அப்பொழுது சொன்னார்கள், அங்கே 1932-ல் டென்னஸி பள்ளத்தாக்கில் ஒரு மனிதனுடைய சராசரி வருமானம் 150 டாலர்கள். அப்பொழுது பொருளாதார நெருக்கடி, உலகத்தில் மந்தம் இருந்த சமயம், அப்பொழுது 150 டாலர் ஒரு மனிதனுடைய சராசரி வருமானம், அப்பொழுதிருந்த நாணய விகிதப்படி ஒரு டாலருக்கு ரூ. 2 அல்லது 2½ மதிப்பு. இப்பொழுது

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 22]

அங்கே இருக்கும்படியான சராசரி வருமானம் 3,006 டாலர். இப்பொழுது இருக்கிற நாணய விகிதப்படி ரூ. 21,000 ஆக ஒரு மணிதனுடைய சராசரி வருமானம் டென்னஸி பள்ளத் தாக்கில் இருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கொள்கை மட்டும் இதற்கு காரணம் அல்ல. மக்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். மக்கள் கடினமாக உழைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சார வசதி முதலிய வசதிகளெல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய மக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கடுமையாக உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற காரணத்தினால் தான், அவர்களது சராசரி வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. அங்கு தான் அனு சக்தி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

நான் இன்னொரு நிலையையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் விண்ட்ரஃப் என்ற ராக்பெல்லர் பாரத்திற்கும் போயிருந்தேன். ஒரு விவசாயப் பண்ணை வைத்திருப்பவரோடு கிருந்தாஸ்யாக இருந்த சமயத்தில் நண்பர் ராக்பெல்லர் அவர்களிடமிருந்து எனக்கு அழைப்பு வந்தது. நான் மணி நேரத்திற்கு முன்னால் போய்விட்டேன். ராக்பெல்லர் அவர்கள் மணி நேரத்திற்குள் வந்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அதுவரையில் அந்த பாரத்தைப் பார்த்து கொண்டிருந்தேன். ஒரு பக்கத்தில் ஒரு மாட்டை ஒருவர் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு நண்பரை “இவர் யார்” என்று கேட்டேன். இவர் தான் ராக்பெல்லர் என்று அந்த நண்பர் கூறினார்கள். ராக்பெல்லர் அவர்களுடைய வரும்படி 3 மிலியன் டாலர். நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் வருமானம் ரூ. 2,300 கோடி என்று சொல்லுகிறோம். அந்த அளவுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய ராக்பெல்லர் அவர்கள் ஒரு மாட்டை தேய்த்துக் கொண்டிருப்பதை நானே கண்ணால் பார்த்தேன். அவர்களுடைய பாரத்தில் எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இருந்தும் அவரே மாட்டை தேய்த்துக் கொண்டிருந்ததை நான் கண்ணால் பார்த்தேன். மனித சக்தி விண் விரயம் செய்யப்படாமல், நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் உழைக்க வேண்டும் என்ற அந்த நிலையிலே அங்கு காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதை நான் கண்ணால் பார்த்தேன். அது மாதிரி. சூழ்நிலை நாட்டில் இருந்தால்தான், எல்லோரும் உழைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை இருந்தால்தான், தொழில்கள் வளர்ந்து, எல்லா வகையிலும் உற்பத்தி பெருக முடியும். ஆனால், நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய துர்பாக்கிய நிலைமை என்ன வென்றால், ஒருவர் உழைக்க வேண்டும், 10 பேர் உழைக்காமல் வீட்டில் இருந்து கொண்டு சாப்பிட வேண்டும் என்பதுதான்.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்”
விணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்”

என்று பாரதியார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலை என்ன வென்றால், ஒருவர் உழைக்க வேண்டும், மற்றவர் களுக்கு எல்லா வசதிகளும் கிடைக்க வேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாம் மனித சக்தியை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோமோ, எவ்வளவு கெவ்வளவு சோம்பலாக இருக்கிறோமோ அவ்வளவுக் கெவ்வளவு நமது நாட்டில் விவசாயத்திலும் சரி, தொழிலிலும் சரி, எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் ஏற்பட முடியாது. நான் வெளி நாடுகளில் 3½ மாதம் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த சமயத்தில் எந்தப் பகுதியிலும் 10 பேர்கள் சேர்ந்தாற்போல் வேலையில்லாமல் இருந்ததை பார்த்ததே கிடையாது. அமெரிக்காவிலும் சரி, வெஸ்டு ஜெர்மனியிலும் சரி, லண்டனிலும் சரி நான் அப்படிப் பார்க்கவே இல்லை. ஆனால், அவர்கள் வாரத்தில் ஒரு முறை உழைப்பாக வருமுடைய எடுத்துக் கொள்வார்கள். அந்த

1968 மார்ச் 2:] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

விடுமுறையை அனுபவித்தது போக பாக்கி வாரத்தில் 6 நாட்களில் யாரும் வேலை செய்யாமல் இருந்ததை நாம் பார்க்கவே முடியாது. நான்கு பேர்கள் சேர்ந்து வேலையில்லாமல் இருப்பதை நம் தேசத்தைத் தவிர உலகத்தில் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் நான் பார்த்ததேயில்லை. பார்ப்பதற்கு சந்தர்ப்பமே கிடையாது. (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன். 'Five million people are unemployed in U.S.A.') ரஷ்யாவில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இன்னும் எத்தனையோ பேர்கள் இருப்பார்கள். சைனாவில் பல பேர்கள் வேலையே இல்லாமல் வேறு என்னென்னவோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாதவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு நாட்டை நாம் கணக்குப் போட முடியாது. வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்பதைத் தான் பார்க்க வேண்டும். ஒரு நாட்டில் 40, 50 கோடி மக்கள் இருப்பார்கள். ஒரு நாட்டில் 10 கோடி மக்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கும்படியான திட்டம் வேலை வாய்ப்பு, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் இவைகளைத் தான் பார்க்கவேண்டும். அதுமாதிரி பார்ப்போமானால் வருமையினால் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் அந்த நாட்டில் கிடையாது என்பதை வலியுறுத்தி சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையில் எந்த மாதிரி திட்டத்தை, எந்த மாதிரி கொள்கையை நாம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் சொல்வார்கள் “நாங்கள் என்ன செய்வோம் நாங்கள் வந்த காலத்தில் ரெஸஷன் ஏற்பட்டுவிட்டது” என்று. இம்மாதிரி 2, 3 காரியங்களை அவர்கள் வழக்கமாகச் சொல்வார்கள். ‘1966-ம் வருடத்தில் டிவால்ட்யுவேஷன் வந்து விட்டது, நாணய மதிப்புக் குறைப்பு வந்துவிட்டது. அதனால் பிற்போக்கில் போய்விட்டோம், பொருளாதார மந்த நிலை வந்துவிட்டது’ என்று சொல்வார்கள். அம்மாதிரி கஷ்டமான நிலையைச் சமாளிப்பதற்காகத் தான் உங்களை ஆட்சியில் உட்கார் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இருக்கிற கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரிட்டனில் கூட தான் டிவால்ட்யுவேஷன் செய்தார்கள், நாணய மதிப்பைக் குறைத்தார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பிரிட்டிஷ் தேசத்தின் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். 92 கோடி பவுனுக்கு வரிகளைப் போட இருக்கிறோம். இன்னும் சில வருஷங்களுக்கு பொருளாதார சிக்கலில் தான் பிரிட்டிஷ் மக்கள் வாழ வேண்டும் என்பதை திட்டவாட்டமாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாதிரி ஒரு கஷ்டமான நிலையில் வாழ்ந்து தான் தீர வேண்டும். மக்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு தான் தீரவேண்டும் என்று தேசிய ஒழுக்கத்தோடு இருக்கிற நிலையை அவர்கள் திட்டவாட்டமாக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். மக்கள் கடினமாக உழைக்க வேண்டும். மக்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் பொருளாதார மந்தம் நீக்கப்படவேண்டும். தொழில் மானியம் விவாதிக்கப்படபொழுது தொழிலாளர்கள் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதே சமயத்தில் வேலை வாய்ப்புகள் கொடுப்பதற்காக திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். தொழில்கள் நன்றாக நடைபெற வேண்டும் என்றால், இன்டஸ்ட்ரியல் கிளமேட் நன்றாக இருக்க வேண்டும். நிலைமை சரியாக இருக்கவேண்டும் ஒரு பக்கம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னொரு பக்கம் வேலை நிறுத்தங்கள், வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படுதற்கான ஆதாரங்கள் இப்படியெல்லாம் நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் திட்டவாட்டமாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் பாராட்ட கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 22]

வன்முறைகள் எந்த இடத்தில் ஏற்பட்டாலும் சரி, யார் செய்திருந்தாலும் சரி, அது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு ஒடுக்கப்படும் என்று சொன்னதை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கட்சியைப் பற்றி சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. துரதிருஷ்டவசமாக வன்முறையையே தொழிலாகக் கொண்ட ஒரு கட்சி இந்த நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அது இது சாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அவர்களுக்கு நாட்டில் எப்பொழுதும் தொழில் அமைதி இருக்கக் கூடாது, ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கவேண்டும்....

திரு. என். சங்கரய்யா : உறுப்பினர் அவர்கள் வன்முறையையே தொழிலாகக் கொண்டது இதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்று சொன்னார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சி தான் இந்த மாநிலத்தில் வன்முறையை தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அரசினர் தரப்பிலேயே பல முறை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இம்மாதிரி நேரத்தில் ஒரு கட்சியைப் பற்றிச் சொல்வது சரியாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரு கட்சி தூண்டிவிடும் அராஜகத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஒரு கட்சி வினுடைய கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது.**

மாண்புமிகு மாநிலத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : மாண்பு மிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருத்தைச் சொல்லலாம். ஆனால் வெளிப்படையாக ஒரு அரசியல் கட்சியைப்பற்றிச் சொல்வது அவ்வளவு நல்லது அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரு கட்சியின் கொள்கையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கட்சியைப்பற்றி வெளிப்படையாக என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எங்களைப் பற்றியும் எத்தனையோ சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு கேட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தோம். என்னுடைய கருத்துக்களை மக்களுக்கு தெரிவிக்க உரிமை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையில் நான் அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் நான் அதை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன்.

ஒரு கட்சியின் கொள்கையைப் பற்றி, போக்கைப்பற்றி சொல்வதற்கு நிச்சயம் உரிமை இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையில் நாங்கள் சட்டவிரோதமாக நடக்கிறோமா, அவர்கள் சட்டவிரோதமாக நடக்கிறார்களா என்று சர்க்கார் பார்த்து அறிவிக்கட்டும். நாங்கள் சட்டவிரோதமான செயலில் ஈடுபட்டிருந்தால், எங்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்காருக்குப் புரண உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் கூட்டணியில் சேர்ந்திருக்கிற ஒரு காரணத்தினால்

திரு. என். சங்கரய்யா : ஆன் எ பாயின்ட்டு ஆப் ஆர்டர், யார் சட்ட விரோதமான செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், இது சாரி கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி இந்த மாநிலத்தில் எந்த சட்ட விரோதமான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை தயவு செய்து குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**பேரவைத் தலைமையின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது

1968 மார்ச் 22]

திரு. பி. ஹி. கருத்திருமன் : சட்டவிரோதமாக ஒன்றிரண்டு காரியமாக, ஏதேதோ செய்து கோண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உங்களோடு கூட்டணி சேர்ந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் கூட்டணியில் சேர்ந்துவிட்டபடியால், நீங்கள் தூண்டிவிட்டாலும், தப்பித்துக்கொள்ளும்படியான நிலை . . .

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, on a point of order. It is an insinuation against the Government.

ஏதோ தவறாகச் செய்த காரியத்தை சர்க்கார் விட்டுவிட்டது, சர்க்காரும் அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறது என்ற தொனி வரும்படி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறுகிறார். அது சரியானது அல்ல.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : கூட்டணியில் இருந்தாலும் கொள்கை வேறுபாடு இருக்கிறது. அரசாங்கம், தவறு செய்தால் எவரையும் கண்டிக்கும்.

திரு. பி. ஹி. கருத்திருமன் : காங்கிரஸ் கட்சியினர் இந்த முறையிலே ஈடுபட்டிருந்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கிறது . . .

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, திரும்பத் திரும்பக் கேட்டும் கூட, எங்கள் கட்சி வன்முறையிலே ஈடுபடுகிறது, அதனால்தான் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இது அவசியமாக சொல்லப்படும் பேச்சு. ஒரு கட்சியைப் பற்றி வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்வதை அனுமதிப்பதானால், பின்னால் பலவிதமான விளைவுகள் ஏற்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அவையில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் இருப்பதால், தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற வாய்ப்பு இருப்பதால், குறிப்பிட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை எடுத்துச் சொல்லி, வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்றால், அதற்கு அவர்கள் பதில் சொல்லலாம். அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். இதை யெல்லாம் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்தவர்கள்; நீனைவு படுத்துவதற்காகச் சொல்லுகிறேன். பொதுப்படையாக சொன்னால் அது சரியாக இருக்காது என்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், அதை ஆராயவும், ஒப்புக் கொள்ளவோ அல்லது மறுக்கவோ அவர்களுக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அந்த முறையில் விவாதம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்டு சொல்லாமல், பொதுப்படையாகச் சொல்வதால், எங்கள் கட்சியைப் பற்றி ஜனங்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்க முயற்சிக்கிறார். அதற்கு இந்த மன்றத்தை ஒரு இடமாக உபயோகிக்கிறார் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஹி. கருத்திருமன் : பொதுமக்களுக்கு எங்கள் கட்சியைப் பற்றியும், இவர்கள் கட்சியைப் பற்றியும் நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : 1967 தேர்தலிலே பொதுமக்கள் தான் காட்டினார்கள்.

திரு. பி. ஹி. கருத்திருமன் : இவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் வரும்போது இவர்களும் சொல்லட்டும். இந்த மாதிரி சட்டத்தை மீறியதாக, காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது குற்றம் நிரூபித்தால், அதை ஏற்றுக்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 22]

கொள்ளவோ, அல்லது மறுக்கவோ தயாராக இருக்கிறோம். அது அல்ல பிரச்சினை. சட்டம் அமைதி இன்றைப் பாதுகாக்கும் நிலையில் அரசியல் கட்சிகளின் காரியங்களை சர்க்கார் கவனித்து, திட்டமான ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் தொழிலாளர் நிலை பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தொழில்களில் முதலீடு செய்க்கூடிய சூழ்நிலை நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேனே அல்லது வேறொன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திருவொற்றியூரில் நடந்தது சட்ட அமைதியைப் பாதுகாக்கும் அளவில் இருந்ததா என்பதை விளக்குவார்களா ?

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : அமைச்சர் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு பற்றி பேசும்போது, ஒரு இடத்தில் காங்கிரஸ் பெருந்தலைவர், போலீஸாரைச் சுட்டிக்காட்டி, இவர்களைவிட சோளக் கொல்லைப் பொம்மை வைக்கலாம் என்று பேசியதும், ஒரு காரியம் நடந்துவிட்டதென்றால், துப்பாக்கி பிரயோகம் தடியடி நடந்தது என்றால், உடனேயே “ஆகா, அடக்குமுறை தலைவிரித்தாடுகிறது” என்று சொல்வது எதைச் சேர்ந்தது என்று விளக்குவார்களா ?

திரு. என். சங்கரய்யா : எதிர்க்கட்சித் தலைவர், துப்பாக்கி பிரயோகம் நடந்து கொண்டே இருந்தால் தான் சட்டம் அமைதியிருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதிலெல்லாம் என்ன சங்கடம் என்றால், கட்சிகள் இருக்கின்றன, தவறுகள் இருந்தால் எடுத்தச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி சோளக் கொல்லைப் பொம்மை என்றால், அது ஒருவர் தன் கருத்தை சொல்லியிருக்கலாம். நான் சொல்லுவது மொத்தத்தில் நிலைமைகள் மோசமாக இருக்கிறது. என்பதுதான். போலீஸ் மானியத்தில் அதையெல்லாம் பற்றிப் பேசியாகிவிட்டது. முதல் அமைச்சரும் பதில் சொல்லியாகிவிட்டது. இதை முன்னமேயே சொல்லியிருந்தால், தெளிவாகப் பதில் சொல்லியிருக்க முடியும். இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில் நாட்டில் தொழில் நடக்க வேண்டும் என்றால், முன்னால் நடந்த ஆட்சியில் இருந்த அமைதியைவிட இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது. தொழில் மந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலை வாய்ப்புக்களை இழக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நன்றாகச் செயல்பட்டு, சர்க்கார் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். தொழில் அமைதியாக நடக்கும் என்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த சர்க்காருக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அதைச் சொல்லும்போது, குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தை, ஒரு விவரத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அது தவறு, சரியா, என்று கேட்டால், அவ்வப்பொழுது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் போது கேட்டால், அவகாசம் கொடுத்தால், சொல்லலாம். அவர்களும் கூட, கேள்வி என்று கொடுத்தால், உடனடியாகவா பதில் சொல்லி விடுகிறார்கள் ? எப்பொழுதோ கொடுக்கப் பட்ட கேள்விக்கு ஆறு மாதம் கழித்து பதில் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது என்னை உடனடியாகச் சொல் என்றால், எப்படிச் சொல்ல முடியும். நேரம் கொடுத்தால் பார்த்து சொல்லலாம்.

இப்பொழுது இருக்கும் பிரச்சினை தொழிலில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறோம், மேற்கொண்டு தொழில் வளர்ச்சிக்கு என்னென்ன திட்டங்கள் சர்க்கார் வைத்திருக்கிறார்கள். தொழில்

1968 மார்ச் 22] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கொள்கை என்ன, ஏற்கனவே, இருந்ததைவிட இப்பொழுது என்ன அபிவிருத்தி என்றெல்லாம் விளக்க வேண்டும். ஒரு சமயம், முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள், இன்டஸ்ட்ரியல் லைசென்ஸ் எவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது என்ற கேள்விக்கு, ஆந்திரா வில் 6, சென்னையில் 3 வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மூன்று தொழில்கள் மட்டும் ஆரம்பிக்கப்படும் நிலை இருக்கக்கூடாது. நூற்றுக்கணக்கான தொழில்கள் ஆரம்பித்த இடத்தில் இப்பொழுது இரண்டு, மூன்று என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம், முதலீடு போடுகிறவர்கள், தொழில் அமைதி இல்லை யென்பதால், தைரியம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். எத்தனையோ மட்கள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் திறக்க என்ன முயற்சிகள்? முதல் அமைச்சர் மாதத்தில் ஒரு நாள் மூடிவிட்டன என்று சொல்கிறார்கள், அந்த ஒப்பந்தம் மில் திறக்கப்படும் வரையில், உதவியளிக்கிறோம் என்பது. இப்படி ஒரு பக்கத்தில் திறக்கப் படும் சூழ்நிலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, இன்னொரு பக்கத்தில் மூடும் நிலையும் இருக்கிறது. தவிர்க்கத்தக்க நிலைகளைத் தவிர்க்க பொறுப்புள்ள எதிர்க் கட்சி ஏற்பாடுகள் செய்வ வேண்டும் என்கிறோம். மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்தி பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியுமா என்று பார்த்து, மத்திய சர்க்காரிடத்தில் உதவிகள் வேண்டுமென்றால், அதைச் செய்ய நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஒரு சூழ்நிலையில் வேலைவாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்குமானால் அப்படி வேலையில்லாததினடாட்டத்தை வளர விட்டால் நம்முடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும் என்பதை மிக மிக வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தொழில் வாய்ப்புக்கள் பற்றிச் சொல்லும்போது, சேலம் இரும்பாலை பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது என்னவோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்துதான் செய்துவிட்டது என்பதல்ல. ஏற்கனவேயே, காங்கிரஸ் கட்சி சர்க்கார் இருந்தபோது, விண்ணப்பங்களைப் போட்டு, மத்திய சர்க்காரில் எடுத்து நடத்தவில்லை யென்றால், தனிப்பட்ட முறையில் மாநில சர்க்காரே எடுத்து நடத்தத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொல்லி, ஜப்பானியக் கம்பெனியோடு சேர்ந்து சேலம் உருக்காலையை நடத்தத் தயாராக இருந்தோம் என்றால், அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும் நிலை இருக்க முடியும் என்றுதான் செய் தார்கள். நாங்கள் தான் செய்தோம் என்று இப்பொழுது ஆட்சிக்கு வந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபோது, இந்த காங்கிரஸ் கட்சி விண்ணப்பத்தைப் போடவில்லை என்றால், இப்பொழுது ஐந்தாவது உருக்காலையை மாநில சர்க்கார் அனுமதி கேட்டு வற்புறுத்தி, மத்திய சர்க்கார் உதவிகளைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த நிலையை கண்டிப்பாக வற்புறுத்தி, தொழிற்சாலையை அமைக்க வேலை வாய்ப்புக்களை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில், எஞ்ஜினியர்கள், படித்த மாணவர்கள், வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய பொருளாதார மந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வேலை வாய்ப்புக்கள் இல்லை. சர்க்காரே எல்லா வேலையையும் கொடுக்க முடியுமா என்றால், முடியாது. போடும் புதுத் திட்டங்களில் கொடுக்க முடியுமானால், கொடுக்கலாம். எதற்கெடுத்தாலும், சர்க்காரே செய்ய முடியாது என்பதை நிச்சயமாக நான் ஆதிக்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். தொழில் நடத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும். கடன் கொடுப்பதன் மூலமாக, வேறு ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும், பட்ஜட் பொது விவாதத்தின் போது சொன்னேன். ஒரு பத்துக் கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பத்துக் கோடி வாங்கி,

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 22]

“எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஆபர்சனிடல்” உண்டாக்க, வேலைவாய்ப்புக்களை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழில் நிபுணர்களுடைய சக்தி, எஞ்ஜினியர்களுடைய சக்தி வீணாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு எஞ்ஜினியர் படித்து வெளிவர, பொது மக்களுடைய பணம் எவ்வளவு செலவாகிறது என்று பார்த்தால், பல லட்ச ரூபாய் செலவாகிறது. கல்லூரிகளை அமைத்து, நிர்வாகம் செய்து, ஆண்டுக்கணக்காகப் படித்து வந்த பிறகு வேலை கொடுக்கவில்லை, வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் இல்லை என்றால், தேசத்தின் சக்தி, முதலீடு செய்த பணம் வெகுவாகப் பாழ்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தை சர்க்கார் பொறுப்புடன் நடத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க ஒரு திட்டத்தைப் போடவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, பொருளாதார மந்த நிலை என்றோ, தொழில் மந்தநிலை என்றோ சொல்லாமல் எல்லோரும் கடினமாக உழைக்க வேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். விவசாயிக்கும் தொழிலாளிக்கும் இன்றையதினம் சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும். விவசாயத்திலே இருப்பவர்களுக்கு வருவாய் குறைவு. விவசாயத் துறை சீரும் சிறப்புமாக இருந்தால்தான் தொழில் துறை நன்றாக இருக்க முடியும். தொழில் துறை நன்றாக இருந்தால்தான் விவசாயமும் நல்ல போலீனக் கொடுக்கும். ஆகவே, விவசாயமும் தொழிலும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து வளர்ந்தால்தான் நாட்டுமக்கள் சுபிட்சம் அடைவார்கள். கைத் தறியைப் பற்றியும், சிறு தொழில்கள் பற்றியும் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும், திரு. கோ. பூவராகன் அவர்களும் பேசி விட்டார்கள். எங்கள் சார்பில் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஒத்திட்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரம்மா : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது எங்களுடைய கட்சியைச் சுட்டிக்காட்டி, * * * என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார். அந்த வார்த்தைகளை சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளில் * * * இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. அதுமாதிரியான காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டாமென்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்றால், மத்திய சர்க்கார் எங்களைப் பிடித்து பாதுகாப்புக் கைதிகளாக வைத்திருந்தார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு தைரியமிருந்தால், நேர்மையிருந்தால், நாணயமிருந்தால் எங்களைப்போல கோர்ட்டிலே வழக்குத் தொடுத்திருக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்கார் * * * என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாரா? இம்மாதிரியாகப் பேசும் பேச்சுக்களை எல்லாம் கண்டிப்பாக அனுமதிக்க முடியாது. உங்களுக்குத்தான் பேசத் தெரியும் என்று நினைக்க வேண்டாம். நாங்களும் பேச முடியும். எங்களுக்குப் பேசத் தெரியாது என்று நினைக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி தேர்தலுக்கு நிற்கக்கூடிய எல்லா கட்சிகளும் தேசபக்தியுள்ள கட்சி என்றுதான் பொருள். * * * என்ற கட்சிகள் எல்லாம் தேர்தலிலே நிற்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, * * * என்ற வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடுவதுதான் பொருத்தமானது. ஜனநாயகத்திலே இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி உட்பட எல்லாம் சட்ட சம்மதம் பெற்றுள்ள கட்சிதான். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி தேர்தலுக்கு நிற்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள கட்சி. ஆகவே, * * *

* * *பேரவைத் தலைமையின் ஆணைப்படி அகற்றப்பட்டது.

1968 மார்ச் 2]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்ற வார்த்தை மன்ற நடவடிக்கையில் இடம் பெறக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே * * * நாட்டில் தேசியக் கொடியைக்கூட எரிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது * * * *

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த அவையின் மரபைக் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். * * * எதிர்காலத்திலே இந்த அவை நடவடிக்கைக் குறிப்புக்களைப் படிக்கின்றவர்கள், இம்மாதிரியான முரண்பாடான செயல்கள் ஏற்பட்டதற்கு வருத்தமடைவார்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுவது நல்லது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : * * * என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் அந்தப் பகுதியை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவர் அவர்களே, தன்னிலை விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, எங்களுடைய கட்சிக் கொள்கைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். “இவர்கள் முதலாளிகள் சார்பாகப் பேசுகிறார்கள்” என்று தெரிவித்தார்கள். அமெரிக்காவில் நடைபெறுகின்ற பல்வேறு வேலைகளையெல்லாம் ஆதரித்துப் பேசினார்கள். நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், * * * பர்மிட், லைசென்ஸ், கோட்டா முறைகளை ஒழித்துக் கட்டினால்தான் தேசம் பாதுகாக்கப்படும். பர்மிட், லைசென்ஸ், கோட்டா பெறுவதற்காகத்தான் முதலாளிகள் காங்கிரஸ் பக்கம் இருக்கிறார்கள். இதைப் புரிந்துகொள்ளலாம், எங்கள் கட்சியை முதலாளிகள் கட்சி என்று பேசுவது வேதனையாக இருக்கிறது. பர்மிட், லைசென்ஸ், கோட்டா இவைகளை ஒழித்துக்கட்டி விட்டால், முதலாளிகளின் லாபம் குறையும். அது பொதுமக்களுக்குப் பரவலாகக் கிடைக்கும் என்று பாராளுமன்றத்தில் உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்டதற்குப் பிறகும் கூட நீங்கள் எங்களைப்பற்றிப் பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. * * * * * (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியக் கோரிக்கை என்னுடைய கையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு நேரமும் இல்லை, கையில் பணமும் கிடையாது. (சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : * * * என்பது பொருத்தமான சொல்லா? இதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலைச்சாமி) : * * * என்ற குறிப்பு இருந்தால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் * * * என்று திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசிய பகுதியையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியக் கோரிக்கை இந்த மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டு, அதன்பேரிலே மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை மிகவும் நல்ல விதத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்,

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்”

என்ற பாரதியாரின் பாடலை எடுத்துக்கூறி, “இந்த நாட்டிலே உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் முக்கியத்துவம் தாவேண்டும்” என்று வற்புறுத்திச்

*** பேரவைத் தலைமையின் ஆணைப்படி அகற்றப்பட்டது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1968 மார்ச் 22]

சொன்னார்கள். “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்ற பாடல் அடிகளோடு, “வீணில், குற்றஞ் சுமத்தவோரை நிந்தனை செய்வோம்” என்றும் சேர்த்துக் கொண்டால் மகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். (ஆரவாரம்).

இந்த மானியக் கோரிக்கையின் பேரிலே தொழில் துறை கடந்த ஓராண்டுகாலத்தில் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வளர்ந்து வந்தது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இதுபற்றிச் சிலர் குற்றம் சுமத்தியிருக்கிறார்கள். சிலர் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு சிலர், நிறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, நிறைபாடுகளைப் பெற வழிமுறைகள் என்னென்ன என்ற முறையிலும் சிலர் பேசியிருக்கிறார்கள். தொழில் துறைகள் ஆக்கம் பெறுகின்ற வகையில், உருவான ஆலோசனைகளைக் கூறியுள்ள மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அவைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழில் துறையில் இம்மாநிலம் வளர வேண்டுமென்ற அக்கறையோடு பல உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டிப் பேசியிருப்பது, அதுபற்றிப் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பது, எதிர்க்காலத்திலே தக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுக்க மிகவும் பயன்படுவனவாக, உறுதுணை அளிப்பனவாக உதவி செய்வனவாக அமையும் என்ற வகையில் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் பல்வேறு இயற்கை இடர்ப்பாடுகளையெல்லாம் இம் மாநிலம் தாண்டி வந்திருக்கிறது. தொழில்துறையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் ஆய்வு அறிக்கையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு இருக்கும் படியான பல்வேறு இயற்கை இடையூறுகளுக்கிடையேதான், பல்வகையான இடர்ப்பாடுகளுக்கிடையேதான் நாம் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பாக, தொழில்களைப் பெருக்குவதற்குப் போதுமான இயற்கைக் கனிவளங்கள் ஏராளமாக நம் மாநிலத்தில் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலை இல்லை என்றாலும் இருக்கின்ற கனிவளங்களை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தக் கொள்வதற்கான முயற்சியை எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் நாம் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

அதுமட்டும்தான் அல்ல. அகில இந்திய அடிப்படையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள் தொகையை எடுத்தப் பார்த்தாலும் மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைவிட சதர மைலுக்கு இரண்டு பங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே மற்ற மாநிலங்களில் திட்டம் போடுவதைப் போல நாம் போட்டுப் பயன் இல்லை. இங்குள்ள மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப அவர்களப்போல நாம் இரண்டு பங்கு அதிகமான திட்டங்களைப் போடாலை தான் அங்குள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கிற வாய்ப்பும், வசதியும் இங்குள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடும். அப்படியில்லாத காரணத்தினால் அகில இந்திய அடிப்படையில் மக்கள் தொகை சராசரி சதரமைலுக்கு இரண்டு பங்கு அதிகமாக இருப்பதாலேயே இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்றிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு இங்குள்ளவர்களால் பெற முடியவில்லை. இருந்தும் நம்முடைய மாநிலம் ஏதாவது சிறிது தொழில்துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் திறம்பெற்ற நல்ல தொழிலாளர்கள் நமக்குக் கிடைத்திருப்பதும், திறமைபெற்ற என்ஜினியர்கள் நமக்குக் கிடைத்திருப்பதும் தான் முக்கிய காரணமாகும். இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொண்டே பல்வேறு வகையான இடர்ப்பாடுகளைக் கடந்து இந்த அளவுக்கு நாம் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம்.

தொழில்துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் திடீரென்று ஒரு உத்தரவு போட்டு இருப்பதை மாற்றிவிட முடியாது. புதிதாக ஏன்னை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. காங்கிரஸ் கட்சி பதவிக்கு வருவதற்கு முன் வெள்ளையர்கள் ஆண்டார்கள் என்றால் அவர்கள் காலத்தில் போடப்பட்ட திட்டங்களை அவர்கள் விட்ட இடத்தில் இருந்து தொடர்ந்து நடத்தவும்

1968 மார்ச் 22]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

புதிதாக திட்டங்களை உருவாக்கவும் வேண்டியிருந்தது. அதுபோலத்தான் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நிறைவேற்றப்பட்ட, நிறைவேறாமல் பாதியில் நின்றிருந்த திட்டங்களை நாம் தொடர்ந்து நடத்தவும், முடிக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. புதிதான திட்டங்களை உருவாக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று இந்த ஆட்சி பதவியேற்றவுடனே நடந்து கொண்டிருப்பவைகளை மூடிவிட முடியாது. பாதியில் நின்றிருக்கக்கூடியவைகளை அப்படியே விட்டுவிட முடியாது. ஒரே நாளிலோ ஒரே திங்களிலோ புதிதாக ஒன்றையும் ஏற்படுத்திவிட முடியாது. அதுமட்டுமல்ல, இந்தத் துறை அகில இந்திய அடிப்படையில் அமைந்திருப்பது. இந்திய அரசு இத் துறை சம்பந்தமாக எடுக்கிற முடிவுகள், நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நம் மாநிலத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடியனவாகவும் இருக்கும் நம் மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடியவை வாக அமையவும் கூடும். காரணம், தொழில் துறையில் தன்னிச்சையாக தனித்து நின்று இயங்க முடியாத நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மற்ற வேறுபல துறைகளை எடுத்துக்கொண்டால்—கல்வி, மருத்துவம் என்றால் நம்பிச்சையாக நாம் நம் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அவை கொஞ்சம் சுயேச்சைத் தன்மை கொண்டவை. ஆனால் தொழில் துறை அடிப்படப்பட சுயேச்சைத்தன்மை வாய்ந்த துறை அல்ல. இந்திய அரசு ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறையில் எடுக்கின்ற முடிவுகள் அனைத்தும் நம் மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சியைத் தாக்கத்தான் செய்யும். நாணய மதிப்புக் குறைப்பின் அடிப்படையில் ரூபாயின் மதிப்பை இந்திய அரசு குறைத்தார்கள். அதுவும் ஓரளவுக்கு நம்முடைய மாநில தொழில் வளர்ச்சியைத் தாக்கத்தான் செய்திருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற, ஏற்பட இருக்கின்ற தொழில் வளர்ச்சி அனைத்தும் ஓரளவு அகில இந்திய அடிப்படையில்—ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் அமைவனவாகும். நாம் திட்டிய திட்டத்தைக் குறைப்பதும், வெட்டுவதும் இந்திய அரசு ஐந்தாண்டுத் திட்ட அடிப்படையில் நமக்கு ஒதுக்கக் கூடிய தொகையின் அளவாக ஏற்படுகிற ஒன்றே தவிர நம்முடைய ஆற்றல், நம்முடைய உத்தியோகத்தியை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகிற ஒன்றல்ல. இந்திய அரசு ஒதுக்கிற தொகை, நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற சூழ்நிலை, இவற்றுக்கேற்ப இங்கே இருக்கக்கூடியவர்களின் அறிவு ஆற்றலைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இங்கு இருப்பவர்களின் ஊக்கத்தையும், ஆக்கத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு எந்த எந்தவகையில் எப்படி எப்படி எல்லாம் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அந்த வகையில் கடந்த ஓர் ஆண்டுகாலமாக இந்த அரசு பணியாற்றி வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப அமைகிற தன்மை இந்தத் துறையில் இல்லை. நம்முடைய எண்ணங்கள் விரிவானதாக இருக்கலாம், எல்லாவற்றையும் எடுத்து முடித்துவிடவேண்டும் என்கிற ஆர்வம் நமக்கு இருக்கலாம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைவிட இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் அதிக திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுகிறோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைவிட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு அதிக நிதி கிடைத்தது என்றால் முதல் திட்டத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றியதைவிட, இரண்டாவது திட்டத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றியதைவிட அதிகமான திட்டங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றலாம். அப்படியே வளர்ந்து வந்திருக்கிற நிலைக்கேற்ப நாங்களாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு நிதி உதவி கிடைத்ததா என்றால் இல்லை. ஆகவே, நம்முடைய திட்ட வளர்ச்சியும் கீழே இறங்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்னமும் எவ்வளவு தொகை நாங்கள் திட்டத்தில் நமக்குக் கிடைக்கும் என்பது பற்றிய தெளிவு இல்லை. நமக்குக் கிடைக்கிற நிதி உதவியில் கணிசமான அளவுக்கு வெட்டு ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் தான் நமக்கு எண்ணம் இருந்தும், விரும்பும் இருந்தும் வரியிருந்தும், எதை இருந்தும் அறிவு இருந்தும் ஆற்றல் இருந்தும் நாம் நினைக்கவற்றிலேயே வெட்டு ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சிக் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது இந்த மாநிலத்திலே தொழில்குறையில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மந்தநிலைதான் காரணம் என்று வழக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்படுவதாகச்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 மார்ச் 23]

சொன்னார்கள். கொழிப் துறை வளர்ச்சி பெறுதற்குக் காரணம் மக்களிலே ஏற்பட்டிருப்பது என்றால் அது எப்படி ஏற்பட்டது என்பதை கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த அரசு ஏகோ தன்னை செய்ய முடியாததற்கு இதைச் சொல்லி கூறிக் கமிப்பதற்காகச் சொல்வது அல்ல. இது அகில இந்திய அடிப்படையிலேயே ஏற்பட்ட ஒன்று. இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள கொழிப்பதுறை மந்த நிலைக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு என்றாலும் இரண்டாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வந்த நிலை ஏற்பட்டு வந்திருப்பது ஒரு காரணம். உணவு உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவு ஏற்படாமல் குறைந்து வந்திருக்கிற நிலைமையால் ஒரு காரணமாக அமைகிறது. பெரும்பான்மையினராக உள்ள சிறுநார் மக்களின் வாங்கும் சக்தி நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்த்த அளவு வளரவில்லை. குறைந்ததுவிட்டது ஒரு காரணமாக அமைகிறது. பாதுகாப்புச் செலவுக்குப் பெரும்பொருள் ஒதுக்கவேண்டிய தேரிட்டதன் காரணமாகவும் கொழிப்பதுறையில் மந்த நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நியாய மகிப்புக் குறைபிட்டுள்ள காரணமாக உள்நாட்டு விலைகள் உயர்ந்து ஏற்றுமதி ரெக்குமதி வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதும் தொழில்துறையைப் பாதிக்கு ஒரு மந்த நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது. இது அகில இந்தியாவையால் பாதிக்கிறதென்று என்றாலும் நம் மாநிலத்தையும் பெரிதும் தாக்கியிருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை முணையாடி துவக்கவாகில் காட்டப்பட்ட தயக்கம், அதை ஒத்திப்போட்ட காரணம், திட்டக்கிரகான முகவீட்டில் மத்திய அரசு பெரும் அளவு லொடு ஏற்படுத்தி விட்ட காரணம், அகணை நம் மாநிலத்திலுள்ள அளவை யால் நாம் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை அதிக எல்லாம் கொழிப்பதுறையில் ஒரு மந்த நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, பொதுக்குறைக் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் காலத் தாமதம் காட்டவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இவை எல்லாவற்றோடும் கூட மக்கள் பெருக்கம் நம் மாநிலத்தில் அன்றாடம் அண்டு வளர்ந்து வருவதால் அதிகல் இந்திய சராசரியில் சதுர மைலுக்கு மூன்று இடங்களைவிட நம் மாநிலத்தில் இரண்டு பங்கு அதிகமாக மக்கள் இருப்பதால் கொழிப் துறை மந்த நிலைக்கு—சொல்லி முழுக்காரணமாக அமையாவிட்டாலும் ஒரு காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. இவை நாங்கள் மட்டும் வாய்க்கமாகச் சொல்லக்கூடியவை என்று தருதக்கூடாது. இரண்டு கிண்குண்டுகு முன்னால் பெட்ரால் சேமிர் அப் காமரில் ஸ்தாபனங்கள் 132-வது வருடாந்திரப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்போது அதன் தலைவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

The pause at the end of the Third Plan resulted from the unavoidable diversion of resources from Development to Defence, the failure of two successive monsoons, the resultant droughts and poor harvests, uncertainties of receiving non-project aid, debt repayment obligations, the impact of the devaluation of the rupee and lastly a deterioration in the foreign exchange position.

அவருக்கும் எங்கள்க்கும் சொல்லி இல்லை. அகில இந்திய அடிப்படையில் இன்று கொழிப்பதுறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற மந்த நிலைக்கு கொழிப் துறை வளர்ச்சி தங்கத்தின் தலைவர் எடுத்துக்கூறியுள்ள காரணங்களைப் பார்க்கால் நாங்கள் ஏகோ இதை வாய்க்கமாகச் சொல்வதாக எதிர்த்துத் தலைவர் சுட்டிக் காட்டியதற்கு பொருள் இல்லை என்று உணரலாம்.

நாட்டளைய மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி இல்லை, தொழில் உற்பத்தி பெருகவில்லை. விலைவாசிகள் எரிவிட்டன என்று ஏற்பட்ட சாதி வசூல்கள் மன்னல் அகில இந்திய அடிப்படையில் நிலைமை என்ன என்பதைக் காண வேண்டும். விலைவாசிகள் இன்றைக்கு மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளின்ற எவ்வொரு நடவடிக்கையின் மூலமும் வளர்ச்சி கொண்டு போகின்றன. அவர்களைய கொண்டு வரின் அடிப்படையில் வளர்ந்துகொண்டே போகின்றன. இதைப் பொருளாகார நிபுணர்களை மூலத்துவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டைவிட

1968 மார்ச் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மற்றொரு ஆண்டு விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போய் வந்திருப்பதை புள்ளிவிவரத்தைப் பார்சுதாலே தெரியும். 1962-63-ம் ஆண்டு இருந்த விலைவாசிகளைப் பார்த்துவிட்டு 1963-64-ம் ஆண்டு பார்த்தால் முந்தைய ஆண்டைவிட 5.8 சதவீதம் உயர்ந்துவிட்டது தெரியும். அதபோலவே 1964-65-ல் முந்தைய ஆண்டைவிட 12.9 சதவீதம் உயர்ந்துவிட்டது. 1965-66-ல் அதற்கு முந்தைய ஆண்டைவிட உயர்வு 15 சதவிகிதம். 1967-68-ம் ஆண்டில் இந்த 8½ திங்களுக்குள் முந்தைய ஆண்டைவிட உயர்வு 14.7 சதவிகிதமாக இருக்கிறது. இப்படி விலைவாசிகள் நாடெங்கிலும் உயர்ந்தே வந்திருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

அதே நோத்தில் தொழில் துறையில் உற்பத்திப் பெருக்கம் கணிசமாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்து வந்திருக்கின்றதா என்று பார்த்தால் அவ்வாறு ஏற்படவில்லை என்பதைப் பொருளாதார நிபுணர்களே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய திட்டங்களின் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு உற்பத்திப் பெருக்கம் 11 சதவிகிதமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதில் இந்திய அபிவிருத்தியில் உள்ளபடியே நாம் எதிர்பார்க்கது 11 சதவிகிதம் என்றால் 1961-62-ல் கிடைத்திருப்பது ஏமா சதவிகிதமாகும். 1962-63-ல் 7.7 சதவிகிதம் தான் ஏற்பட்டது. 1963-64-ல் 8.5 சதவிகிதம் தான் ஏற்பட்டது. 1964-65-ல் முந்தைய ஆண்டையும்விட வெகுவாகக் குறைந்து 5.6 சதவிகிதம் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1965-66-ல் அதற்கும் குறைவாக 5.4 சதவிகிதம் தான் ஏற்பட்டது. 1966-67-ல் ஏற்பட்டது 2.8 சதவிகிதம் தான். உற்பத்திப் பெருக்கம் அதில் நெகிழ அளவில் நம் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் நம்முடைய திட்டங்களின் மூலமாக 11 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்குப் பதிலாக 1966-67-ல் 2.8 சதவிகிதம் தான் ஏற்பட்டது. இந்த ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால் 1967-68-ல் இரண்டு சதவிகிதத்திற்கும் குறைவாகப் போய்விடக்கூடும் என்று ஓரளவு கணக்கைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளையெல்லாம் சேர்க்குதலான இந்த இருக்கிற சூழ்நிலையையும் காணவேண்டும். தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் அங்குப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட உடனேயே நிறைவேற்றுகின்ற சூழ்நிலையை நாம் பெற்றுவிடமுடியாது.

இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கிடையேயும் தமிழகத்திலே கொழிவ்வளர்ச்சி ஏற்படாமல் இருந்தவிட்டதா என்று சேட்டால் இவ்வளவு சூழ்நிலைகளையும் மீறி கொழிவ்வளர்ச்சி ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலைகளையும் பார்க்கிறோம். சமீபத்தைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற வருஷம் காலத்திலே ஏற்பட இருக்க கொழிவ்வளர்ச்சியை இந்த அரசு வரவேண்டாமென்று சமீபமாக, கொழிவ்வளர்ச்சியை வரவேண்டாமென்று சொல்லி நிறுத்திற்று. கொழிவ்வளர்ச்சி நிறுவவதற்கான வாய்ப்பைக் கெடுக்கதான் என்று பார்த்தால் அப்பாற்பட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு ஆகாரம் இல்லை. எந்த எந்த அளவுக்கு கொழிவ்வளர்ச்சி உற்பத்திக்கவதற்கு உதவிகள் செய்ய முடியுமோ எந்த அளவுக்கு அதற்கான உதவியை பரிய முடியுமோ அந்த அளவுக்குதான் இவ்வளவு முயற்சிகளையும் செய்துகொண்டு வருகிறது. இந்தக் கொழிவ்வளர்ச்சி ஏற்பட இருக்கா, தென் மூலம் இவ்வளவு வாய் வர இருக்கா, அங்கு வரவேண்டாமென்று இங்கு அரசு சொல்லிற்று. மற்றவர்கள் கொழிவ்வளர்ச்சிக்குத் துவக்க மணவர்க்கார்கள் என்றால், அங்கு சமீபம் நிறுத்திற்று என்று காரணத்தைச் சொல்லி அங்குதான் கொழிவ்வளர்ச்சி பெறவில்லை என்று சொல்லுவார்களால் அது பொருத்தமடையதாக இருக்கும். இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கிடையில் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளுக்கிடையிலும் கொழிவ்வளர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கா, வளர்ச்சி ஏற்படாமல் இருக்கா, கொழிவ்வளர்ச்சி உற்பத்தி அடியோடு பாதிக்கப்பட்டு விட்டதா என்றால் அப்படியும் இல்லை.

தேயிலைக் கொழிவ்வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால், நான்கு கோலாய் போடும் கொழிவ்வளர்ச்சி 1967-ல் அப்பாற்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கரைக் கொழிவ்வளர்ச்சி ஆறாற்பாற்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுக் கொழிவ்வளர்ச்சி உற்பத்தி குறைக்கப்பட்டதா என்று எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், தேயிலையை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ம் ஆண்டில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1968 மார்ச் 22]

10 ஆயிரம் கிலோகிராமாக உற்பத்தி இருந்தது, 1968-ல் ஆறு லட்சத்து 47 ஆயிரத்து ஐம்பத்தொன்று கிலோ கிராம் என்ற அளவுக்கு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. உற்பத்தி 650 சத விதம் அதிகரித்து இருக்கிறது. உற்பத்தி குறைந்து விட்டது, குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கு வழியே இல்லை. கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ல் 4,880,304 கிலோ கிராமாக உற்பத்தியானது 1967-லே 6,997,780 கிலோ கிராம் என்ற அளவுக்கு உற்பத்தி உயர்ந்திருக்கிறது. நூற்பத்தெடு லட்சத்திலிருந்து 69 லட்சம் என்ற அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. குறைந்து காணப்படவில்லை. நூற்பாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் கூட 1966-லே 3,64,56,259 ரூபாய் அளவுக்கு நூல் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று. 1967-லே 5,56,17,575 ரூபாய்க்கு விலைபோயிருக்கிறது. 52.5 சத வீதம் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டை விட 1967-ம் ஆண்டு அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிற கும் நிலைதான் இருக்கிறது.

வேறு பல தொழிற்சாலைகளிலே அங்காங்கு தொழிற் தகராறுகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக தொழில் வளர்ச்சி நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாட்டிலே உள்ள அவ்வளவு தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை நிறுத்தம் நடக்கவில்லை. சில தொழிற்சாலைகளிலேதான் வேலை நிறுத்தம் நடந்தன. சில தொழிற்சாலைகள்தான் மூடப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது. சில தொழிற்சாலைகளிலேதான் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுவதாக இருந்தது. ஆகவே அவர்கள் சொல்லும் பொழுது ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் என்று அண்டமொழி போட்டுச் சொன்னார்கள். மாநிலத்தில் உள்ள அத்தனை தொழிற்சாலைகளையும் எணக்கெடுத்தப் பார்த்தால் மூடப்பட்டிருக்கிற, மூடப்படுகின்ற நிலையில் இருக்கிற தொழிற் சாலைகள் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் மிக மிகக் குறைந்த சத வீதம்தான் இருக்குமே தவிர எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலுமே வேலை நிறுத்தங்கள் நடக்கவில்லை, எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் மூடப்படவில்லை, எல்லா தொழிற்சாலைகளிலுமே தொழில்துறைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பகையும் மாசுரியமும் நடந்துகொண்டிருக்கவில்லை.

டிராக்டர்கள் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ல் 3,400 உற்பத்தியாயிற்று, 1967-ல் 3,819 டிராக்டர்கள் உற்பத்தியாகி சென்ற ஆண்டை விட 419 டிராக்டர்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ல் 249,442 டன் உற்பத்தியாகியது. ஆனால், 1967-ல் 263,251 டன் உற்பத்தியாகி சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 13,809 டெட்ரிக் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. இவ்வளவு மந்த சூழ்நிலைகளுக்கிடையிலும், வியாபாரத்திற்கான வாசனங்கள், கம்பவுயிஸ் வெகுதின்ஸ் எடுத்துக்கொண்டால் 1966-ம் ஆண்டில் 3,615 வாசனங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு 1967-ம் ஆண்டிலே 4,613 வாசனங்கள் உற்பத்தியாகியிருக்கின்றன. அதிலேயும் 998 வாசனங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கார்களை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ல் 1,008 ஆச இருந்த உற்பத்தி 1967-ல் 2,774 ஆசப் பெருகி 1,766 கார்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆட்டோமைபல் டயர்களை எடுத்துக்கொண்டால் 1966-ல் 423,123 டயர்கள் சுயாறிக்கப்பட்டு 1967-லே 5,15,199 டயர்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, 92,076 டயர்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கார் டியூப்களை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-லே 22,306 உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 1967ல் 291,576 டியூப்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அதிகமாக 269,270 உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எஞ்சியிரிங் தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் உருக்கு காஸ் டிங்ஸ் 1966-ம் ஆண்டு 22,039 டெட்ரிக் டன் உற்பத்தி இருந்தது. ஆனால் 1967-ம் ஆண்டிலே 22,903 டெட்ரிக் டன் உற்பத்தி கூடி 864 டெட்ரிக் டன் வரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1968 மார்ச் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மசல் எஞ்சின்களை எடுத்துக்கொண்டால் 1966-ம் ஆண்டில் 8,859 ஆக இருந்த உற்பத்தி 1967-ம் ஆண்டில் 10,771 ஆக உற்பத்தியாகி, உற்பத்தி 1,912 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

டிரான்ஸ்ஃபார்மர்களை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ல் 946,275 கே.வி.ஏ வாக்க இருந்தது, 1967-ல் 960,080 கே.வி.ஏ. வாக்க உயர்ந்து, மொத்தத்தில் 20,600 கே.வி.ஏ. அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சாதாரண மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போயாலால் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ம் ஆண்டு 276,514 உற்பத்தியானது. 1967-ம் ஆண்டில் 303,300 சைக்கிள்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாயின) மொத்தம் 26,786 சைக்கிள்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சைக்கிள் டயர்களை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ம் ஆண்டு 3,946,066 உற்பத்தி செய்யப்பட்டது, 1967-ம் ஆண்டு 5,080,811 உற்பத்தி செய்யப் பட்டதன் காரணத்தால் 1,134,745 அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் ஏன் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறேன் என்றால், சென்ற ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியே ஏற்படவில்லை, உற்பத்தியே பெருகவில்லை என்ற பொதுவான குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் இல்லை என்பதைக் காட்டுவதாகத்தான் இவற்றையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். பொது தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ம் ஆண்டிலே 11 தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்பட்டன. 1967-ம் ஆண்டிலே 13 தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1966-ம் ஆண்டை விட தொழிற்சாலைகள் குறையவில்லை. 1966-ம் ஆண்டைவிட 1967-ம் ஆண்டில் இரண்டு தொழிற்சாலைகள் அதிகமாகத் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லமுடியாத நிலையில் 1966-ல் 11 ஆக இருந்தது 1967-ல் 13 தொழிற்சாலைகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள நிலைமைதான் இருக்கிறது.

சிறிய தொழில்களை யாரும் ஆரம்பிக்க முன்வரவில்லையென்று சொன்னார்கள். அது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-ம் ஆண்டிலே 10,431 யூனிட்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1967-ம் ஆண்டிலே 11,929 யூனிட்கள் பதிவாகியிருக்கின்றன. ஆகவே, சிறு வகைத் தொழில்களைப் பொருத்த வரை 18 சத விழுதம் அதிகமாக 1967-ம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எதற்காக இதையெல்லாம் கூறுகிறேன் என்றால், இவ்வளவு மந்தமான சூழ்நிலையிலும் கூட, அதை மீறிய வகையில் எந்தெந்த வகையிலே இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறும் வகையால்தான் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் குறிப்பிடுகிறேன். 1967-ம் ஆண்டில் செய்தது இருக்க, இனி என்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெளிவாகவும், திட்டமாகவும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

பல்வகைச் செயற்கை நூல்களை (Polyster Fibre) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ரூபாய் 10 கோடி முதலீட்டில் உருவாக்குவதற்கான உரிமம் ஒன்று வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு அது வழங்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த தொழிற்சாலை சீக்கிரத்தில் தம்முகத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் நிலை இருக்கிறது. மின் குறைவு கடத்திகள் (Semi Conductors), மணவாரிக் கருவிகள் (earth moving equipment), கரிக்க கருப்பு (Carbon black), சூழ்ந்தை உணவு (Baby Food) ஆகிய தொழில்களை நிறுவ தொழில் முனைவர்கள் (entrepreneurs) செயற்குறிப்புக்களை அனுப்பி வைத்துள்ளார்கள். அவை பல்வேறு கட்டங்களில் ஆய்வில் இருந்து வருகின்றன. அடுத்து வரும் ஆண்டில் இந்தத் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் உருவாக்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 மார்ச் 22]

இந்தியப் பேரரசினுடைய பொதுத் துறையின்கீழ் அணுக்கருவிகள் (Electronic Instruments) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று பத்து கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற குறிப்பு இந்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி குச் சென்றிருந்தபோது உரிய அமைச்சர்களைச் சந்தித்து இதனைத் தமிழகத்திலே நிறுவ வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறிவந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலை நிறுவப்படுமானால் அதன் மூலம் 3,500 பேருக்கு மேல் வேலை கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. கனரகத் தகடுகள்—கொதிகலன்கள் (Heavy plates and vessels plant) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்திய அரசுக்கு வலியுறுப்பட்டுள்ளது. ருமேனியா நாடு உடனுறைழப்புடன் ரூபாய் 10 கோடி மூலதனத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு உரிமம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்ப்பு படுகிறது. இந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்படுவதன் மூலம் 2,000 பேர் வேலை வாய்ப்புப் பெறுவர். இந்தியத் தொலைபேசி தொழிற்சாலையின் இரண்டாவது பிரிவைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற குறிப்பு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதனைத் தமிழகத்தில் துவக்குவதற்கான முயற்சிகளை மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. எண்ணூர் பாதை எண்ணெய் தொழிற்சாலையை ஒட்டி பாதை எண்ணெய் இரசாயனத் தொழிற்சாலைகள் இன்னும் வளர்ச்சி பற்றியும், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியின் துணைப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்களைக் குறித்தும் ஆய்வு செய்யும்படி எஞ்சினியர்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட் நிறுவனத்தினர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான அறிக்கை அவர்களிடமிருந்து வந்த பிறகு அந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பும் அதிகரிக்கும். மற்றும் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கான சூழ்நிலை வருகின்றபோது என்னென்ன வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்து தருவதிலும் இந்த அரசு தவறவில்லை. கல்பாக்கத்தில் மின் அணு நிலையத்தை அமைப்பதற்காக நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் பணியையும் இந்த அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிறது.

பாதை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலைக்கு (Madras Refineries) நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக 88 லட்சம் ரூபாய்க்குத் திட்டம் தீட்டி, 1968-69-ல் 36 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலை வாடவேண்டும், அதன் மூலம் மாநிலத்திற்குப் பலன் ஏற்பட வேண்டும் என்ற முறையில் இத்தகைய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படுகின்றன. சென்னை உரத் தொழிற்சாலைக்கு (Madras Fertilisers) நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக ரூ. 188 லட்சம் ரூபாயில் திட்டம் தீட்டப் பட்டிருக்கிறது.

தூத்துக்குடித் திட்டம் இடையிலே நிறுத்திவைக்கப்பட்டாலும், அது மூன்று கட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறிவிட்டு பிறகு வெறும் மின் பிடி துறையாக மட்டுந்தான் ஆக்கப்படும் என்ற கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட காலத்தில், இந்த அரசு தன்னுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து அந்த வகையில் உரிய அமைச்சரோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் மற்றவர்களும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதற்குப் பிறகு அந்தப் பேச்சு வார்த்தையின்போது முன்னாள் தொழிலமைச்சர் திரு வெங்கட்டராமன் அவர்களும் கலந்துகொண்டு அவர்களுடைய கருத்தையும் தெரிவித்த பிறகு, தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மத்திய அரசு ரூ. 24.40 கோடி ஒதுக்கத் திட்டமிட்டு அந்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒன்று. எதிர்காலத்திலே சேது சமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேறுகிற காலத்தில் தென் பகுதி வாணிகம் பெருகவும், பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவும், அந்தப் பகுதிகளில் உற்பத்திப்பெருக்கம் வேலை வாய்ப்புக்கள் ஏற்படவும் வழிவகைகள் உண்டாகும். இந்த நிலைமைகளைப் பற்றி மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1968 மார்ச் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சேலம் இரும்பு உருக்காலையைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையில் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். முன்னால் இருந்த அரசு இதைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையின் அடிப்படையில் இந்த அரசு அந்தத் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்று தாருங்கள் என்று வற்புறுத்தி திரும்பத் திரும்ப எழுதியும் அதைப் பற்றி எந்த விதமான பதிலும் வராது இருக்கிறது. இந்திய அரசு அதற்கான வேண்டுகோளைத் தருமபடியான நேரத்தில், அந்தத் தொழிற்சாலையைப் பொதுத்துறையில் ஆரம்பிப்பதா அல்லது வேறு எப்படி ஆரம்பிப்பது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லோரையும் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கலாம். அதற்கு அடிப்படையான வேசன்ஸ் தர இன்னமும் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப ரிமைண்டர் போய்க் கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறதே தவிர, அங்கிருந்து பதில் வரக்கூடிய நிலை இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசே நேரடியாகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் வகையில், அரசுகோணம் தொடர் உருக்கு வார்ப்புத் தொழிற்சாலை, ஆலங்குளத்தில் சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றை ஆரம்பிப்பது தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆலங்குளம் சிமென்ட் தொழிற்சாலைக்காக 1967-68-ல் 250 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1968-69-ல் 250 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. துணுக்கு இரும்புத் தொழிற்சாலை (Sponge Iron Plant), இயந்திரக் கருவி துணைப் பகுதிகள் தொழிற்சாலை (Machine Tools Accessories Plant) ஆகிய தொழில்களை செர்மனி நாட்டு ஊர்க்கி நிறுவனத்தின் உடனுழைப்பைப் பெற்றுத் துவக்குதற்கான பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்று வருகிறது. திருமயிசை செங்கற் குளை திட்டம் 1968 சனவரியிலிருந்து வேலை செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. அது ரூ. 70 லட்சம் செலவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலைகளில் பங்கு மூலதனம் போட 1968-69-ல் ரூ. 35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளைத் துவங்குவதற்கு இந்திய அரசு உரிமம் வழங்க வேண்டுமென்று வலையப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இரண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் ஒன்று கோவை மாவட்டத்திலும் ஆரம்பிக்கலாம் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தனித் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவ இந்த ஆண்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையும் (Instrument Industry), மின் அணுக் கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையும் (Electronic Industry) 1967-68-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1968-69-ல் உதகமண்டலத்தில் படச் சுருள் தொழிற்சாலை சார்புள்ள தொழிற்பேட்டையும், கடலூரில் தொழிற்பேட்டையும் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றன.

தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்படவில்லை என்று கூறியதோடு கூட, ஏற்கனவே துவக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்ற கருத்துகளையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது கூட, ஏற்கெனவே, சர்க்கரை ஆலைகள், நூற்பாலைகள் துவக்கப்பட்டவை கூட நஷ்டத்தில் தான் இருந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றன. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகுதான், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு அமைக்கப்பட்டவற்றிலேதான் நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறும் நிலை இல்லை. ஏற்கெனவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட சர்க்கரை ஆலைகளில் லாபத்தில் வேலை செய்வவை மோகனூர், ஆம்பூர் ஆகிய இரண்டைத் தவிர மற்றவை நஷ்டத்தில் தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும், மதுராந்தகம், அமாவதி ஆலைகள் பெருத்த நஷ்டத்தில் நடந்து வந்திருக்கின்றன. மற்ற இரண்டு ஆலைகள் சென்ற ஆண்டுதான் துவக்கப்பட்டன. அதிலே இலாபமா நஷ்டமா என்பதை இனிமேல்தான் பார்க்கவேண்டும். நூற்பாலைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரே ஒரு நூற்பாலைதான் இலாபம் காண்பிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது, 12-ல் 11 நூற்பாலைகள் நடத்தில் தான் தொடர்ந்து வேலை செய்து வந்திருக்கின்றன. இந்த அரசு ஆரம்ப

[திரு. இரா. நெடுஞ்ஞெய்யன்]

[1968 மார்ச் 32]

பி.ப.
2-30

பிக்கிற ஆலைகள்தான் நடத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது சரியல்ல. அந்த நிலைமையை எப்படிச் சரிப்படுத்தலாம் என்று அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

தொழிலாளர்கள் நிலைபற்றியும் இங்கு எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின் போது அந்த சூழ்நிலைகளைப் பற்றியெல்லாம் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டில் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் பற்றியெல்லாம் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். சென்ற ஒரு ஆண்டு ஏற்பட்ட பல்வேறு தொழிற்சாலைகளின் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில், அமைதியான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது நிறுத்தப்பட்ட அல்லது மூடப்பட்ட அல்லது வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்ட பல தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தமான தொழிலாளர் தலைவர்களை அவ்வப்போது சந்திக்கிற முயற்சியிலும், தொழில் அதிபர்களை சந்திக்கிற முயற்சியிலும் பல தடவைகளில் ஈடுபட்டு தொழிற்சாலைகள் அமைதியாக நடைபெற வேண்டுமென்ற முயற்சியில் அவர்கள் தலையிட்டு பலவற்றைச் செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சரான நானும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அவர்களோடு கலந்து உரையாடும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும் முறைகளில் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்ட பல தொழிற்சாலைகளில், 'இந்து' போன்ற நிறுவனத்திலும் வேறு பல நிறுவனங்கள் காரியத்திலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. தொழிலாளர் தலைவர்கள் நல்ல ஒத்துழைப்பைத் தந்தார்கள், தொழில் அதிபர்களும் நம் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

கோவை மில்களில் தொழிலாளர்கள் தலைவர்களை அழைத்து அவர்களோடு கலந்து உரையாடி அவர்கள் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று வா இருந்த வேலை நிறுத்தத்தை தடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட்டு அவர்களோடு பேசி நல்லதொரு முடிவை செய்து வைத்தார்கள். கூடுமான வரையில் பயங்கரமான நிலைக்குப் போகாத அளவிற்கு பாதகாக்கும் முறையில், இந்த அரசின் அறிவு, ஆற்றல், திறமை, இவற்றிற்கு உட்பட்ட, சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்ட எல்லா நடவடிக்கைகளையும் பகல் இரவு என்று பாராமல் இரவு இரண்டு மணி அல்லது மூன்று மணி அளவிற்குக்கூட அவர்களை அழைத்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். கோவை ஆலைகள் பொறுத்து விடியற்காலை மூன்று, நான்கு மணிக்கு பேசி முடிவு எடுக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற வர்த்தக சங்க 132-வது ஆண்டு விழாவில் அதன் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, அவர்கள் பேசிய பேச்சில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்..... அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"We paid a call on the Chief Minister, when the Labour situation was discussed. At this meeting, at which we were received with his customary politeness, the Chief Minister promptly suggested the formation of an Industrial Sub-Committee which he recommended should see him once or twice a month to keep him posted regarding developments. Members are aware that this Sub-Committee was formed, and that it called on the Chief Minister to apprise him of the Labour situation. I take this opportunity to acknowledge the sympathy and understanding which the Chief Minister has shown whenever the Industrial Sub-Committee has met him and thanked him for exercising his good offices, to ease some serious Labour-Management disputes."

என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கோவை ஆலைகள் பற்றி பலமுறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆல்களை ஏழு, எழு, எட்டு துறைகளாக மூடப்பட்டிருந்த நிலையில் தற்போது காலியை மூடும் எப்பதற்காக ஆலை அதிபர்களையும் தொழிலாளர் தலைவர்களையும் கூட்டிவைத்து அவர்கள் சீரிய ஆலோசனைகளைக்

1968 மார்ச் 22]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கேட்டு இருவரும் கலந்த ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்களும் தலைவர்களும், அதிபர்களும் தந்த ஒத்துழைப்பு காரணமாக ஏகமனதான சில பல சிபார்சுகளைச் செய்தார்கள். அந்த சிபார்சின் அடிப்படையில் சில பல மூடப்பட்ட ஆலைகளையாவது திறக்கவும், வேலை இழந்த சில பல தொழிலாளர்களுக்கும் மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான வாய்ப்பையும் அக்குழுவின் முடிவு ஏற்படுத்தித் தந்தது. தொழிலாளர் தலைவர்களும் ஒத்துழைப்பு தந்தார்கள். அதிபர்களும் ஒத்துழைப்பு தந்தார்கள். இவர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் பெரு முயற்சி காரணமாகவும் ஒரு கோடி இருபத்தேழு இலட்சம் ரூபாய்க்கு காரண்டி தருகிற முயற்சியை இந்தக் குழுவின் யோசனையின் பேரில் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு சில பல தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரண்டி தந்தும் சில தொழிற்சாலைகள் திறக்கப்படாத சூழ்நிலையில் கம்போடியா, ரங்கா ஆலைகள் பற்றி மத்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்யாத ஆலைகளை ஏற்றுக்கொள்வது, நிர்வாகத்தை மாற்றியமைப்பது என்பதைப் பொறுத்து ஏற்கெனவே சட்டம் இல்லாமல் இருந்தது. 1967-ல் மத்திய அரசு அதற்கான சட்டத்தை நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த ஆலைகள் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

நம் மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 160-க்கு மேற்பட்ட நூற்பு நெசவாலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 15 அல்லது 16 ஆலைகள் இப்போது மூடிவிடுவோம் என்ற காரணத்தைச் சொல்லி ஏப்ரல் முதல் தேதி என்று சொல்லி, இப்போது ஏப்ரல் 5-ம் தேதி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு சொல்கிற காரணம் நூல் அதிகமாக தேங்கியிருக்கிறது. அவை, விலைக்குப் போகாத காரணத்தினால் மில்லை நடத்தமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது, பத்து அல்லது பதினெந்து நாட்கள் மில் மூடியிருந்தால் தான் இந்த ஆலைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியும், இல்லாவிடில் சில இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சரிடம் சொல்லவேண்டுமென்று திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் மற்றவர்களும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். 10, 15 நாட்கள் மூடப்படுகிற நிலையை இந்த அரசு விரும்பவில்லை. நிலைமையை தெளிவாக அறிந்துகொள்ள தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர் தலைவர்களையும் நான் இங்கு வரும்படி இந்த அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நானேக்காலை நானும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அவர்களோடு கலந்து உரையாட இருக்கிறோம். இருக்கிற நிலைமையைக் கண்டு ஆராய்ந்து தொழிலாளர்கள் தலைவர்களை வைத்துக்கொண்டு, அதிபர்களையும் வைத்துக்கொண்டு எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம் வர இருக்கிற கேடுபாடுகளைத் தவிர்க்கலாம் என்ற முயற்சியை எடுக்க இருக்கிறோம். அது பற்றி நல்லகொரு முடிவு ஏற்படக் கூடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த வகையில் அதைத் தீர்க்கமுடியும்.

கைத்தறிபற்றி இங்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். அது பற்றி பல தடவை நான் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பலவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பத்திரிகையில் நான் சொன்னதைத் தவறாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான திருத்தத்தையும் நான் அளித்திருக்கிறேன். மற்ற நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டேனே தவிர இந்த வேலையை விட்டுவிடவேண்டும், வேறு தொழிலுக்குப் போங்கள், இதில் வாய்ப்பு தரமுடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நம் மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட 5½ லட்சம் கைத்தறிக்கள் இருக்கின்றன. அதை நம்பி 20 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இதை விட அதிகம் வருமானம் தரும் தொழில் ஏற்படுமானால் அதைப் பற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற முறையில் பொருளாதார அடிப்படையில் கூறினேன். கோவையைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றுக்கு 5, 8, 10 ரூபாய் வருவாய் தரக்கூடிய தொழில்களை கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பங்களில் பிறந்தவர்கள் கூட பற்றிக்கொண்டு வருகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 மார்ச் 22]

மற்றவர்களுக்கு, மற்ற இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படாத காரணத்தினால், பற்றிக்கொள்ள தொழில்கள் இல்லாததால் பல இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கான பாதுகாப்பு அவ்வளவும் தரவேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, தேக்கம் பற்றி கூறப்படுகிறது. தேக்கத்தைக் குறைக்க பல்வேறு முயற்சிகளை அவ்வப்போது எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த ஆண்டு கைத்தறித் தேக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட்டது, அதனால் பலர் வேலை இழப்பு ஏற்படும் அளவிற்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு அந்த விதமான நிலை இருப்பதைத் தவிர்க்க பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் வருகிறோம். சனவரி 1966-ல் கைத்தறித் துணி தேக்கம் ப்ரைமரி சொசைட்டிகளில் 202 இலட்சம், ஸ்டேட் சொஸைட்டிகளில் 178 இலட்சம். மொத்தமாக 3 கோடி 80 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு தேக்கம் இருந்தது. 1967 சனவரியில் ப்ரைமரி சொஸைட்டியில் 138 இலட்சம், ஸ்டேட் சொஸைட்டியில் 177 இலட்சம் மொத்தம் 3 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு தேக்கம் இருந்தது. 1968 சனவரியில் ப்ரைமரி சொஸைட்டியில் 157 இலட்சம், ஸ்டேட் சொஸைட்டியில் 149 இலட்சம், மொத்தம் 3 கோடி 6 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு தேக்கம் இருந்தது. ஆக, 1966 சனவரியில் 3 கோடி 80 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கும், 1967-ல் 3 கோடி 15 இலட்சம் என்ற அளவிற்கும் 1968-ல் 3 கோடி 6 இலட்சம் என்ற அளவிற்கும் தேக்கம் இருந்தது. இப்படிப்பட்ட தேக்கம் இருப்பது சரி, அது நல்லது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. இதைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். இந்த சூழ்நிலையில் கூட இந்த ஆண்டு நடைபெற்ற கைத்தறி வார விழாவில் விற்பனை செய்யப்பட்ட அளவில் கூட சென்ற ஆண்டு 22½ லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனையாயிற்று. இந்த ஆண்டு 27 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு கைத்தறித் துணி விற்பனையாகியிருக்கிறது.

மற்றும் ரிபேட் விஷயத்தில் ஹோல்சேல் விற்பனைகளில் 3 காசும், ரீடெயில் விற்பனையில் 5 காசும் தள்ளுபடி தந்து வருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட விசேஷக் காலங்களில் 10 காசு என்ற உயர்ந்த விகிதத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15 நாட்களுக்குத் தரலாம் என்று இந்திய அரசு கூறியிருந்தாலும் 52 நாட்களுக்குத் தள்ளுபடி செய்து தரப்பட்டது. அவ்வாறு செய்து கைத்தறிக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு செய்து இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியைத் தவிர்க்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

எதிர்காலத்தில் சங்கடங்களைப் போக்க பயன்படும் என்று கருதி, பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பங்குத் தொகைகளில் அரசாங்கம் நேரிடையாக பங்கு எடுத்துக்கொள்வதென தற்பொழுது—உத்திரவு பிரிப்பித்துள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரிசர்வ் வங்கி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இதுகாறும் கொடுத்துவந்த நடைமுறை மூலதனத்திற்கு பதிதாக சமீபத்தில் விதித்துள்ள கட்டுப்பாடுகளினால் ஏற்பட்ட அவதியைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இவ்வுதவியைத் தமிழக அரசு அளிக்க இப்போது தீர்மானித்துள்ளது. மிகவும் அத்தியாவசியமான கச்சாப் பொருளான நூலை உற்பத்தி செய்து நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு விநியோகிக்கும் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளின் பங்குகளின் பிரதம நெசவாளர் சங்கங்கள் முதலீடு செய்துள்ள தொகைகளை தான் அளிக்கும் கடனுக்குத் தகுந்த ஆதாரமாக ரிசர்வ் வங்கி எடுத்துக்கொள்ள பல முறை தறியும் மறுத்தே வந்திருக்கிறது. பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கிஷ்டத்திலிருந்து நிவாரணம் அளிக்க தமிழக அரசு அக்கரையுடன் சிந்தித்து, பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து போதுமான அளவு ஆதாரம் காட்டி கடன் பெற அரசாங்கமானது அதனுடைய பங்குகளில் நேரிடையாக முதலீடு செய்யவேண்டி ரூ. 4 இலட்சம் தற்போது அளிக்கிறிருக்கிறது. வரும் ஆண்டுகளில் இவ்வுதவியை மேலும் அதிகரிக்கும். இது அவர்களது கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு ஓரளவு பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 22]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மற்றும் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பொதுவாக எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியாக எடுத்துச் சொல்ல நேரம் இல்லாததால் அவைகளையெல்லாம் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, சிறு தொழில்களைப் பெருக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி மேற்கொள்ளும் வகையில் இலாபத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. அதிகமான இலாபத்தை எதிர்பார்க்க முடியாத நிலையிருக்கும். இதைச் செம்மைப்படுத்தும் வகையிலே நடவடிக்கைகள் - மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதிகச் சம்பளம் வாங்குபவர்கள் பல இடங்களில் இருக்கிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டது. ஆஃப்ஸர்கள் போஸ்டுகள் 136 இடங்கள் வேண்டியவர்களாகயிருந்தோம். ஆனால் 103 இடங்கள் மட்டும் நிரப்பப்பட்டு மற்ற இடங்கள் நிரப்பப்பட வேண்டாமென்றும் இருக்கிறவர்களை வைத்துக்கொண்டே சமாளிக்க வேண்டுமென்றும் மற்றைய அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டாமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “நான்-கெஜெட்டெட் டெக்னிகல் ஸ்டாப்”-ல் 596 இடங்களுக்கு சேஷஷகுடி 486 பேர்கள் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். செல்வினத்தெட் பெருக்க வேண்டாமென்று இத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகளை இலாபகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றாக ஆராய்ந்து இலாபகரமாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று கண்டு பிடித்து அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

கிண்டியிலுள்ள ஸ்டோரில் சுமார் 7 இலட்சத்து சில்லறை ரூபாய்க்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதைக் கூறி அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. ஹாண்டே அவர்களும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இதைப் பற்றி தொழில் துறை இயக்குநர் அவர்கள் தீவிரமாக ஆராய்ந்து, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துத் தவறுக்கு யார் காரணமோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலைமைகளுக்கு இந்த அரசு முனையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சென்ற ஓராண்டு காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தொழில் நிலைமைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலும், பல இடங்களிலும் தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1. சமூகத்திற்குப் பரவலாகப் பயன்படும் பொருளாதார வளர்ச்சி.

2. அத்தகைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஆக்கந்தரும் தொழில் வளர்ச்சி.

3. தமிழகத்தின் பொருளாதார ஆக்கத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் பயன்படக்கூடிய புதிய புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாவதற்கான வாய்ப்புக் கூறுகளைக் காணல்.

4. தொழில்கள் வளர்வதற்கும் விரிவடைவதற்கும் ஏற்ற சூழ்நிலைகளையும், வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் மத்திய அரசிடம் பெற்றுத் தருதல்.

5. குறைந்த முதலீட்டில் மிக்க வருவாயைத் தேடிக்கொடுக்கக்கூடிய இன்றியமையாத தொழிற்சாலைகளைப் பொதுத் துறையில் நிறுவ முயலுதல்.

6. தனியார் நாட்டிக்கொள்ளாத, ஆனால் சமூகத்திற்கு மிக இன்றியமையாததாகத் தேவைப்படுகிற தொழிற்சாலைகளைப் பொதுத் துறையில் வைக்குவது.

7. பொதுத் துறைக்கு அடுத்தபடியாகக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் தொழில் பெருகிட ஆக்கம் தருதல்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1968 மார்ச் 32]

8. பொதுத் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் துவக்கப் படாத, இன்றியமையாத தொழில்களையும் அவற்றிற்கு இடையூறு இல்லாத தேவைப்படும் தொழில்களையும், தனியார் துவக்க முன் வந்தால், அவற்றிற்கான இயன்ற ஏற்பாடுகளையும், வசதிகளையும் செய்து தருதல்.

9. ஏற்றுமதிக்கு மிகவாகப் பயன்படும் தொழில்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தல்.

10. வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களுக்கும், வேளாண்மைக்குப் பயன்படும் தொழில்களையும் ஊக்குவித்தல்.

11. தொழிலில் உள்ள மந்த நிலையை நீக்க முயற்சி எடுத்தல்.

12. மந்த நிலை போக தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் இயன்ற எல்லா உதவிகளும் அளித்தல்.

13. இருக்கின்ற தொழில்களை உறுதிப்படுத்தி நிலைபெறச் செய்தல்.

14. தொழில்துறிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களிடையே நல்லுறவு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் காப்பாற்றி வருதல்.

15. தொழிலாளர்களுக்குரிய உரிமைகளை வழங்கும் கடமைகளை ஆற்றாமாறு தொழில்துறிகளை வற்புறுத்தலும், நியாயமான உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குரிய கடமைகளைச் செய்யுமாறு தொழிலாளர்களை வற்புறுத்தலும்.

16. உயர்தரத்தோடு கூடிய உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக் காணல்.

ஆகிய இந்தத் தன்மைகளின் அடிப்படையில் தொழில் வளர்ச்சியின் பலன்களை வேகமாகக் காண இந்த அரசு இருக்கின்றது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வர்த்தகச் சங்கக் கூட்டங்களிலும், உலகப் பொருட் காட்சியிலும் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களைத் தான் நான் தந்திருக்கிறேன். இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாகியிருந்து, உறுதுணையாக இருந்து இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்கள் இதற்கு வெட்டுதல் போட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதற்காக ஒதுக்கிக் தர வேண்டுமென்று கேட்கிற தொகையை ஒதுக்கிக் தர வேண்டுமென்று உறுப்பினர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தொழில் துறை வளர்வதற்கேற்ற வகைகளில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலேச்சாமி) : இப்பொழுது விவாதம் முடிவுற்றது. 20-ஆம் எண்ணுள்ள நிதிக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும். முதலில் வெட்டுத் தீர்மானங்களை முன்மொழிந்த உறுப்பினர்கள் அவைகளை வற்புறுத்துகிறார்களா என்று கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. கரு. சீமைச்சாமி ஆகிய உறுப்பினர்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களில் இல்லையாதலால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டனவாகக் கருதப்படும்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. நா. காதிராமன், திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன் ஆகியோர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால், அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,93,09,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1968 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலேச்சாமி) : கோரிக்கை எண் 40 — தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற நிதிக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கருதப்படும்.

திரு. எம். பூபதி, திரு. நா. காசிராமன் ஆகியோர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை யாதலால், அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :—

“கோரிக்கை எண் 40 — தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,29,85,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. மலேச்சாமி) : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் பி. டி. 1-50 நாளைக் காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

*69. The Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 5 of 1968) with annexure.

†70. A Review on Industrial Development in Madras State 1967-68 (English).

†71. A Review of Working of Minor Ports in Madras State 1967-68 (English).